

PONDĚLÍ, 12. LEDNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: HANS-GERT PÖTTERING

Předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 17:05.)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu přerušené ve čtvrtek 18. prosince 2008 za obnovené.

Chtěl bych vám, vážené dámy a vážená pánové, popřát šťastný nový rok a mnoho úspěchů do roku 2009, který nás doufám přivede blíž k evropské jednotě. Necht' se nám daří prosazovat ve světě mír. K tomu bych nyní chtěl pronést prohlášení.

2. Prohlášení předsednictví

Předseda. – Dámy a pánové, Konference předsedů mě požádala, abych přednesl prohlášení o událostech na Blízkém východě. Rozprava se bude konat ve středu odpoledne za přítomnosti předsedy rady ministrů zahraničních věcí, českého ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Zmiňuji se o tom, protože to nebylo zcela jasné. Hodně jsme o to usilovali a pan ministr projevil velkou ochotu tu s námi být alespoň na omezenou dobu, i když musí v týž den cestovat do Jihoafrické republiky, a za to bych chtěl při této příležitosti českému předsednictví velmi poděkovat.

Dámy a pánové, zatímco zde pořádáme toto novoroční plenární zasedání, lidé na Blízkém východě opět umírají.

Když se dívám na záběry v televizi, mám osobně bolestný pocit *déjà vu* a jsem si jistý, že to stejné se děje většině z nás.

Jménem Evropského parlamentu bych chtěl vyjádřit svou nejhlubší lítost nad eskalací konfliktu mezi Izraelem a Hamásem v Gaze.

Říkám zcela rozhodně: není přípustné, aby lidé trpěli, aby pokračovalo násilí a aby se zaměstnanci OSN dostávali do ostřelování. Jak daleko musí spirála násilí dojít, než zvítězí rozum?

Násilí musí okamžitě skončit na obou stranách. Situace, kdy Hamás vypaluje rakety na izraelská města, je zcela nepřijatelná a zaslouží si tu nejostřejší kritiku, přičemž nesmíme zapomínat, že to byl Hamás, kdo porušil příměří. Nesmíme však přehlížet ani prostředky použité v reakci.

Všichni lidé na Blízkém východě mají stejnou hodnotu. Nezadatelné právo státu na vlastní ochranu neospravedlňuje násilné akce, jejichž prvořadým důsledkem je utrpení civilního obyvatelstva.

Lidé v pásmu Gazy potřebují okamžitou pomoc. Palestinec má stejnou hodnotu jako Izraelec nebo Evropan nebo Američan – všichni lidé na světě jsou si rovni. Nesmíme připustit zhoršování humanitární situace!

Jako odpovědní politikové musíme být připraveni rozhodně přispět k rychlému nalezení trvalé cesty ven z této spirály násilí.

Snaha omezit bezpečnost jen na čistě vojenská hlediska je podle mého odsouzena k neúspěchu. Proto nemůže existovat jen výhradně vojenské řešení problému na Blízkém východě. Nakonec musí být dosaženo politického řešení. To především znamená poučit se z neúspěchu předchozího přístupu. Z toho důvodu jde o to, aby byla přijata opatření, která budou nejen životaschopná, ale také a především trvale udržitelná.

V posledních několika dnech jsem byl v telefonickém kontaktu s izraelským prezidentem Šimonem Peresem, premiérem Palestinské samosprávy Salámem Fajjádem, předsedkyní Knesetu Daliou Icikovou a pochopitelně s vysokým představitelem EU pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku Javierem Solanou, který strávil v regionu poměrně dlouhou dobu.

Byl jsem rovněž v kontaktu s místopředsedou parlamentního shromáždění EU-Středomoří, protože jsem v současnosti předsedou tohoto shromáždění, s předsedou jordánského parlamentu Abdelem Hadi Al-Majalim,

předsedou italské poslanecké sněmovny Gianfrancem Finim a předsedou marockého parlamentu Mustafou Mansourim.

Při všech těchto jednáních jsem vysvětloval, že Evropský parlament plně stojí za požadavky Rady ministrů, formulovanými jménem Evropské unie, které potvrdilo usnesení Rady bezpečnosti OSN ze dne 8. ledna 2009.

Je skličující, že toto právně závazné usnesení Rady bezpečnosti, u něhož se Američané zdrželi hlasování, takže mohlo být schváleno, ignorují obě strany konfliktu, tedy jak Izrael, tak Hamás.

Musí začít platit okamžité a trvalé příměří. Tohoto příměří se musí dosáhnout prostřednictvím Egypta a zapojit se do něj musí všichni aktéři. Musí být zajištěn okamžitý a volný přístup k humanitární pomoci a Agentura OSN pro pomoc palestinským uprchlíkům (UNRWA) umožnila dál neomezeně humanitární činnost zajišťovat. Chtěl bych také dodat: nejen tři hodiny denně!

Když i humanitární organizace a OSN zastavily práci, protože si soupeřící strany nezachovávaly svou neutralitu, dosáhli jsme nepříjemně nízkého bodu z hlediska mezinárodního práva a humanity.

Třetím požadavkem je zintenzivnění mírového procesu. Jediným životaschopným základem pro trvalý mír je a zůstane řešení se dvěma suverénními státy s bezpečnými hranicemi, Izraelem a Palestinou.

Evropská unie musí společně se členy Blízkovýchodního kvartetu, umírněnými arabskými partnery a všemi účastníky konfliktu dosáhnout rychlého obnovení mírových jednání pod záštitou Organizace spojených národů. Komplexní řešení však také vyžaduje smír a především smír mezi palestinskými frakcemi.

Musíme si dnes položit otázku ohledně metody, kterou jsme doposud používali v tom, čemu jsme říkali „mírový proces“. Ještě před několika týdny jsme mohli předpokládat, že naše jednání postupují správným směrem, navzdory všeobecně známému obtížnému prostředí a stěží rozeznatelnému pokroku. Mezinárodní komunita a především my jako Evropská unie jsme tato jednání podpořili svým rozhodným odhodláním a poskytli jsme finanční pomoc na vytvoření základních podmínek pro vybudování palestinského státu.

Bylo však toto odhodlání dostatečně politicky silné? Tuto otázku musíme položit sami sobě. Zatím jsme se znovu ocitli v procesu eskalace. Je pochopitelné, že v dobách krize máme tendenci přemýšlet v krátkodobém horizontu. Skutečně potřebujeme hned teď okamžité příměří a úplné stažení izraelských sil, jak vyžaduje Rada bezpečnosti OSN.

Zkušenost za poslední desetiletí nás naučila, že mír na Blízkém východě nemůže přijít jen ze samotného regionu. Je však pravda, že ho nelze dosáhnout bez smíru nepřátelských stran v konfliktu.

Mezinárodní společenství proto musí být připraveno podpořit mír na Blízkém východě víc než kdykoliv předtím, aby se nenávistné události posledních desetiletí nestaly trpkými zkušenostmi desetiletí budoucích.

Mezinárodní síly mohou a musí pomoci zajistit příměří. Proto musíme všichni udělat vše proto, abychom zajistili, že egyptsko-francouzský plán na vytvoření mezinárodního mechanismu na zabezpečení hranic Gazy uspěje, což musí pochopitelně přednostně záviset na ukončení pašování zbraní a raket do oblasti Gazy. Evropská unie již oznámila ve svém akčním strategickém plánu na počátku procesu z Annapolis, že je připravena se v tomto směru zapojit.

Dovolte mi zdůraznit zvlášť jednu věc: rozmístění evropských a mezinárodních bezpečnostních sil nemusí zajistit brzké příměří. Je nutné sledovat jasný politický cíl, kterým je vytváření důvěry požadované k ukončení mírových rozhovorů cestou zajištění stejné bezpečnosti pro Izraelce i Palestince. Znamená to, že rozmístěním vojsk, které je uskutečnitelné jen s řádným mandátem, se zvýší politický vliv na všech stranách a bude pak možné nalézt mírové řešení.

Potřebujeme nejen trvalý závazek míru, o němž jsme v minulosti velice často hovořili jako o svém cíli. Potřebujeme ochotu nejen usilovat o mír, ale i dosáhnout jej, a to předtím, než se po desetiletí budovaná zášť dál vystupňuje a rozpoutá velký požár.

Na závěr bych vám chtěl připomenout, že rok 2008 byl Evropským rokem mezikulturního dialogu. Chtěl bych vám také připomenout, jak moc jsme se jako Evropský parlament zasadili o to, aby se tento rok stal rokem naděje a naše politické priority zdůrazňují, že konflikt kultur není přírodním zákonem.

Celosvětové reakce na válku v Gaze ukazují, jak rychle lze pokusy o mezikulturní dialog zničit, když je předstihne realita záběhů, které vidíme denně ve zprávách. A ještě horší je fakt, že realita hraje do rukou extrémistům a fundamentalistům, jejichž cílem není mír, ale pokračující spirála konfrontací.

Násilí vytváří další násilí. Tento koncept nelze stále opakovat. Jedinou cestou z této krize je dialog a jednání. Ty nejsou samy o sobě jejím ukončením, ale musí se provádět odvážně, s cílem, aby lid Izraele a Palestiny mohl žít ve skutečném bezpečí, míru a s úctou ke své důstojnosti.

(Potlesk)

3. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

4. Složení Parlamentu: viz zápis

5. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

6. Ochrana údajů (jmenování evropského inspektora a zástupce inspektora): viz zápis

7. Podepisování aktů přijatých postupem spolurozhodování: viz zápis

8. Předložení dokumentů: viz zápis

9. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis

10. Petice: viz zápis

11. Texty smluv dodané Radou: viz zápis

12. Plán práce

Předseda. – Konečný návrh pořadu jednání tohoto zasedání, který schválila Konference předsedů na svém zasedání ve čtvrtek 8. ledna 2009, byl v souladu s články 130 a 131 jednacího řádu rozdělán. Byly předloženy požadavky na následující změny tohoto návrhu:

Pondělí:

Vzhledem k tomu, že paní Andrikieneová se dnes večer nemůže zasedání zúčastnit, aby představila svou zprávu o rozvoji Rady OSN pro lidská práva a úloze EU, bude se o její zprávě hlasovat ve středu, jak je plánováno, ale bez všeobecné rozpravy.

Úterý: Žádné změny.

Středa:

Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance navrhla, aby byla obecná rozprava o situaci v Gaze zakončena předložením návrhů usnesení. S odůvodněním návrhu vystoupí pan Cohn-Bendit.

Daniel Cohn-Bendit, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, všichni víme, jaká je situace v Gaze. To, že o ní diskutujeme zde v Parlamentu, je zcela přirozené. Žádáme sice Radu bezpečnosti, aby přijala jasné stanovisko, žádáme, aby orgány přijaly jasné stanovisko a aby Evropská unie přijala jasné stanovisko, ale my v Parlamentu diskutujeme, ale stanovisko přijmout nechceme. Domnívám se však, že vzhledem k naléhavosti situace v Gaze je nesmírně důležité, aby se tento Parlament vyjádřil a řekl jasně, co chce, tedy aby se zastavily masakry, ke kterým momentálně dochází na Blízkém východě. Podle mě je nepřijatelné, aby tento Parlament neměl odvahu a jasnozřivost odhlasovat po naší rozpravě usnesení. Proto naše skupina žádá provést revizi rozhodnutí Konference předsedů a rozpravu, kterou musíme mít na téma Gazy, zakončit přijetím usnesení, jež ukáže jasné a pevné většinové stanovisko tohoto Parlamentu, aby masakry v Gaze skončily. Chceme usnesení; musíme si uvědomit, že máme politickou odpovědnost za to,

co se děje, a tato politická odpovědnost nesmí být jen rozprava, musí to být usnesení, které jasně řekne, co chceme a co odsuzujeme!

Hannes Swoboda, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedo, této otázce jsme pochopitelně věnovali mnoho úvah. Pan Cohn-Bendit možná přeceňuje význam usnesení, ale s usnesením Rady bezpečnosti máme základ, který můžeme podpořit, a jak pan předseda Parlamentu již řekl, měli bychom po obou stranách vyžadovat, aby usilovaly o mír, složily zbraně a vyhověly usnesení Rady bezpečnosti. Chtěl bych jen dodat, že to musí být podstatou našeho usnesení. Pokud tomu tak bude, můžeme ho podpořit. V tomto smyslu bychom mohli spolupracovat a v tomto smyslu bychom mohli podpořit návrh pana Cohn-Bendita.

Elmar Brok, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, doporučení Konference předsedů je založené na velké moudrosti. Dnes jsme si vyslechli stanovisko předsedy Parlamentu, který, pokud se nemýlím, podpořily všechny strany Parlamentu. Jde o významný základní princip a významné prohlášení Parlamentu. Za několik posledních dnů jsme dostali velké množství informací: na zasedáních výboru pro zahraniční záležitosti a delegací a ve sděleních od předsednictví Rady a Komise. Proto nejsme schopni sestavit dnes usnesení, které bude skutečně podrobně odpovídat tomu, co se ve čtvrtek stalo.

Minulý týden jsem strávil dva dny na hranici pásma Gazy a pozoroval jsem obrovské utrpení lidí na obou stranách. Domnívám se, že samotné příměří stačit nebude. S příměřím musí být spojeno to, že se v budoucnu již nebudou do Gazy pašovat zbraně. Nesmírně důležité jsou především podrobnosti jednání, která se dnes konají v Egyptě. Neměli bychom to zničit usnesením, které by možná bylo ovlivněno emocemi. Proto jsem pro zachování usnesení Konference předsedů.

Předseda. – (Parlament návrh přijal.)

Termíny byly určeny takto: Návrhy usnesení dnes ve 20:00, pozměňovací návrhy a společný návrh usnesení ve středu v 10:00.

Čtvrtek: žádné změny.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedo, mám ještě jinou poznámku k následující rozpravě o sporu ohledně plynu mezi Ukrajinou a Sovětským svazem a o krizi... Ruskem!

– (FR) Promiň, Francisi, že jsem sem zatáhl minulost, nechtěl jsem.

– (DE) A pokud jde o rozpravu: chtěli bychom jen konstatovat a doufám, že by s tím mohly souhlasit všechny skupiny, že by tato rozprava měla zahrnout diskusi o tom, že Slovensko hodlá protiprávně znovu otevřít jadernou elektrárnu. Chtěl jsem si jen...

(Rozruch)

Jste na to skvělý kandidát. Můžeš být v klidu, hochu. V klidu. Jsi to ty. Chtěl jsem si jen být jistý. Jsme v Parlamentu, hochu.

Předseda. – Mohli byste se prosím, pane Cohn-Bendite a pane Ferbere, přestat nyní dohadovat? Můžete pokračovat později. Cokoliv, co má souvislost s těmito rozpravami, může být řešeno v těchto rozpravách.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Pane předsedo, vzhledem k tomu, že otázka Slovenska a Bulharska je závažná, chtěl bych vás také požádat, abyste poprosil Evropskou komisi, která je konec konců „strážkyní“ smluv a smlouvy o přistoupení, aby nám přesně řekla, co se děje a proč se tyto země takto rozhodly.

Předseda. – Komise to jistě zaznamenala a zohlední to.

(Plán práce byl přijat)

13. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předseda. – Dalším bodem jsou jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Pane předsedo, dovolu mi informovat Parlament o tureckém nepřístupném chování vůči Řecku.

Neustálé narušování a zasahování do řeckého vzdušného prostoru, stíhačky létající nízko nad neobydlenými řeckými ostrovy, zabraňování bezpečné dopravy v řeckých teritoriálních vodách a zasahování do výzkumných a záchranných operací v Egejském moři, za něž nese odpovědnost jen Řecko, a rozsáhlá pomoc nelegálním přistěhovalcům ze strany Turecka nevěští pro stabilitu v oblasti jako celku nic dobrého.

Musíme toto nepřístojné chování a neustálé strategické zpochybňování svrchovaných práv členského státu Evropské unie, konkrétně Řecka, ze strany Turecka odsoudit a vyslat jasné sdělení, že toto chování ohrožuje jeho evropské vyhlídky.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Po diskriminujících opatřeních z roku 2004, která se týkala zaměstnanců evropských orgánů z nových členských států a která byla rozhodnutím Evropského soudního dvora v roce 2008 prohlášena za nezákonná, vás chci upozornit na nové diskriminační rozhodnutí.

Po čtyřech a půl letech se státní příslušníci nových členských států stále cítí jako občané druhé kategorie. V loňském roce bylo, pane předsedo, vyhlášeno výběrové řízení na místo vedoucího oddělení maďarských tlumočnicků pracujících v Evropském parlamentu, místo, o které mohl požádat občan jakéhokoliv členského státu. Vedoucí oddělení tlumočnických služeb nemá na starosti jen administrativní úkoly, ale také dohled nad převedením terminologie Evropské unie do maďarštiny.

Pane předsedající, je šokující, že ze dvou způsobilých kandidátů, z nichž jeden byl Maďar a druhý Brit, byl vybrán britský uchazeč. Dovedete si představit, že by místo ve francouzské jazykové sekci obsadil někdo z Británie nebo Španělska? Pane předsedající, jde o nepřijatelnou diskriminaci a způsobuje to vážné škody, pokud jde o překlad dokumentů Evropské unie. Jménem všech nových členských států chci vyjádřit protest.

Předseda. – K tomuto bodu dostanete pochopitelně odpověď.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedo, dnes odpoledne jsme si vyslechli vaše prohlášení i prohlášení dalších poslanců ke strašlivé situaci v Gaze a k potřebě okamžitého příměří a stažení izraelských ozbrojených sil z Gazy. Musím v této souvislosti říct, že souhlasím s panem Cohn-Benditem, že by měl Parlament přijmout stanovisko – nemůžeme takticky vyčkávat.

Svým způsobem je však poněkud všední mluvit o základních věcech, potom, co jsme si vyslechli vše, co bylo řečeno, ale základní věci se pochopitelně týkají všech občanů. O minulém víkendu zapůsobilo oznámení Dellu o přesunutí 2 000 pracovních míst na veřejnost ve středozápadním a západním Irsku jako úder pod pás. V době, kdy zažíváme globální finanční pokles, je to pro lidi, kteří pracují přímo pro Dell, i pro jeho dodavatele atd. mimořádně obtížné.

V této souvislosti by měl Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci prokázat svůj význam při pomoci při rekvalifikaci a proškolení zaměstnanců a podpoře podnikání a samostatné výdělečné činnosti. Je zásadně důležité, aby irská vláda okamžitě Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci využila, aby mohli mít zaměstnanci důvěru v budoucnost a viděli, že se EU snaží pomoci všem pracovníkům, v tomto případě pracovníkům ve středozápadním a západním Irsku.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Pane předsedo, před nedávnem jsme dosáhli dohody, podle které budou přece jen obnoveny dodávky ruského plynu do členských zemí EU, v nichž byly přerušeny. Je nutné zdůraznit solidaritu mezi členskými státy v této otázce, ačkoliv zpočátku to nebylo zřejmé. Jednotlivé země měly k této otázce velice odlišná stanoviska. Naštěstí se nám nakonec podařilo vystupovat jednotně.

Vzhledem k tomu, že o věci budeme diskutovat za dva dny, chci zdůraznit dva body. Zaprvé se ukazuje, že je celkem jasné, že Rusko zachází se zcela ekonomickými problémy, jako by to byly čistě politické nástroje. Za druhé se také ukazuje, že musíme mít jako Unie společnou energetickou politiku. Potřebujeme ji spíše než jednotlivé energetické politiky největších zemí, které například z vlastního podnětu budují plynovody pod Baltským mořem.

László Tőkés (Verts/ALE). – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, v globální éře nezdravé nadvlády Coly a chipsů chci pohovořit ve prospěch maďarské vinné révy a vína původem z Panonské pánve, které mají mezinárodní hodnotu. V důsledku nesprávně interpretovaných směrnic EU podporují v současnosti evropské fondy ty, kdo ničí své vinice, a není neobvyklé, že jsou trestáni ti, kdo sázejí nové špičkové druhy vína.

Panonská pánev, ležící na území historického Maďarska, byla kdysi místem největších vinic v Evropě, které se rozkládaly na přibližně 600 000 hektarech. V roce 1948 bylo v Maďarsku stále 2060 000 hektarů vinic, ale dnes se toto území scvrklo na 40 000 hektarů. Jak dlouho ještě bude trvat takovéto ničení výrobců a obchodníků s vínem a přirozeného prostředí v Panonské pánvi?

Víno, pšenice, mír! Chci připomenout toto lidové maďarské přání a popřát vám požehnaný nový rok.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Pane předsedo, vystupuji v otázce Palestiny. Povšimla jsem si, že jste byl ve svých předcházejících komentářích poněkud zdrženlivý, pokud jde o postoj k Izraeli: 900 Palestinců zemřelo, z toho třetina byly děti, a my doposud nejsme schopni v tomto Parlamentu bezvýhradně odsoudit izraelskou brutalitu.

Tento útok není jen nepřiměřený; je zcela neoprávněný. Nepohání ho nutnost izraelské bezpečnosti; ve skutečnosti jde o cynický a chladný útok ne na Hamás, ale na palestinské obyvatelstvo. Myslím, že členské státy mají nyní morální povinnost vynaložit veškerou diplomatickou a politickou sílu na to, aby Izrael s tímto násilím skoncoval.

Chození po špičkách kolem izraelské administrativy nebude fungovat; nikdy to nefungovalo. Izrael musí nyní pochopit, že z jeho akcí plynou následky. Proto vyzývám všechny poslance Evropského parlamentu, aby požadovali okamžité přerušení dohody mezi EU a Středomořím a skutečně všech preferenčních obchodních dohod mezi EU a Izraelem. Stejně tak se musíme bránit veškerým pokusům o vylepšení vztahů mezi EU a státem Izrael, který obléhá Gazu a brutálně zachází s palestinským lidem.

Fráze o lidských právech, které se v Parlamentu tak často ozývají, se musí nyní projevit i v činech. Je to jediná možnost, jak úspěšně provést mírový proces ve Blízkém východě.

Předseda. – Složitost této otázky lze vidět už jen z délky vašeho vystoupení. Přesáhla jste čas na vystoupení o 50 %. Rozprava se bude konat ve středu odpoledne.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Pane předsedo, moji voliči byli minulý týden otřeseni oznámením, o němž mluvila i paní Harkinová, že továrna Dell ruší téměř 2 000 pracovních míst. Znamená to také ztrátu dalších přibližně 2 000 míst, které v Irsku závisí na výrobě společnosti Dell. Dell přesunuje výrobu do polské Lodže se státní pomocí téměř 52 milionů EUR.

Může mě Komise ujistit, že státní pomoc, které Polsko využívá, je v rámci pravidel hospodářské soutěže EU, a může mě ujistit, že bude k dispozici dostatečná pomoc z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, aby se zaměstnanci, kteří přijdou o práci, mohli připravit na nové zaměstnání?

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Dámy a pánové, před dvěma dny se na zdech čtyř škol ve městě Burgas objevily rasistické nápisy. Na zdech byly nasprejovány věci jako: „Bulhaři, vraťte se na stromy“ a „Smrt ďaurům“. „Ďaur“ je turecký hanlivý výraz, který se používal v době Osmanské říše o nemuslimských osobách a osobách netureckého původu. V tureckém smýšlení je ďaur považován za podřadnou bytost, takže jde v turečtině o nejhorší rasistickou urážku. „Ďaurové“ je slovo, které používal bývalý ministr zemědělství Nihat Kabil a turečtí úředníci na Ministerstvu zemědělství, když mluvili o Bulharech, kteří nastoupili na ministerstvo, a následně se Turkům dostalo přednostního zacházení.

Dámy a pánové, tento incident by měl být pro vás varováním, jaká je ve 21. století mentalita Turků. Tento samotný příklad nám ukazuje, že Turecko nemá v Evropské unii místo, protože je to rasistická, xenofobní země, která podporuje a propaguje rasismus a xenofobii v sousedních zemích. Tento příklad ukazuje, že Bulhaři nejen že nejsou zdrojem nenávisti, ale jsou oběťmi nenávisti a etické netolerance.

Evropský parlament již přijal přísný postoj vůči rasismu a národnostní netoleranci. Vyzývám vás, jako poslance této sněmovny, abyste to udělali ještě jednou a podpořili naše písemné prohlášení odsuzující turecký rasismus vůči Bulharům.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Děkuji vám, pane předsedo. Vyzdvihuji úsilí českého předsednictví zvládnout současnou plynovou krizi, ale jen vyjednávat jednu krizi po druhé není řešením. EU nemůže zůstat v úloze babysittera nějakého *enfant terrible*. Jeden závěr je jasný: spoléhat na vzájemně výhodné strategické spojení s Ruskem jako spolehlivým poskytovatelem energie je strategicky špatná kalkulace. Prapůvodní příčina současné krize není Ukrajina, ale krize v samotném Gazpromu, který se nedokázal chovat podle svých vlastních závazků.

Výroba plynu v Gazpromu již osm let po sobě stagnuje na stejné úrovni. Je to typický výsledek politické státní kontroly výroby. To, že pan Putin nebyl schopen dodávat plyn ruským spotřebitelům a současně plnit závazky v zahraničí, ho pravděpodobně dovedlo k vyvolání politické krize a označení Ukrajiny za obětího beránka. Je pro nás proto nejdůležitější soustředit se na hledání nových energetických zdrojů.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, hospodářská krize, o které si mnozí zpočátku mysleli, že jde o taktiku nahánění strachu ze strany médií, nyní dostihla Evropu; postihuje země, regiony, místní společenství, podniky a s tím rodiny a pracující. Dvě poslankyně již zde o tom hovořily. Důsledky recese nás nepostihují všechny stejně, jak nám Komise ve svém sdělení připomíná. Negativní dopad je exponenciálně znásoben na okrajích Evropy a společnosti.

Abychom zabránili tomu, že současná situace obrátí zásadu slušné práce v prázdná slova, a pomohli se vyhnout explozi chudoby, musíme úsilí zaměřit na své zdroje. Proto vítám sdělení Komise i obětavost pana komisaře Špidly, který se snaží zvýšit povědomí a naléhá na Evropu, aby se snažila v této době upadající hospodářské aktivity chránit nejzranitelnější skupiny společnosti.

Diferencovaný přístup Komise nám dává naději, že jednotná Evropa nebude znamenat vynucenou uniformitu, především v době krize. Doufám a očekávám, že v tomto směru dostane podporu Evropského parlamentu.

Magor Imre Csibi (ALDE). - Pane předsedo, stojíme v současnosti před paradoxem. I když většina evropských spotřebitelů dala opakovaně najevo, že jsou proti geneticky modifikovaným organismům, průzkumy ukazují, že geneticky modifikované potraviny nakupují, když jsou k dispozici v supermarketech.

Mnoho spotřebitelů si prostě není vědomo, že se v Evropě geneticky upravované potraviny prodávají, nebo se jednoduše chytí do léčky nečitelných etiket a nakonec nevědí, co kupují.

Možným řešením by bylo umožnit, aby se na etiketách absence geneticky modifikovaných organismů v potravinách uváděla. V současnosti však neexistují společná pravidla, jak by se měly potraviny bez geneticky modifikovaných organismů označovat, a členské státy se mohou svobodně rozhodnout. Vede to ke zmatení spotřebitelů a zkreslení vnitřního trhu, jelikož některé země sice již zavedly pravidla označování potravin bez geneticky modifikovaných organismů, ale jiné odmítají, aby se tyto informace poskytovaly.

Lidé se chtějí o potravinách rozhodovat na základě svých vlastních hodnot, a ne podle studií hodnotících bezpečnost. Pokud vám záleží na obavách spotřebitelů, pak byste měli být transparentní po celou dobu a dát jim skutečně na výběr. Proto vyzývám Komisi, aby připravila právní rámec pro dobrovolné označování potravin bez geneticky modifikovaných organismů na evropské úrovni.

Bogusław Rogalski (UEN). – Pane předsedo, chtěl bych využít této příležitosti a na základě článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství vyzvat Radu, aby přijala vhodné kroky na potírání diskriminace na základě etnického původu v Litvě.

Při posledních litevských parlamentních volbách byli zvoleni tři politikové z polské menšiny. Litevské orgány se poté pokusily je zbavit parlamentních mandátů. Jako důvod uvedly, že tyto osoby jsou držiteli *Karty Polaka*. Jde o dokument potvrzující, že jeho držitel patří do velkého polského národa. Je určen na pomoc udržení polské kulturní a národní identity mezi lidmi polského původu po celém světě. Litevské orgány však tvrdily, že to znamená závazek vůči cizí zemi. To je zcela zjevně absurdní a skandální. Navíc se to rovná diskriminaci z důvodu etnického původu a představuje to porušování práv národnostní menšiny, což je chování nedůstojné členského státu Evropské unie. Věřím, že litevské úřady si to uvědomí.

Daniel Stroj (GUE/NGL). – (CS) Pane předsedo, kolegové, poslanec Bernd Posselt, který je tu za bavorskou stranu CSU, ale vede i sdružení vysídlených sudetských Němců, navrhl, aby Česká republika během svého předsednictví ukončila platnost tzv. Benešových dekretů. To je nehorázná a pro Českou republiku i nespílitelná výzva. Víme přece, že dekry vznikly po druhé světové válce v souladu s postoji vítězných mocností a nahrazovaly zákonné normy až do zvolení řádného parlamentu. Nejde tedy o nějaký rakovinový nádor v evropském parlamentním pořádku, jak řekl. Něčím jako rakovinovým nádorem je podle mne sdružení pana Posselta, které jedná v přímém rozporu s cíli moderní evropské integrace prosazované EU. Zatímco pan Posselt útočí na Českou republiku, žijí v ní a pracují spokojeně tisíce německých občanů a pobývají v ní houfně i ti kdysi sudetští Němci v důchodovém věku. I já osobně jsem příkladem toho, že v dnešní ČR neexistuje agrese proti Němcům. Jako občan Německa jsem byl za ČR zvolen do tohoto Parlamentu.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). - Pane předsedo, plynová krize zanechala stovky tisíc domácností v 17 evropských zemích během mrazivých dnů bez topení. Sporem byla nejvíc postižena východní a střední Evropa, kde se musely zavřít továrny a školy.

I když Kyjev a Moskva podepsaly po hodinách jednání s představiteli EU dohodu, kterou EU zprostředkovala, Gazprom řekl, že dohoda o obnovení dodávek plynu do Evropy přes Ukrajinu se opozdí, protože nedostal kopii dohody.

Tým technických expertů, které vyslala Evropská komise, bude kontrolovat proudění plynu z Ruska do ukrajinských plynovodů, a i když plyn začne na Ukrajině téct, bude to trvat dalších přibližně 36 hodin, než se dostane do členských států EU. Evropa proto potřebuje jednotnou politiku energetické bezpečnosti, abychom se vyhnuli dalším konfliktům, a potřebuje různorodost zdrojů energetických zásob.

Vítám intervenci Parlamentu do diskuse a doufám, že bude co nejdříve dosaženo dohody, abychom se vyhnuli prohloubení konfliktu.

Aurelio Juri (PSE). - (SL) V minulém roce jsme oslavili 40. výročí Smlouvy o nešíření jaderných zbraní a rok předtím tato sněmovna přijala usnesení, které vyzývá předsednictvo, Radu a Komisi, aby zvýšily své úsilí směrem k efektivnější mnohostrannosti a přísnějšímu uplatňování této smlouvy, která, jak víme, zbrzdila rozšíření jaderného arzenálu, ale bohužel se jí nepodařilo dosáhnout snížení jeho množství. Usnesení také vyzvalo Spojené státy, aby stáhly své jaderné hlavice z evropského území, a Spojené království a Francii, aby zastavily své jaderné raketové programy.

Jelikož jsem do této sněmovny vstoupil teprve loni v listopadu, mohu se zeptat, do jaké míry a jakým způsobem bylo na tyto výzvy odpovězeno, nebo spíše jak úspěšné tyto snahy byly, vzhledem k tomu, že se opět oživil nový plán na rozmístění amerického protiraketového štítu v České republice a v Polsku, a že tento plán vytváří, jak se předpokládalo, nové napětí mezi Západem a Ruskem, stejně jako představy a hrozby obnovených nebezpečných závodů v jaderném zbrojení?

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). - (RO) Rozprava o plynové krizi byla zanícená, včetně dnešního večerního zasedání.

Každý řečník říká, jak závažná a nebezpečná je úroveň energetické závislosti Evropské unie. Každý opakuje to stejné: že řešením je další omezování naší závislosti na jediných energetických zdrojích.

Nesmíme však zapomínat na jinou nutnost: tou je úspora energií.

Je těžké říct, jaká je dnes úroveň plýtvání energiemi v Evropské unii. Někteří analytici dokonce mluví o třetině celkové spotřeby. To například znamená, že pokud Rumunsko dováží ruský plyn v množství přibližně 14 milionů tun ekvivalentní ropy ročně, přibližně 1 milion tun ekvivalentní ropy se ročně vyplývá kvůli špatné izolaci bytových domů.

Právní předpisy Společenství nejsou bohužel takové, aby podpořily vyřešení tohoto problému, protože nepochopitelně omezují evropské fondy, které mohou být vyčleněny na projekty renovace systémů vytápění.

Myslím, že bychom si měli denně pokládat následující otázku: Co je jednodušší? Hledat nové zdroje energie a nové tranzitní cesty, nebo nezapomínat, že můžeme využít jednoduché metody na ušetření velké části energie, která se promrhá?

Miloš Koterec (PSE). - (SK) Tento rok, kdy oslavujeme 10. výročí eura, 1. ledna 2009, se Slovensko stalo 16. členem eurozóny.

Moje země se vzdala části své identity, ale udělali jsme to s hrdostí. Tak jako jsme si vážili vlastní měny, začali jsme používat euro, které se většině slovenského obyvatelstva stává rychle vlastním též. Euro jsme přijali po pouhých pěti letech členství v EU, a jak řekl premiér Fico na Nový rok, euro jsme mohli vnímat jako talisman pro štěstí, který v současné hospodářské krizi přináší stabilitu a potenciál pro ještě razantnější rozvoj Slovenska. Rád bych vyzdvihl všechny, kdo se přičinili k jeho přijetí v SR, a ocenil pozitivní přístup slovenských občanů k nové měně.

Přeji nám, všem Slovákům, hodně štěstí s Eurem jako symbolem integrované prosperující Evropy.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Pane předsedající, vzhledem k tomu, že k této věci nemá být v Parlamentu žádná rozprava, chtěla bych zdůraznit význam, jenž má pro Evropskou unii návrh směrnice, kterou se provádí dohoda uzavřená Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství a Evropskou federací pracovníků v dopravě.

Tato směrnice, která se zabývá prací námořníků dle Úmluvy o práci na moři, umožní námořníkům v Evropské unii zajistit slušné pracovní podmínky.

Toto odvětví je nutné podporovat, protože přispívá k rozvoji a produktivitě. Moře omývající břehy Evropské unie jsou velmi důležitá pro mezinárodní obchod a mladí lidé by měli vidět budoucnost v námořnických profesích a měli by přijít lodní dopravě na pomoc.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Pane předsedo, důvodem mého vystoupení je nelegální přepravování štěňat, které bylo v říjnu 2008 odhaleno v Rakousku. Od začátku října 2008 se snažím dostat prostor v jednominutových projevech a jsem rád, že se mi to konečně podařilo. Je zajímavé, že pan Rogalski měl mezitím možnost vystoupit třikrát.

A nyní k projednávané věci: Rakouská policie zastavila dodávku se 137 štěňaty. Vůz vykazoval závažné nedostatky a zvířecí pasy byly falešné, neboť psi nedosáhli zákonem vyžadovaného věku pro přepravu. Cesta začala na Slovensku a měla skončit ve Španělsku. Tento případ není jediný a opět nás upozorňuje na to, že organizace orientované na zisk stále trestuhodným způsobem obcházejí předpisy na ochranu zvířat, které platí v Evropě. V Evropě skutečně potřebujeme plošné inspekce přepravy zvířat a odpovídající hrozby pokut v případě porušení předpisů. EU musí společně přijmout evropské minimální normy pro ochranu zvířat, které musí všechny vlády uplatnit a kontrolovat. Mělo by to také donutit ty země, které jsou dosud v oblasti ochrany zvířat zcela neaktivní, aby zavedly přesně stanovené normy.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Krvavý a neochabující masakr Palestinců v Gaze je symbolem lidské bezmocnosti a dvojích norem a do nebe volající nespravedlnosti. Musí skutečně palestinské ztráty na životech dosáhnout čtyřciferného čísla, než mezinárodní zprostředkovatelé využijí zprostředkovací mechanismy, které měli k dispozici od prvního dne konfliktu?

Evropská unie si o sobě myslí, že je aktivní silou v mezinárodních vztazích a globálním politickým hráčem. Je tomu tak však doopravdy? Můžeme skutečně nazývat sami sebe aktivní silou, když izraelská armáda navzdory podpoře své sofistikované zpravodajské služby zaútočí na školu financovanou Evropskou unií, která je plná civilistů? Může se říct, že existuje mezinárodní humanitární právo, když izraelská armáda násilím přemístí Palestince do domu, který je následující den intenzivně ostřelován?

Byl jsem v Izraeli několikrát, také ve Sderot, vím hodně o tom, co se tam děje, ale tato izraelská akce je nepřiměřená, přehnaná a nelidská. Tato akce je nemorální, perverzní a bizarní, protože v podstatě představuje předvolební kampaň. Je to krvavá předvolební kampaň.

Liam Aylward (UEN). – Pane předsedo, chci využít této příležitosti a podpořit argumenty pro to, aby Evropská unie přispěla k financování Evropských speciálních olympijských her, které se budou konat v roce 2010 ve Varšavě, a Speciálních světových olympijských her, které se budou konat v roce 2011 v Aténách.

Když se Speciální světové olympijské hry konaly v roce 2003 v Irsku, Komise vyčlenila na jejich podporu 5 milionů EUR. Byla to nádherná událost a radost pro nás, kdo jsme tam byli přítomni. My v Evropské unii musíme při podpoře dobrovolnictví ve sportu stát v popředí.

Dovolte mi dodat, že existuje písemné prohlášení o této otázce, které mohou členové Parlamentu podepsat tento týden před sněmovnou, a chtěl bych naléhavě požádat všechny kolegy, aby toto prohlášení na podporu financování těchto velmi důležitých Speciálních olympijských her Evropskou unií podepsali.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Hezký nový rok, pane předsedo. Vážení kolegové, milé kolegyně, dovoluji mi, abych se upřímně podivil nad tím, že ironií osudu právě česká vláda, známa svými specifickými přístupy k otázce jednání s Ruskem, stále ještě neroztrhla své roucho a nesype si popel na hlavu. Vždyť i ona oddalovala jednání o energetické bezpečnosti s Ruskem. Ještě více mne šokuje postoj Evropské komise. Ta hrozí Slovensku a Bulharsku sankcemi, dokonce jsme slyšeli, že pan Cohn-Bendit to také doporučuje, pokud znovu spustí odstavené bloky jaderných elektráren. Doporučuji komisařům a mluvčímu Evropské komise, aby si vzali dobré oblečení, doma vypnuli topení a svým rodinám vysvětlili, že jsou solidární se Slováky a Bulhary. Nebo snad šlo o špatný novoroční vtíp?

Emmanouíl Angelas (PPE-DE). – (EL) Pane předsedo, chtěl bych také komentovat otázku zemního plynu, vzhledem k tomu, že jsme se za posledních deset dnů stali svědkem konfliktu, který se týká této otázky, konfliktu, který zachvátil mnoho členských států Evropské unie závislých na zemním plynu, konfliktu, který způsobil problémy občanům, firmám a průmyslu.

Během diskusí obou stran sporu, které byly plné podezření, nedůvěry a protichůdných oznámení, a po zásahu evropského předsednictví a Komise se zřejmě ukázalo, že bylo nalezeno jakési řešení.

Je jasné, že bez ohledu na záměry a rozvržení se může problém objevit znovu, pokud nebudou přijata opatření. Proto musíme zvážit otázku přeformulování energetické doktríny Evropské unie, do níž musíme přidat další energetické zdroje.

Evropský parlament by také měl vyslat jasné sdělení, že Evropská unie se nenechá vydírat, a měl by se účastnit debaty týkající se plánování alternativních cest k zajištění bezpečných a trvalých dodávek zemního plynu. Cíle snížení energetických požadavků o 20 % do roku 2020 nebude možné dosáhnout za nestabilních a nejistých okolností.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Evropská unie si musí za prioritu stanovit vypracování společné energetické strategie a akčního plánu na zlepšení energetické bezpečnosti Unie.

Ukrajinské přerušení dodávek zemního plynu do členských států ukázalo, jak moc je EU závislá na svých tradičních dodavatelích. Nízké teploty v letošní zimě navíc způsobily vážné provozní problémy dodavatelům elektřiny, kteří zaznamenali rekordní úroveň spotřeby.

EU potřebuje vypracovat evropskou strategii modernizace své energetické rozvodné sítě, zvýšení energetické účinnosti a diverzifikace svých zdrojů energetických dodávek. Mezi společnými prioritními akcemi zaměřenými na zvýšení energetické bezpečnosti EU musí figurovat realizace projektu Nabucco, výstavba terminálů pro zkapalněný plyn v evropských přístavech, investice do bezpečnějších jaderných elektráren, zvýšení energetické účinnosti a větší využívání obnovitelných energií.

Evropská unie musí společně s Evropskou investiční bankou a vládami členských států určit prioritní projekty a zajistit jejich financování.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

Gay Mitchell (PPE-DE). - Paní předsedající, chci se zmínit o otázce Zimbabwe. Zdá se mi, že pokud není Zimbabwe na televizních obrazovkách, pak se doopravdy sami o některé problémy, jež se tam objevují, nezajímáme. V nedávné době se objevil případ Jestiny Mukokové, výkonné ředitelky mírového projektu Zimbabwe a členky vedení zimbabwského fóra nevládních organizací pro lidská práva, která byla odvléčena a držena v izolaci podobu 21 dnů a posléze se objevila u policejního soudu v Harare se známkami mučení a špatného zacházení – to vše za zločin, kterého se dopustila tím, že vystupovala jako bojovnice za lidská práva.

Paní Mukoková je v současnosti držena v samovazbě v maximálně střeženém vězení a její budoucnost i budoucnost mnoha dalších bojovníků, pomocníků a obyčejných občanů zůstává ohrožena rukou Mugabeho režimu.

V této sněmovně i v jiných, vnitrostátních parlamentech již padlo mnoho znepokojivých a nesouhlasných slov, ale noční můra obyčejných Zimbabweců zůstává pořád stejná. Domnívám se, že je na čase přehodnotit naše zájmy a od Rady a Komise požadovat, aby podnikla akci, jež jednou provždy ukončí zločinecké zacházení s lidmi, kteří v Zimbabwe vystupují na obranu lidských práv.

Proinsias De Rossa (PSE). - Paní předsedající, vítám stanovisko pana předsedy ke Gaze a samozřejmě i rozhodnutí Parlamentu přijmout usnesení o tom, že je nutné okamžitě požadovat jednostranné zastavení palby na všech stranách konfliktu v Gaze. S více než 900 novými mrtvými je bolestivě jasné, jak neúčinná je válečná politika. Musíte vyžadovat, aby Izrael zastavil zabíjení. Gaza je s 1,5 miliony vězňů největším vězením na světě; jsou to také bohužel jatka, na kterých umírají muži, ženy a děti jen proto, že jsou Palestinci.

Jakými zločiny se mohly provinít palestinské děti, které v tomto konfliktu umírají? Jaké možné omluvy máme my, Evropané, pro to, abychom obchodovali s Izraelem, který bezohledně dál vraždí nevinné lidi? Evropská rada se musí přestat omlouvat, přestat se hašteřit a spojit se ve společné akci, která toto vraždění zastaví. Nemůže být pochyb o tom, že nelze zlepšovat vztahy s Izraelem, dokud Izrael nezahájí konstruktivní dialog se všemi zástupci palestinského lidu.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Evropská unie jako organizace zemí, které spojují společné hodnoty, musí využít veškerých zdrojů, které má, a zabránit šíření nenávisti. Francouzský operátor Eutelsat však považoval za vhodné vysílat program televizní stanice Al-Aksá, která je spojená s Hamásem a otevřeně vyzývá k útokům na civilní obyvatelstvo Izraele.

Eutelsat tímto opět ukázal, že etika v obchodě je pojem, který je osobám odpovědným za řízení této společnosti zcela neznámý, především v kontextu toho, že vysílání nezávislé čínské televize NTD je již několik měsíců zakázané. Navzdory výzvám ze všech koutů světa není vedení Eutelsatu ochotné své rozhodnutí, které bylo

v každém případě přijaté pod tlakem čínské vlády, odvolat. Překvapující a zcela nemorální rozhodnutí vedení Eutelsatu zvyšuje obavy o to, zda jsou zájmy vedení čistě obchodní.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, izraelské útoky na Gazu jsou válečným zločinem a zločinem proti lidskosti. To, co se stalo, je tragédie: 900 Palestinců včetně velkého množství dětí zemřelo a tisíce byly zraněny.

Musíme požadovat ukončení útoků v Gaze. Musíme požadovat ukončení izraelské blokády, která mění Gazu v koncentrační tábor. Proto se připojujeme k lidem ze všech zemí a kontinentů, kteří demonstrují proti masakrům: k lidem ze všech zemí a kontinentů, kteří jsou rozzlobení, vyšli do ulic a říkají „Už žádné zločiny!“ Pro Evropský parlament a další odpovědné orgány Evropské unie je rozhodující požadovat okamžité zastavení útoků na Gazu a okamžité ukončení izraelské blokády.

Jaroslav Zvěřina (PPE-DE). – (CS) Děkuji paní předsedající, mě v poslední době zaujalo, že některé české pojišťovny zrušily bonusy, které poskytovaly ženám při uzavírání pojistek na povinné ručení u osobních automobilů. Tento krok byl odůvodněn přípravou na platnost antidiskriminačního zákona. My se opravdu setkáváme opakovaně s tím, že někteří politici a nevládní organizace své postoje ke vztahu k rovným právům obou pohlaví poněkud přehánějí. Jedním z takových přehánění je popírání pojišťovací matematiky, která dnes a denně dokazuje, že v různých aspektech svých životů se ženy a muži chovají rozdílně, a jsou proto nositeli rozdílných pojišťovacích a jiných rizik. Popírání těchto rozdílů není bojem za rovná práva, ale bojem za shodnost, stejnost obou pohlaví. Takový boj je předem prohraný a směšný. Muži a ženy se od sebe liší právě proto, aby se obě pohlaví v praktickém životě, v partnerských vztazích, ve společnosti užitečně a prospěšně doplňovala.

Gerard Batten (IND/DEM). – Paní předsedající, právě byl zveřejněn nový výzkum veřejného mínění, který si zadala Kampaň za nezávislou Británii. Většina dotazovaných uvedla, že Evropská unie je odtržená od života, zkorumpovaná a cenově nevýhodná; 83 % dotazovaných by chtělo, aby prvořadé bylo právo Spojeného království, a tedy by chtělo zrušit nadřazenost práva EU; 71 % chce referendum o tom, zda má Británie zůstat členem. Velká šance, že se to podaří, však bohužel není, vzhledem k tomu, že labouristická vláda nepřipustí referendum ani o Lisabonské smlouvě, jak slibovala ve svém volebním prohlášení.

Obyvatelé Británie chtějí svobodný trh, přátelství a spolupráci s Evropou a světem, ale nechťejí, aby jim Evropská unie vládla. Pokud by se uskutečnilo skutečně spravedlivé referendum, v němž by obyvatelé Británie odpovídali, zda chtějí stále bližší politickou integraci s EU, nebo chtějí z EU vystoupit, naprostá většina by hlasovala pro vystoupení.

Avril Doyle (PPE-DE). – Paní předsedající, chci vyjádřit své znepokojení nad stále rostoucím nedostatkem vědecké důslednosti v návrzích, které Komise předkládá Parlamentu, a i v některých zprávách a pozměňovacích návrzích, za něž nesou odpovědnost poslanci. Vědecká systematickosti stále více ustupuje populistickým a emotivním odpovědím, často maskovaným pod preventivním principem.

Vezměme si otázku přípravků na ochranu rostlin. Opustili jsme vědecký princip hodnocení rizik. Neexistuje podrobné hodnocení EU týkající se jejich dopadu a neexistuje vědecká definice látek narušujících žlázy s vnitřní sekrecí a souvislost se směrnicí REACH není důsledná.

Právní předpisy EU ztrácejí dobrou mezinárodní pověst a tímto rostoucím nedostatkem vědecké přísnosti a systematickosti podkopáváme jejich věrohodnost.

Slavi Binev (NI). – (BG) Paní předsedající, dámy a pánové, plynová krize, která Evropu zasáhla na začátku roku 2009, nabyla v Bulharsku, které nemá alternativu k dodávkám zemního plynu, rychle rozměrů katastrofy. Nebudu mluvit o hanebném a krátkozrakém rozhodnutí bulharské vlády, které z mé země učinilo rukojmí v konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou, protože to je jasné každému.

Pro nás je nyní důležitější rozhodnout, jaká opatření je nutné přijmout k překonání krize. V tom případě to asi znamená, že Bulharsko musí najít alternativu a ukončit svou vnější závislost. Proto se domnívám, že pro Evropu a balkánské země jako je Bulharsko je nevyhnutelné následovat příkladu Slovenska a přijmout rozhodnutí k obnově provozu bloků I, II, III a IV Kozlodujské jaderné elektrárny. V současnosti je to jediná možnost, kterou Bulharsko má, aby získalo trochu nezávislosti a snížilo jak přímé škody, tak škody, které způsobí současné používání topného oleje jako náhražky plynu.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Vzhledem k tomu, že tento rok 2009 sotva začal, vám chci všem říct, že podle mého názoru nepůjde o obyčejný rok.

V roce 2009 uběhnou dvě desetiletí od konce studené války a od zboření všech zdí rozdělovajících země a samotnou Evropu na západ a východ, se svobodou a demokracií na jedné straně a totalitními režimy na straně druhé.

Jako rumunská poslankyně Evropského parlamentu, ale i jako rumunská občanka, která poznala, co to je diktatura, si myslím, že tyto dvě dekády znamenaly pro některé z nás přechod a pro jiné přijetí.

Domnívám se rovněž, že navzdory současnému kontextu by měl být rok 2009 rokem, kdy by se naše činnost a rovněž činnost Evropské komise měla zaměřit na jednotnou Evropu pro všechny Evropany. Evropu, v níž bude všech 500 milionů občanů cítit, že jsou jejich práva zaručena, že solidarita skutečně existuje, že již nikdo nesmí být diskriminován, že se již nikdo nesmí cítit jako outsider nebo jako někdo, koho v jednotné Evropě tolerují, že jsme všichni evropští občané, nezávisle na tom, kde se každý z nás nacházel před rokem 1989.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Paní předsedající, Evropský parlament se mnohokrát zabýval otázkami spojenými s životním prostředím. Chtěl bych poukázat na problém, se kterým se na mě obrátila školní mládež, jež se zajímá o přírodní prostředí. Ceny kovového šrotu, papíru a umělohmotných lahví dramaticky klesly. Sběr takového materiálu se přestal vyplácet. Mnoho měst navíc odstranilo kontejnery na tříděný odpad, nebo je přestalo vyvážet.

Před nedávkem se začalo aktuálně mluvit o recyklovaném papíře. Současnou situaci v Polsku jde v tomto ohledu shrnout následujícím způsobem: ti, kdo skupují starý papír, tvrdí, že jsou ceny příliš nízké, že se jim nevyplácí se tím zabývat. Na druhé straně ti, kdo vyrábějí papír za použití recyklovaného papíru, říkají, že je pro ně příliš drahý a že kvůli současným cenám se nevyplatí investovat do zařízení na jeho zpracování. Apeluji proto na ekologické jednání, s jehož pomocí bude možný problém vyřešit. Za současného stavu věcí děti sbírají starý papír, protože má tato činnost výchovnou úlohu, ale papír se pak vyhazuje na obecní skládky.

Předsedající. - Dámy a pánové, udělala jsem maximum pro to, aby se mohlo vyjádřit co nejvíc poslanců.

Tento bod je ukončen.

14. Rámcová směrnice o udržitelném používání pesticidů – Uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem programu je společná rozprava o následujících zprávách:

– A6-0443/2008 zpráva Christy Klassové jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o rámcové směrnici o udržitelném používání pesticidů (06124/5/2008 – C6-0323/2008 – 2006/0132(COD));

– A6-0443/2008 zpráva Hiltrud Breyerové jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (11119/8/2008 – C6-0326/2008 – 2006/0136(COD));

Christa Klač, zpravodajka. – (DE) Paní předsedající, paní komisařka Vassiliouová, pane komisaři Dimasi, dámy a pánové, máme před sebou dnes výsledek mnoha diskusí a jednání, která občas probíhala s velkými emocemi, a zítra budeme mít možnost o věci hlasovat. Nijak jsme si to neusnadnili. Snažili jsme se při jednáních s Radou a Komisí najít správné řešení. Zjistili jsme, že věda nás ne vždy nasměruje správně, s jasnými závěry. Bude nutná další vědecká pomoc, abychom mohli provést analýzu účinků těchto nových právních předpisů. Především proto upřímně děkuji všem, kdo k tomuto výsledku přispěli konstruktivními návrhy, mým kolegům zde v Parlamentu, Evropské komisi, francouzskému předsednictví Rady – je škoda, že zde dnes není české předsednictví Rady – a děkuji také zaměstnancům.

Se současnou směrnicí o udržitelném používání pesticidů činíme obrovský krok směrem k větší pospolitosti v evropské ochraně životního prostředí a spotřebitelů. Udržitelnost jako obecný pojem evropského zemědělství zajistí zdravé potraviny a zdravé životní prostředí. Zacházení s pesticidy bude poprvé harmonizováno na evropské úrovni. Základní princip „co nejvíc je nutné, co nejméně je možné“ předpokládá komplexní a solidní znalosti. Přípravky na ochranu rostlin jsou v podstatě pro rostliny lékem. Musí se používat správně, aby byly účinné – správný přípravek ve správném množství ve správnou dobu. Počítá se i se zvážení, zda je nutné použít chemický přípravek na ochranu rostlin, nebo zda by nebyla lepší mechanická opatření. Výběr nejlepší technologie a ověřeného zařízení ochrání životní prostředí a uživatele a přispěje k úspěchu operace, tedy dobré úrodě. Členské státy přijmou opatření ve svých národních akčních plánech na omezení používání přípravků na ochranu rostlin.

Hlavním cílem je omezení rizika. Používání obecných základních principů komplexní ochrany rostlin začne pro celou Evropskou unii závazně platit od roku 2014. Nejdůležitější prioritou je shoda s ustanoveními rámcové směrnice o vodě. Členské státy vybudují nárazníkové zóny v sousedství vodních útvarů, které musí být přizpůsobené podmínkám bonity půdy a zeměpisným poměrům. Bude minimalizováno nebo v případě potřeby zastaveno používání přípravků na ochranu rostlin ze strany obecních orgánů a v chráněných oblastech. Budou stanoveny předpisy pro kontrolu zařízení a pravidelnou údržbu. Omezení rizika znamená, že profesionální uživatelé musí získat řádné a pravidelné školení v používání přípravků na ochranu rostlin. Soukromé uživatele, kteří nemají zvláštní průpravu a mohou nesprávným používáním způsobit škodu v soukromých zahradách, musí dobře proškolení prodejci při nákupu výrobků na ochranu rostlin informovat o využití a rizicích.

Tato směrnice bude znamenat, že budou předchozí rozdílné předpisy platné v jednotlivých členských státech upraveny na vyšší společné úrovni. Navrhovaná opatření budou ku prospěchu životního prostředí, spotřebitelů i uživatelů. Stejně podmínky v celé Evropské unii zajistí stejné bezpečnostní normy a stejné výrobní podmínky. Látky, u nichž se prokáže jejich škodlivý vliv na lidské zdraví, nedostanou licenci, a v tom jsme zajedno. Zákaz však musí být založen na řádných vědeckých zjištěních, a ne na politických dogmatech. Zohlednit se musí i délka vystavení, protože u pesticidů představuje stejně jako u mnoha věcí v životě riziko otravy právě dávkování. Prášek na bolení hlavy je požehnáním, ale pokud si jich vezmete 20, je to nebezpečné, dokonce i život ohrožující.

Dosáhli jsme dobrého kompromisu. Životní prostředí se tak sladí s hospodářskou politikou a doufám, že zítra našim požadavkům dodáme důraz jednotným hlasováním.

Dovolte mi ještě technickou poznámku, do čl. 14 odst. 4 se vloudila chyba. Je zde odkaz na internetový portál uvedený v čl. 4 odst. 3, ale v čl. 4 není odst. 3. Je nutné to opravit.

Hiltrud Breyer, zpravodajka. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, pane komisaři, dámy a pánové, tato dohoda znamená milník, milník pro evropskou ochranu zdraví a ochranu spotřebitelů, ale také pro životní prostředí a hospodářství. Především upřímně děkuji stínovým zpravodajům za jejich vynikající spolupráci. Mnohokrát děkuji i zaměstnancům, kteří se na práci podíleli, a Komisi, dále vám, paní Vassiliouová a pane Dimasi, a také francouzskému předsednictví Rady, ale také děkuji kolegům poslancům, které nevystrašily naprosto přehnané údaje z průmyslu.

V prvním čtení v Evropském parlamentu jsme přijali 200 pozměňovacích návrhů a pokusili jsme se rozhodně zlepšit společný postoj k této dohodě. Skončíme s touto nevědeckou nekončící hrou s čísly, hokusy-pokusy při stanovování limitů a určíme jasná konečná kritéria. Nikdo nemůže riziko kvantifikovat. Bezpečnosti lze proto dosáhnout jen bezvýhradným zákazem. Pesticidy a jiné látky, které jsou karcinogenní, mutagenní nebo toxické pro reprodukci, nemají v potravinách co dělat, vůbec co dělat. Zajistíme úspěšnou ochranu životního prostředí se zákazem perzistentních, bioakumulativních látek (PBT). Obzvláště velkou radost mám z toho, že jsme uspěli v zavedení a zakotvení počátečních jasných kritérií pro endokrinní látky, a důvěřuji Komisi, že v příštích čtyřech letech přijde s více kritérii.

Obzvláště velkou radost však mám z toho, že se Evropskému parlamentu podařilo poprvé zakotvit ochranu včel jako kritérium pro udělování licencí. Hlavní francouzští a němečtí vědci odhadli ekonomickou hodnotu opylovačů na 150 miliard EUR ročně a škody na až 310 miliard EUR, pokud opylovače ztratíme. Proto vás zcela mimořádně žádám, abyste zítra odmítli veškeré předložené pozměňovací návrhy. Tento kompromis by se tím rozdrobil. Jde o kompromis, se kterým již Rada vyslovila souhlas. Bývá zvykem nepokoušet se znovu napadnout společný kompromis. Jsem však ráda, že jsme společně dosáhli zlepšení týkající se imunotoxických a neurotoxických látek, protože v Evropě, která o sobě tvrdí, že je společností založenou na znalostech, si nemůžeme dovolit, aby byl dlouhodobě poškozován vývoj dětského mozku vývoj především prostřednictvím neurotoxických látek. Můžeme říct zcela jasné ano harmonizaci, ale bez omezení zákonů členských států, kterým umožníme flexibilitu, pokud jde o postupy v otázce udělování licencí.

Trojnásobný právní základ také ukazuje, že zdraví dáváme vysokou hodnotu, a zformulovali jsme výjimky ze zákazu s mnoha omezeními, spojenými například se substitučním plánem, takže se výjimka nestává pravidlem, ale naopak. Jsem také ráda, že se nám podařilo zahrnout do této směrnice ochranu zvířat a že jsme byli schopni prosadit větší transparentnost, i když bych od Komise očekávala větší odvahu. Doufám, že budeme mít větší přístup k prováděcím protokolům a že se nám podaří zavést elektronický polní pas. Nejde jen o milník pro ochranu životního prostředí a spotřebitele v Evropě, ale myslím, že jde i o hvězdnou chvíli pro Evropu. Jde o hvězdnou chvíli pro Evropu, protože toto rozhodnutí postupně omezovat vysoce toxické pesticidy je bezprecedentní a celosvětově unikátní, takže tak můžeme Evropskou unii posunout do

rychlého pruhu z hlediska novátorské ochrany zdraví a Evropa bude v tomto směru celosvětovým průkopníkem.

Toto nařízení také znamená přidanou hodnotu pro občany, které vědí, že Evropská unie je především na straně spotřebitelů a zdraví a neustoupila průmyslu. Navíc je to situace, která je pro průmysl vředy výhodná, protože ten dostane inovační pobídky, aby v budoucnu produkoval kvalitnější a zdravější výrobky.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Paní předsedající, především chci poděkovat a pogratulovat paní zpravodajce Klassové, paní zpravodajce Breyeré a parlamentnímu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin za jejich vynikající práci na návrhu rámcové směrnice o udržitelném využívání pesticidů a na revizi a vylepšení nařízení.

Obzvláště potěšující je to, že se této dohody dosáhlo ve druhém čtení. Tato dohoda chrání ekologickou integritu původního návrhu Komise a stanovuje u některých významných bodů dokonce ambicióznější cíle.

Uvědomujeme si, že používání pesticidů je pro občany znepokojující záležitostí. Proto jsme za prvé potřebovali zpřísnit stávající předpisový rámec novelizací směrnice z roku 1991 o uvádění určitých výrobků na trh a za druhé zaplnit mezery na úrovni Společenství, pokud jde o používání těchto produktů.

Dosažením dohody o této směrnici Evropská unie prokázala, že má politickou vůli přijímat účinná opatření na ochranu veřejného zdraví a životního prostředí.

Díky Parlamentu je tato směrnice v některých důležitých bodech ještě přísnější, než byl společný postoj Rady. Členské státy budou nyní povinné připravit vnitrostátní akční plány s kvantitativními cíli, jak pokud jde o omezení rizik spojených s používáním pesticidů, tak o omezení používání některých výrobků.

Nebylo to snadné, protože zpravodajka musela přesvědčit členské státy, že za určitých okolností je nejlepší cestou, jak omezit riziko, omezení používání určitých pesticidů, a to se jí podařilo. Dosažená dohoda znamená významný pokrok v ochraně veřejného zdraví a životního prostředí v Evropské unii.

Evropská komise proto souhlasí s kompromisním balíčkem pozměňovacích návrhů, aby bylo možné dosáhnout dohody o směrnici ve druhém čtení.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Paní předsedající, především chci poděkovat paní zpravodajce Klassové a paní zpravodajce Breyerové, stínovým zpravodajům za jejich konstruktivní přístup k návrhu, francouzskému předsednictví a všem vám, kdo jste přispěli k úspěšnému zakončení druhého čtení návrhu Komise.

Přípravky na ochranu rostlin hrají významnou roli v zemědělství, zahradnictví, lesnictví a zahrádkářství. Mají však také dopad na lidské zdraví, zdraví zvířat a na životní prostředí. Proto musíme zajistit jejich účinnou a vyváženou regulaci.

Komise vedla při přípravě původního návrhu rozsáhlé konzultace se subjekty ze všech zainteresovaných odvětví a provedla komplexní posouzení dopadů. Hlavní prioritou bylo – a stále je – dosáhnout co nejvyšší úrovně ochrany zdraví lidí a zvířat a ochrany životního prostředí. S velkou radostí vidím, že se to také odráží ve výsledku diskusí mezi orgány EU.

Návrh kompromisu, který dnes máme před sebou, by tuto úroveň ochrany měl prostřednictvím řady předpisů posílit. Pro schvalování aktivních látek by se měla stanovit jasná a přísná kritéria. Výrobci, dodavatelé a profesionální uživatelé budou muset uschovávat záznamy, které musí na požádání třetí strany, jako jsou sousedé, jiní obyvatelé nebo vodní průmysl, předložit. Členské státy by měly zesílit kontroly prodeje a používání a Komise by měla provádět audit kontrol členských států. Nemělo by vůbec docházet k duplicitním testům na zvířatech. Pro podporu udržitelnosti zemědělství by měly být rizikové přípravky nahrazeny bezpečnějšími alternativami.

Aby se zajistila komplexní znalost problematiky, může Komise také prozkoumat otázku dostupnosti existujících alternativních přípravků k látkám, o nichž se ví, že narušují endokrinní systém. To by mělo pochopitelně proběhnout, aniž bychom předem odsoudili bezpečnostní požadavky směrnice.

Jako součást obecného kompromisu bych chtěla navrhnout následující znění týkající se hodnocení rizika u včel: „Komise bude při revizi požadavků na údaje o aktivních látkách a přípravcích na ochranu rostlin podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c) věnovat zvláštní pozornost protokolům umožňujícím hodnocení rizik, zohledňujícím skutečné vystavení včel těmto přípravkům, zejména prostřednictvím nektaru a pylu.“

Kompromisní návrh by měl v Evropské unii vytvořit bezpečnější rámec pro používání přípravků na ochranu rostlin a měl by posílit naše zajištění ochrany životního prostředí a zdraví našich občanů. Odráží také Lisabonskou strategii a měl by omezit byrokracii. Například schvalovací postup by měl být kratší a efektivnější. Členské státy by navíc již neměly fungovat v izolaci, neboť vzájemné uznávání povolení by se mělo stát normou spíše než výjimkou. Mělo by se tak snížit roztržité vnitřního trhu a zajistit širší dostupnost pesticidů pro zemědělce.

A konečně bych chtěla zdůraznit, že návrh je plně kompatibilní s návrhem směrnice o udržitelném používání pesticidů, který také doplňuje a jenž patří do odpovědnosti mého kolegy pana komisaře Dimase.

Erna Hennicot-Schoepges, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, pane komisaři, především děkuji zpravodajům, Komisi a orgánům, především francouzskému předsednictví. Tvrdě pracovali na nalezení kompromisu, který představuje rovnováhu mezi lidským zdravím a zemědělskou výrobou.

Pokud se týká zemědělců, usnadní harmonizace systémů všech tří zón přístup k přípravkům a fond pro plodiny menšího významu, který Komise navrhla a zaručila, bude znamenat, že se na trh dostanou přípravky pro drobné pěstitele a zahrádkáře. Musíme proto zajistit, že látky s prokázaným škodlivým účinkem, jako jsou CMR (karcinogeny, mutageny a látky toxické pro reprodukci) a látky narušující endokrinní systém nebudou mít od roku 2020 povolení k uvedení na trh.

Tento návrh by měl takto významně snížit počet onemocnění a řadu druhů rakoviny, jejichž vztah k pesticidům byl již vědecky prokázán, a dále degenerativní nemoci, jejichž původ byl také prokázán.

Velmi významným aspektem, který by měl být zdůrazněn, je to, že se od nynějška bude vyvíjet větší úsilí k zajištění lepšího dodržování opatření na ochranu včel. Komise k tomu právě vydala prohlášení. Chtěla bych však vědět, zda Komise znovu posoudí směrnici 2007/52 z hledisek, které právě vyjmenovala. Důraz bude položen i na metody biologického boje a v této oblasti je ještě nutné tento výzkum, který Komise podporuje a financuje, dostat účinně na trh. Důvěřuji navíc tomu, že tento dokument poslouží jako vítaná a nutná pobídka ke stimulaci výzkumu a inovací hlavních výrobců konvenčních chemických pesticidů.

Pokud jde o Komisi, zpráva počítá s průběžnými zprávami, což znamená, že máme záruku sledování. Doufám, že také vnitrostátní orgány udělají vše proto, aby se prokázalo, že tento dokument bude platit.

Dan Jørgensen, jménem skupiny PSE. – (DA) Paní předsedající, když Komise tento návrh zveřejnila, dostalo se to do titulků hlavních dánských novin. První strana novin oznamovala, že „EU ohrožuje dánské podzemní vody“. V Dánsku jsme velmi hrdí na to, že máme obrovské množství čisté podzemní vody, kterou můžeme pít bez jakékoliv úpravy. Voda, která nám teče z kohoutků, je podzemní a my ji pijeme bez předchozí úpravy. Pokud by musel být návrh Komise realizován, jak bylo původně předneseno, znamenalo by to, že by se na dánském trhu zhruba zdvojnásobilo množství pesticidů. To by velmi pravděpodobně vedlo k tomu, že by se mnoho z nich dostalo do podzemních vod – pesticidů, které jsme právě odmítli používat, protože by mohly proniknout do podzemních vod, což by mělo za následek, že bychom nemohli pít vodu, která by neprošla úpravou. Pokud by byl původní návrh Komise přijat, znamenalo by to opravdovou katastrofu, a nejen v Dánsku. Vzhledem k tomu, že máme v mé zemi podzemní vodu, o kterou se chceme starat, vybral jsem si to jako příklad, a jiné země mají pochopitelně různé jiné oblasti spojené s životním prostředím a zdravím, které by chtěly chránit, a EU nesmí nikdy žádnou zemi nutit snižovat svou úroveň ochrany. Jsem proto velmi rád, že se nám podařilo zajistit – a není to výsledek úsilí Komise, není to výsledek úsilí Rady, ale je to výsledek úsilí Parlamentu – flexibilitu, která, když o to zvlášť půjde, umožní zemím říct „ne“ na pesticidy, které nechce, jak by tomu pochopitelně mělo být.

Další velmi pozitivní věc, z jejíhož přijetí se raduji, je, že budeme moci zakázat a postupně odstranit některé velmi nebezpečné látky obsahující pesticidy. Jde o látky, které již byly zakázány v jiném použití směrnici, nazývanou REACH, kterou jsme vydali před několika lety. Jde o látky, které jsou tak nebezpečné, že je nepovolíme v textilních výrobcích, že je nepovolíme v elektronických přístrojích, že je nepovolíme v hračkách nebo v mnoha jiných použitích, ale stále jsou povoleny v pesticidech, které pak končí v jídle! To je pochopitelně naprosto nepřijatelné, a jsem proto velmi rád, že se nyní těchto nebezpečných látek v pesticidech zbavíme.

Třetí věc, o níž bych se chtěl zmínit a kterou považuji za nesmírně pozitivní a se kterou můžeme být spokojeni, je, že jsme nyní zavedli cíle snížení pro jednotlivé členské státy. Zavedli jsme akční plány, prostřednictvím kterých musí jednotlivé země dosáhnout kvalitativního i kvantitativního snížení používání pesticidů. Kvalitativní se týká toho, že existují látky, které jsou víc nebezpečné než jiné, a na tyto látky bychom měli pochopitelně dávat obzvlášť pozor, ale je také dobré omezit používání v kvantitativním smyslu, což

znamená obecné používání pesticidů, protože to očividně povede ke snížení používání těchto látek, které končí v přírodě a v potravinách.

Na závěr bych však chtěl také říct, že některé věci by šlo udělat mnohem lépe. Vezměme si například neurotoxické látky. Jde o látky, které poškozují vývoj dětského mozku. To, že tyto látky nebudeme rušit, není dle mého názoru nijak smělé a je to ostuda. Domnívám se rovněž, že je ostudné, že jsme do návrhu zahrnuli možnost dát těmto nebezpečným látkám výjimku, pokud průmysl prokáže jejich nutnost. Myslím, že bychom měli být ambicióznější. V jádru jsem však potěšený a spokojený. Jde o vítězství pro zdraví a životní prostředí.

Anne Laperrouze, jménem skupiny ALDE. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, konečně jsme se dostali, jak doufám, těsně před přijetím balíčku o pesticidech. Oba kompromisní texty, které budou předloženy Parlamentu k hlasování, se mi zdají vyrovnané a zasluhující naši podporu, a to hned z několika důvodů.

Pokrok pro výrobce a uživatele je značný: zjednodušení postupů pro získání povolení zejména díky rozdělení do tří zón a jejich vzájemného uznání. Byla bych raději, kdyby byla jen jedna zóna, a zaručil se tak ještě větší soulad po celém území EU, ale členské státy se projeví poněkud přehnaně opatrně. Požadavek na důkladnější proškolení prodejců i uživatelů – aby se naučili lépe pesticidům rozumět a lépe je používat – jsou zárukou nejen lepší ochrany zdraví, ale i ekonomického zisku.

Pokrok pro ochránce zvířat je také významný, v neposlední řadě díky sdílení údajů získaných z testování zvířat. Velmi významný je pokrok v oblasti ochrany zdraví a životního prostředí; dlouhodobě budou nejnebezpečnější látky nahrazeny látkami méně škodlivými.

Musím se dotknout i velmi kontroverzní otázky látek poškozujících endokrinní systém. Dosud k nim neexistovala definice. Tímto problémem se žádné právní předpisy nezabývaly. Kompromis dává Evropské komisi čtyři roky na to, aby na vědeckém základě vypracovala návrhy opatření, která budou definovat vlastnosti poškozování endokrinního systému. Vědecká definice umožní přípravky klasifikovat podle toho, zda tento systém poškozují nebo nepoškozují, a průmyslu poskytne *de facto* vědecký zákonný rámec, po němž volá.

Kompromisní text přihlíží také k otázce včel a jejich zásadní roli v ekosystému. Domnívám se totiž, že formulace kompromisního textu představuje společně s prohlášením Evropské komise velký krok kupředu. Zohlední se i účinky aktivních látek nejen na celkový rozvoj včelstev, ale i na nektar a pyl. Chci ujistit některé zainteresované osoby, které vyjádřily pochyby o dostupnosti aktivních látek a produktů. Tento kompromis bere ohled na jejich obavy. Systém tří zón zajistí členským státům možnost povolit větší počet výrobků. Existuje i možnost výjimek.

Pokud jde o drobné uživatele, Parlament se bil za to, aby Komise rychle připravila návrhy na vytvoření evropského fondu. Je zde i doložka o přezkumu, na základě níž se Evropská komise vyzývá, aby analyzovala dopad těchto právních předpisů na diverzifikaci a konkurenceschopnost zemědělství.

A v neposlední řadě, jak mí kolegové připomněli, podporujeme výrobce pesticidů, aby vyvíjeli nové produkty, které budou účinné a šetrné k lidskému zdraví a životnímu prostředí.

Na závěr chci připomenout, že přípravky na ochranu rostlin jsou léky pro rostliny, takže by se měly používat pouze řízeně a rozumně. Tyto dokumenty uznávají a ještě zdůrazňují význam sjednocené výroby pro řádné a udržitelné zemědělství. Oba texty, které jsme připravili, zvládnou zajistit rovnováhu mezi ochranou zdraví a životního prostředí a dostupností přípravků pro zemědělce.

Na závěr chci říct, že jsem s vámi, dámy a pánové, na této velmi citlivé otázce pracovala s velkou radostí. Naše práce byla podle mého příkladem naslouchání, vzájemného pochopení a spolupráce. Děkuji vám, dámy a pánové, a bravo především oběma zpravodajkám, paní Klassové a paní Breyerové, které byly vynikajícími vyjednavkami při hledání kompromisu s Radou.

Liam Aylward, jménem skupiny UEN. – Paní předsedající, hovoříme v této sněmovně v předvečer volby, která je nesmírně důležitá pro zemědělství, zdraví a životní prostředí. Buďme upřímní: každý z nás zákonodárců, kdo hovořil v tomto legislativním procesu o problematických otázkách, vyjádřil mnoho obav o zemědělství a budoucí zásoby potravin.

Pochopitelně že mě znepokojuje každé nadužívání pesticidů a mám obavy o jejich účinky. Není pochyb o tom, že se zvýšila míra onemocnění rakovinou. Zvýšily se zbytky ve vzduchu, vodě a jídle, což má vliv na

naše zdraví i na životní prostředí. Také si všimněte, že v nejtěsnějším kontaktu s pesticidy jsou naši zemědělci. Cílem tohoto právního předpisu je, což chválím, ochrana zdraví našich občanů, životního prostředí a zemědělství.

Jako zákonodárci však musíme hledat rovnováhu a právní předpisy opírat o pevné vědecké základy. Nemůžeme a neměli bychom přijímat zákony čistě teoreticky. Když jsme se od původního vědeckého přístupu Komise vycházejícího z rizika dostali k přístupu vycházejícímu z nebezpečí, ztroskotali jsme na první překážce. Bez náležitého posouzení dopadu, které někteří z nás opakovaně požadovali, nemůže nikdo přesně určit, kolik látek se má zakázat.

Irsko má jedinečně mírné, ale vlhké klima. Kvůli tomu je naše bramborová úroda a zimní úroda obilí náchylná k zaplevelení a chorobám, jako je plíseň. Odstranění zhruba 22 látek včetně Mancozebu a Opusu postihne jejich dostupnost.

Jaký je výhled na to, co se stane do 18 měsíců po zavedení těchto předpisů? Pesticidy, které jsou již na trhu podle současných právních předpisů, by měly být k dispozici, dokud nevypřší jejich stávající povolení. Pokud v Irsku můžeme prokázat, že některá konkrétní látka, která by měla být stažena z výroby, je nezbytná pro boj se závažným nebezpečím pro zdraví rostlin a že k ní neexistuje zdravější náhrada, měla by být tato látka i přes zákaz opakovaně schvalována až na dalších pět let.

V teorii to může fungovat. V praxi to bude dřina. V současném ovzduší si nemůžeme dovolit v EU snižovat výrobu potravin a být méně konkurenceschopní ve svém potenciálu mít na trhu vedoucí postavení. Musíme tlačit na průmysl, aby investoval do alternativních, biologicky zdravých výrobků, které jsou stejně, ne-li víc účinné. Precedens máme. Všichni jsme viděli příklad používání nechemického, přírodního, levného a účinného léčivého postřiku používaného všude po světě k ochraně bílé vinné révy.

Vítám pozměňovací návrh Parlamentu, který určitým způsobem chrání včely, jež jsou zásadně důležité pro zemědělce a zásoby potravin díky opylení.

A konečně chci požádat kolegy, aby podpořili pozměňovací návrh UEN 182 a zamítli balíček pozměňovacích návrhů 169. Komise a její znalci přijdou za čtyři roky s vlastním vědeckým základem týkajícím se látek porušujících endokrinní systém. Nemůžeme ohrožovat toto vědecké hodnocení nevědeckou definicí.

Hiltrud Breyer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, chtěla jsem ve skutečnosti mluvit o právě paní Klassové, ale nyní využiji příležitosti a odpovím svému předřečníkovi.

Měl jste si tu dohodu přečíst! Právě jste řekl, že jsme přinesli pozměňovací návrh, podle něhož nebudou endokrinní látky dalších pět let na trhu. Váš pozměňovací návrh způsobí přesně opačnou situaci. Podívejte se na to prosím ještě jednou. Možná byste mohl zítra váš pozměňovací návrh vzít zpět, neboť je v rozporu s tím, co jste právě řekl.

Průmysl vyrábějící pesticidy chce, abychom nestanovovali žádná kritéria. Každý v této sněmovně se musí pochopitelně sám sebe zeptat, zda padne na kolena před průmyslem na výrobu pesticidů, nebo zda vytvoří přidanou hodnotu pro občany, zdraví a životní prostředí. To je jádrem problému a nic jiného. Jinak jsme jako vždy přijali veškerá opatření na podporu zemědělství. Především dánský příklad je velmi působivý: Dánsku se během dvaceti let podařilo, aniž by to znamenalo ztrátu pro zemědělce, na polovinu snížit používání pesticidů, zdvojnásobit kvalitu vody a na polovinu snížit rezidua pesticidů.

A nyní k paní Klassové, mnohokrát děkuji za vaši práci! Nicméně jako skupina bychom měli pochopitelně požadovat jasné cíle a jasné časové plány. Doufáme však pochopitelně, že pro členské státy to bude pobídkou, aby spolu soutěžily, který z nich bude nejlépe připraven na skutečnou ochranu rostlin a seriózní trvale udržitelné hospodaření.

A pochopitelně bychom měli požadovat víc práv pro obyvatele žijící v sousedství zemědělských oblastí. V této souvislosti také doufám, že průkopnické soudní rozhodnutí britského Nejvyššího soudu, jež povzbuzuje a podporuje občany, aby požadovali informace, snad půjde využít k tomu, aby podobný přístup získalo více občanů v členských státech celé Evropy. Doufám také, že jsme udělali malý krok k větší transparentnosti.

Roberto Musacchio, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, dialog o těchto opatřeních – směrnici a nařízení o pesticidech – byl velmi obtížný. Parlament právem trval na tom, aby byly přijaté předpisy účinné a adekvátní danému problému. V Parlamentu proběhla diskuse, ale především se projevil velký odpor v Radě a ekonomické síly se mobilizovaly, aby bránily svá nezadatelná práva.

Nás ve skutečnosti musí zajímat obecný zájem. Spotřebitelé by měli moci jíst potraviny, které nebudou kontaminovány rezidui, občané by si měli moci užívat prostředí, které nebude těmito pesticidy zničené, a zemědělci by měli moci pracovat bezpečně a snažit se o novou kvalitu produktů.

V zemědělství se používá příliš mnoho pesticidů, jež poškozují všechno – naše jídlo, prostředí a zemědělce, kteří musí za tuto průmyslovou produkci platit vysokou cenu. Zneužívání chemikálií je spojeno se starým modelem zemědělství, kdy byla hodnota v kvantitě, a ne v kvalitě, a kdy byla výroba oddělená od půdy, ročních období a pracovníků. Tento model je nákladný pro všechny, je také škodlivý kvůli dopadu, který má na skleníkový efekt. Právní předpisy, které přijímáme, jsou tudíž součástí hnutí na vytvoření modernějšího, zdravějšího modelu kvalitního zemědělství, s větším zapojením práce a vytvářejícího větší výnos.

Musím oznámit, že naše úsilí nese ovoce, díky vytrvalosti obou zpravodajek a všech expertů, kteří pracovali se svými kolegy v Radě. Cíl snížení používání pesticidů a nejen jejich nebezpečnosti byl připsán na seznam závazků, které je nutné splnit v rámci příslušných národních plánů. Týká se to především vysoce rizikových látek.

Pokud se má dát přednost nechemickým metodám, obraně a integritě půdy a vodních zdrojů, bez jakékoliv kontaminace společných zdrojů, např. vody, pak musí mít jednotlivé země smysl pro tuto velkou odpovědnost za snížení pesticidů a přechod k trvale udržitelnému využívání. Postřikování ze vzduchu je v podstatě zakázané a tam, kde neexistují funkční alternativy, musí být místní občané předem informováni o složení, době, intenzitě a časovém plánu postřikování. Pokroku bylo dosaženo i s ohledem na práva na informace, díky přístupu k datům přes internet.

Chtěli jsme, aby nařízení opustilo myšlenku tří pevných zón, ale Rada s tím nesouhlasila, takže byly zachovány. Výsledky jsou nicméně výrazné; budou přijata opatření na boj proti pašování nelegálních, padělaných a nebezpečných látek atd. Uděláme skutečný krok kupředu a doufám, že při parlamentním hlasování nedojde ke rvačce!

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Paní předsedající, rozprava o udržitelném používání přípravků na ochranu rostlin a jejich přístupu na trh je obzvlášť složitá. Je obtížné zjistit rozdíl mezi dobrým a špatným. Chemické látky sice poškozují životní prostředí a zdraví, ale naše zemědělství bez nich nemůže fungovat, protože hrozí riziko příliš velkého nárůstu chorob úrody. To by zase mělo nepříznivé účinky na výrobu potravin a hospodářství.

Nejdůležitějším úkolem pro politiky je najít zdravou rovnováhu mezi udržitelností a zemědělskou ekonomikou. Podle mého názoru tyto kompromisní návrhy této rovnováhy určitým způsobem dosahují, a proto je mohu podpořit. Jsem například potěšen, že byl udržen systém zmírnění rizika, spíše než abychom se spoléhali jen na omezení používání, protože v praxi nemůže omezení používání samo vždy zajistit i omezení rizik. Jsou případy, kdy lze omezit množství pesticidů, ale přípravek se pak používá ve vyšších koncentracích, což životnímu prostředí a našemu zdraví valně neprospívá.

Jsem také rád, že směrnice o schvalování nebude tak omezující, jak Parlament navrhoval v prvním čtení. Byla oprávněně prosazena zvláštní omezení týkající se schvalování výrobků, ale to zemědělství nijak neúměrně neublíží.

Chtěl bych upřímně poděkovat oběma zpravodajkám za spolupráci a úsilí o dosažení tohoto výsledku.

Ashley Mote (NI). – Paní předsedající, byl jsem zavalen zprávami od pěstitelů z celé jihovýchodní Anglie, kteří tento návrh považují téměř za katastrofu. Jak mi řekli, povede to k nižší úrodě za vyšší ceny a otevře to cestu dovozcům, na něž se nebudou vztahovat stejná kritéria. Dojde ke ztrátám pracovních míst, některé podniky nebudou životaschopné a zastaví výrobu. V mém volebním obvodu dojde k zavírání, protože v některých případech neexistují alternativy k hlavním látkám, které používají specializovaní pěstitelé.

V mnoha zemích kromě mé došlo k naprosto neadekvátnímu posouzení dopadu a přechod od hodnocení rizika k hodnocení nebezpečí tu již byl okomentován. Pokud začnete jako kritéria používat nebezpečí, můžete stejně tak zakázat benzin a kofein. Dokonce i věda je proti vám; zhorší se problémy s odolností vůči pesticidům, dojde ke ztrátě biologické rozmanitosti. Sjedené programy na používání pesticidů již jejich potřebu snížily. To, co je důležité, jsou možnosti, ne kvantita. A zdá se, že jste opomenuli výhody střídání hospodářských plodin. Nemáte právo ničit jedno z mála odvětví britského zemědělství, které ještě prosperuje, jen abyste ukonejšili dánskou neochotu k úpravě pitné vody.

Marianne Thyssen (PPE-DE). – (NL) Paní předsedající, dámy a pánové, naše zpravodajky odvedly kus náročné práce na dohodě, která si zaslouží naši podporu, především proto, že se snaží dosáhnout náročné

ekologické a zdravotnické cíle, ale také protože zůstává zemědělsky a ekonomicky racionální, což znamená, že má smysl jak pro jistotu zásob potravin, tak pro životaschopnost zemědělství v Unii.

Jako vždy se chystá předložení a přijetí kompromisu. Stále se domnívám, že je těžké žít s kritérii zastavení používání, protože bych raději zavedla selekci na základě vědecky podepřené analýzy rizik, třebaže musím připustit, že díky možnosti výjimek snad budou věci realizovatelné.

Jako pozitivní bych chtěla zdůraznit tyto body: především, členské státy mají rozmezí, v rámci kterého mohou stanovit objem omezení. Za druhé, Unie byla rozdělena na tři zóny, v nichž se vzájemně uznává souhlas, díky čemuž se dostáváme blíž k jednotnému trhu s menší byrokracií a dřívější dostupností lepších přípravků na ochranu rostlin. Za třetí vítám fakt, že mají členské státy dostatek flexibility rozhodnout o nárazníkových zónách kolem vodních toků. A nakonec, což je také nutné pochválit, mohou členské státy přijmout opatření na usnadnění využití přípravků na ochranu rostlin pro malé pěstitele. To má obzvlášť velký význam pro země praktikující intenzivní zemědělství na malých plochách, a proto doufám, že bude mít fond pro drobné uživatele dostatečné krytí.

Dobrá směrnice pro používání přípravků na ochranu rostlin je co možná nejmenší a nejbezpečnější, ale co nejpotřebnější pro bezpečnou a ziskovou úrodu. Pokud to uznáme a budeme to citlivě monitorovat, pokud vyvineme úsilí na zajištění profesionálního a informovaného využití a pokud také zohledníme, že zemědělská výroba funguje na globálním trhu, najdeme správnou rovnováhu, a proto má tento kompromis naši podporu.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, pane komisaři, především děkuji zpravodajkám. Jsme si dnes vědomi, že i když přípravky na ochranu rostlin umožnily výrazný růst zemědělské produkce, měly v některých případech také velmi negativní dopad na zdraví a životní prostředí. Proto je kromě právních předpisů, které zavedeme, také velmi nutné vytvořit epidemiologický registr, který bude schopen měřit dopad používání jednotlivých pesticidů podle toho, jak jim byli pracovníci, jejich rodiny a pochopitelně spotřebitelé vystaveni. V některých regionech se skutečně pozoruje obzvlášť rychlý nárůst různých druhů rakovinových onemocnění. Postiženy jsou i děti uživatelů a především zemědělců. Kromě zásadní otázky lidského zdraví je také nutné měřit dopad na životní prostředí. Jsme si již vědomi škodlivého účinku některých chemických látek na spodní vodu a řeky. V této souvislosti se nedomnívám, že návrh odeslat otázku nárazníkových zón k jednotlivým vnitrostátním rozhodčím soudům je uspokojivým řešením. Spíše si myslím, že Komise musí být vůči této otázce extrémně ostrážitá.

Dnes také pozorujeme nárůst eroze půd, což by mohlo v příštích desetiletích ohrozit zemědělské využívání velké části zemědělské půdy po celé Evropské unii. Velmi se zmenšuje úrodnost těchto půd. Evropská unie na tato rizika reaguje, což je dobře, ale měla by také podpořit zemědělce, aby omezili či dokonce zlikvidovali škodlivé pesticidy. Budoucí společná zemědělská politika by měla tento cíl zahrnout a lépe finančně zohlednit vztah mezi kvalitní výrobou a zemědělstvím. Na podporu nových výrobních metod by se měl využívat výzkum v oblasti agronomie a ekotoxikologie, stejně jako vzdělávání zemědělců, vše by se mělo přizpůsobit specifickým vlastnostem území.

Nakonec chci jen citovat název filmu, který začali nedávno dávat a který se týká tématu dnešního večera. Zní: „*Demain nos enfants nous accuseront*“ [Zítří nás naše děti obviní].

Mojca Drčar Murko (ALDE). - Paní předsedající, dovoluji mi, abych se přidala k těm poslancům, kteří považují dohodu přijatou ve druhém čtení za vyvážený kompromis, s ohledem na složitost tématu. Ukazuje, jakým způsobem by se mělo odvětví dál vyvíjet, směrem k účinnějším a bezpečnějším přípravkům na ochranu rostlin, a je dostatečně flexibilní, aby bylo možné se vyhnout situacím, kdy by zákaz některých pesticidů mohl v závěrečné analýze snížit kvalitu zemědělských výrobků.

Především bych ráda uvítala vylepšení původního návrhu Komise, pokud jde o zrušení duplicitních testů na zvířatech a podporu testů neprováděných na zvířatech.

Doufám, že to bude mít dopad i na jiné, související odvětví, jako požadavky na údaje o přípravcích na ochranu rostlin, které projdou hned nyní procesem přezkoumání.

Přestože se od počátku předpokládá, že pesticidy jsou na rozdíl od chemikálií toxické, a jejich hodnocení je proto specifické, neznamená to, že by se měly provádět nadbytečné testy na zvířatech nebo že se vědecké vědění nemůže vyvíjet tak, že ohledně dalších testů zjistí, že se dělají nadbytečně a že bude v budoucnu možné testování na zvířatech ještě více omezit. Je nutné poznamenat, že při vývoji a registraci nových zemědělských pesticidů nebo přípravků na ochranu rostlin se může využívat více než 12 000 zvířat v desítkách oddělených a často překrývajících se testech.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Paní předsedající, pesticidy škodí životnímu prostředí a zvířatům. Chtěl bych připomenout, že podmínky, za jakých jsou pesticidy v mnoha zemích skladovány, jsou takové, že tyto přípravky představují nebezpečí pro životní prostředí i pro lidské bytosti. Chudé země nebudou schopné tuto otázku vyřešit bez pomoci Unie.

Dlouhodobé používání pesticidů představuje závažný problém. Poskytování informací a školení pro uživatele je velmi důležité, stejně jako pomoc pro ně prostřednictvím agrotechnických služeb. Někteří znalci se domnívají, že množství používaných pesticidů je mnohem větší, než je ve skutečnosti zapotřebí. Týká se to především drobných uživatelů, neboť postrádají nutné agrotechnické znalosti o mnoha otázkách.

Další důležitou otázkou je uvádění pesticidů na trh, vědecký výzkum v této věci a všechny typy akcí na omezení dopadu pesticidů, které se stále ukazují jako účinné, na zdraví a životní prostředí. Chtěl bych mnohokrát poděkovat paní Klassové a paní Breyerové za zprávy, které připravily. Chtěl bych také poukázat na to, že tyto směrnice mají velký smysl, za předpokladu, že budou účinně uplatněny a stanou se součástí zemědělské praxe.

Skupina Unie pro Evropu národů směrnicí podporuje.

Bart Staes (Verts/ALE). - (NL) Paní předsedající, směrnice o udržitelném používání pesticidů s omezeným rizikem i nařízení o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh jsou velice nutné a užitečné. Udržitelná výroba a spotřeba potravin je konec konců základním lidským právem. Leží před námi dva kompromisy mezi Parlamentem a Radou. Naše skupina schválí oba dokumenty, i když bychom pochopitelně raději viděli jako výsledek solidnější závěr. Byl jsem totiž spíše překvapený postojem a zuřivými protesty zemědělské lobby a průmyslu vyrábějícího pesticidy vůči této problematice, vzhledem k tomu, že zákony, o nichž budeme zítra hlasovat, zajistí lepší ochranu člověka a životního prostředí a nakonec také povedou k větším inovacím a bezpečnému nahrazení výrobků.

Nikdo nemůže dál podporovat kritiku, kterou vznesla zemědělská lobby kvůli tomu, že zmizí polovina pesticidů. Ve skutečnosti i zemědělské organizace nyní připouštějí, že bude muset přestat existovat maximálně 9 % přípravků, navíc ne hned, ale z trhu budou mizet postupně během několika let. Zásadní v této věci je jako dříve ochrana veřejného zdraví před karcinogenními látkami, které mohou způsobit změny DNA, ovlivnit plodnost nebo narušit hormonální rovnováhu. Kompromisy, které před námi leží, si zaslouží úctu, pokud jde o respektování světa zemědělců. Došlo již k dohodě, že pokud nějakému konkrétnímu zemědělskému odvětví bude hrozit, že se dostane do nesnáží, je možné připravit zvláštní plán, aby toto odvětví dostalo víc času.

Podle mého názoru předkládáme úctyhodný a přijatelný kompromis mezi ekologií na jedné straně a zemědělským hospodářstvím na straně druhé.

PŘEDSEDAJÍCÍ: MECHTILD ROTHE

Místopředsedkyně

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Paní předsedající, existuje mnoho příkladů rozumné environmentální politiky EU, která zlepšuje život občanů v celé Unii, existuje také pochopitelně mnoho případů, kdy z EU přicházejí zbytečně byrokratická opatření, která omezují potenciál udržitelného venkovského hospodářství a způsobu života. Bohužel se domnívám, že balíček opatření týkajících se pesticidů může skončit v té druhé kategorii.

Když vyslovuji obavy ohledně těchto opatření, chci dát jasně najevo, že nemám na mysli průmysl, ale spíše zemědělské společenství – zemědělce, kteří, abych připomenula svého předřečníka, mají stejné obavy o lidské zdraví jako jakýkoliv jiný občan a kteří v tomto ohledu nemají žádné zákeřné úmysly.

Tento balíček postrádá dostatečnou vědeckou důkladnost, kterou potřebujeme na obranu našeho zdraví i životního prostředí. Nedostatek důkladného posouzení dopadů, pokud jde o účinky na naše životní prostředí, zdraví, hospodářství a udržitelnost našich venkovských společenství, je důkazem této nedostatečné důkladnosti.

Obávám se, že balíček bude mít opačný účinek než progresivní záměry, které jsou za ním. Dobře míněný pokus o vytvoření udržitelnějšího venkova může nakonec venkov oslabit příliš přísnými pravidly pro zemědělce, kteří se i tak potýkají s problémy.

Pozorně jsem si vyslechla argumenty, které jednomyslně zazněly od zemědělců v Irsku, a domnívám se, že mají právo mít z tohoto balíčku obavy a že tato opatření nechrání dlouhodobé zájmy našich občanů a zemědělských společenství.

Společné trojstranné stanovisko nepředstavuje zlepšení návrhu, ale na směrnici se ještě musí zapracovat pomocí pozměňovacích návrhů, aby se těmto obavám skutečně dalo čelit.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Paní předsedající, pro přesvědčeného euroskeptika jako jsem já je vzácné, že může pochválit nějaký návrh a doporučit, aby sněmovna hlasovala pro. Důvod je v tom, že řešíme přeshraniční environmentální problémy a schopnost vnitřního trhu fungovat. Návrhy mají sice většinou tendenci být nesmyslně byrokratické – tady tomu ale tak není.

Návrh se vyhýbá zbytečné byrokracii. Naše zpravodajka je na správné cestě. Tato zpráva navrhuje přísné a tvrdší kontroly. Užívání jedů, jako je alkohol a tabák, musí být rozhodnutím jednotlivce. Společně musí být možné se chránit před toxicitou. A to se tu navrhuje.

Návrh nabízí flexibilitu, vzájemné uznávání, rozdělení do zón a právo států zakázat další pesticidy mimo ty, které jsou zde zahrnuty, a to je absolutně skvělé. Pesticidy, které již byly schváleny, se nestahují z trhu. K tomu mám ve skutečnosti výhrady. Měli bychom být velmi přísní, pokud jde o jedy tohoto druhu.

Chtěl bych vám připomenout, co řekl náš kolega pan Mote o riziku, že občané budou po zavedení přísnějších pravidel v EU nakupovat přípravky v jiných zemích. Nemyslím si, že se to stane. K tomu je důležité upřesnit, že přípravek pochází ze členských států EU. Lidé se pak rozhodnou koupit právě takový výrobek. Proto doporučuji, aby sněmovna hlasovala pro tento vynikající kompromisní návrh.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, chtěla bych pochopitelně poblahopřát našim zpravodajkám, poté pochválit dohodu, které bylo dosaženo díky vynikající práci, kterou odvedly s pomocí Evropské komise a Rady. Jde totiž o dohodu, která je podle mého názoru obzvláště důležitá, protože jde o vyrovnanou dohodu, která zohledňuje práva všech, tedy ochranu zdraví spotřebitele – toho spotřebitele, který je znepokojený, jakmile se mluví o pesticidech, který je znepokojený, když slyší, že zbytky pesticidů kontaminují ovoce, zeleninu a obilniny. Cíl jejich omezení, který je v dohodě obsažen, včetně odstranění karcinogenních a mutagenních látek, je proto velmi důležitý.

Ochrana životního prostředí a biologické rozmanitosti, se zahrnutím problematiky včel, ochrana vody a ochrana naší půdy jsou pochopitelně velmi důležité. Důležitá je také ochrana zemědělce, toho zemědělce, jehož se jako prvního týká používání těchto pesticidů, který uvítá harmonizaci právních předpisů, zjednodušení postupů, který bude moci dál používat některé látky, jež potřebuje pro zemědělství, ale pro zemědělství, které bude, jak doufáme, trvale udržitelné. Chemický průmysl, který zemědělství potřebuje, má také povinnost se vyvíjet a hledat alternativní řešení. S tímto dokumentem už nebude docházet k zaměňování pojmů nebezpečí a rizika. Pesticidy jsou evidentně nebezpečné, ale to, zda představují riziko pro profesionální uživatele, spotřebitele a životní prostředí, závisí na způsobu jejich používání. Je proto zajistit dobré proškolení profesionálních uživatelů, informování široké veřejnosti, jakýsi druh školy osvědčených postupů.

Na závěr chci říct, že je absolutně nutné harmonizovat kontroly dovozu, neboť nemůžeme od našich zemědělců něco vyžadovat a dál dovážet přípravky, které nesplňují naše právní předpisy. V tom by bylo riziko nepoctivé hospodářské soutěže.

Thomas Wise (NI). – Paní předsedající, nevím, co se bude dít, ale vzpomínám si na jeden z nejslavnějších citátů Vladimíra Iljiče Lenina, který zní „hůř je líp“. A když vstupuji posledních šest měsíců mého funkčního období na toto místo, uvědomuji si, že právě to se děje. Hůř je líp! Líp je to z mého pohledu, protože čím dříve lidé zjistí, jak škodlivý dopad má EU na jejich příjmy, jejich živobytí a výrobu potravin, tím lépe na tom budeme – a proto to toleruji.

Tato zpráva si nevšímá nebezpečí nebo rizika; neumí mezi nimi rozlišovat. Dovolte mi, abych vám to řekl. Venku mrzne – to je nebezpečí. Riziko je, že se po cestě domů přerazím. Ani k jednomu nemůžete vydat předpisy.

Poškodí to výrobu potravin. Zemědělce to připraví o práci. Zvýší to ceny, především ve Spojeném království. Budu hlasovat proti, protože hůř je líp a když se to rozkřikne, my v Británii EU opustíme.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Paní předsedající, chci poděkovat zpravodajkám i stínovým zpravodajům. Kompromis, kterého bylo dosaženo, je podle mého názoru krokem směrem k udržitelnějšímu zemědělství,

a to zoufale potřebujeme. Pesticidy samozřejmě hrají klíčovou úlohu v prevenci nemocí a zamoření plevelem, ale chemické pesticidy také znečišťují životní prostředí a mohou být zdraví škodlivé. Proto je důležité uvážlivě zúžit propast mezi běžným a organickým zemědělstvím. To právě právní předpisy dělají a dělají to především prostřednictvím tří opatření, které mají v tomto ohledu velkou důležitost.

Zprvė budou zakázány některé z nejnebezpečnějších chemických pesticidů. Výjimky jsou povolené tam, kde není k dispozici doposud alternativa. Pěstování tulipánů proto není ohroženo, ale neškodilo by, kdyby se o něco snížila úroveň toxinů.

Za druhé – a to je přinejmenším stejně důležité – do právních předpisů se dostaly pobídky na podporu udržitelnějších přípravků a přípravků pro plodiny menšího významu. Plodiny menšího významu jsou plodiny pěstované v malých množstvích, jako jsou rajčata, růžičková kapusta a tulipány. Mnoho pěstitelů mělo obavy, že tyto plodiny menšího významu budou těmito právními předpisy ohroženy, ale naštěstí se ukázalo, že tyto obavy byly bezdůvodné. Právě naopak, vzhledem k tomu, že směrnice zavádí zvláštní fond pro podporu výzkumu přípravků, které jsou vhodné pro plodiny menšího významu.

Třetím opatřením, které je také významné, je to, že členské státy by v této souvislosti měly naplánovat omezení rizik spojených s používáním zbývajících chemických pesticidů. Používání chemických pesticidů se omezuje všude, ale zvláště v citlivých oblastech, například blízko škol. To je také důležité.

Všechna tato opatření jsou ku prospěchu životního prostředí a veřejného zdraví. Pokud by to bylo na mně, zakázala bych současně i neurotoxické látky, protože mohou ovlivňovat fungování nervového systému, a proto by se neměly rozstříkovat na zemědělské plodiny.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Paní předsedající, evropští občané mohou být dnes spokojeni s velmi dobrou dohodou, ke které dospěla Komise, Rada a pochopitelně naše zpravodajky, o otázce pesticidů, a to, jak jsem v této rozpravě slyšela, v ovzduší velmi intenzivního a mimořádně účinného lobbingu ve Velké Británii a v Irsku.

Jde o legislativní balíček, který tedy uvádí v soulad zdraví a životní prostředí s konkurencí a inovacemi, místo aby je stavěl proti sobě, jak se často děje. Je důležité mít na paměti, že i když přibližně 800 chemických molekul hraje nepopíratelně roli při ochraně úrody proti škůdcům, hodně lidí se dnes staví proti tomu, aby byli lidé vystavováni zbytečným zdravotním rizikům, a já myslím pochopitelně obzvlášť na zemědělce, kteří jsou víc než ostatní vystaveni některým škodlivým látkám, CMR a látkám narušujícím endokrinní systém.

Údaje Světové zdravotnické organizace jsou poučné: každoročně dochází k milionu vážných otrav a přibližně 220 000 úmrtí. Tato filozofie, spočívající v používání chemikálií na všechno, chemikálií, které způsobují koktejlový efekt, a chemikálií, které se používají s krátkodobou vizí v zemědělství, je dnes zpochybňována. Dochází k nutné změně kurzu, který zítřa, pochopitelně pokud naše plenární zasedání tento kompromis schválí, ve světě formálně zavede ambiciózní, realistickou a naprosto moderní politiku pesticidů. Je ambiciózní, protože Evropané se chtějí stejně jako my zbavit nebezpečných přípravků; také podporují zákaz rozstřikování ze vzduchu a větší ochranu veřejných oblastí. Je realistická, protože uznává hospodářské životní cykly, dvě třetiny látek uvedených na trh jsou bezpečné, jsou proto povolené na 10 let na základě každoroční obnovitelnosti a výrobci nemají oprávněné důvody k obavám.

Na závěr chci říct, paní předsedající, že tento balíček je moderní, protože základní složkou nové zemědělské politiky je společné řízení pesticidů, kdy Evropa bude mít menší počet pesticidů, ale kvalitnějších.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Paní předsedající, v rozpravě o zprávách o udržitelném používání pesticidů a zavádění přípravků na ochranu rostlin na trh chci vyzdvihnout tři věci.

Za prvé, předpisy, o nichž diskutujeme, se týkají jen dvou etap používání chemických pesticidů, jmenovitě jejich uvedení na trh a jejich následného využití. Doposud neexistují vhodné předpisy týkající se odstranění těchto látek z trhu a jejich likvidace. V mé zemi, v Polsku, je likvidace přípravků na ochranu rostlin velkým problémem. Prioritou je finanční podpora, spíše než další zákonné předpisy. Místní orgány, na jejichž území se nacházejí skládky látek tohoto druhu, potřebují finanční pomoc, aby je mohly zlikvidovat. Za druhé by bylo žádoucí, kdyby měly jednotlivé členské státy dle zásady subsidiarity poslední slovo, pokud jde o potvrzení, omezení a odmítnutí povolení používat chemické přípravky na jejich území. Za třetí bych chtěl vyjádřit naději, že řešení přijaté Parlamentem vytvoří pro všechny evropské zemědělce stejné podmínky, pokud jde o používání přípravků na ochranu rostlin. Věřím také, že se na minimum omezí nezákonné praktiky obchodování a používání těchto přípravků.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). – (FR) Paní předsedající, navržená zpráva jde správným směrem a za to bych chtěla zpravodajkám poděkovat. Je sice pravda, jak řekla Komise, že pesticidy se týkají hlavně společné zemědělské politiky, ale není méně pravda, že taková směrnice se musí snažit mít za právní základ životní prostředí a veřejné zdraví. Její dopad se nemůže omezovat jen na prostý problém harmonizace trhu nebo problém konkurenceschopnosti. Důkazem toho je případ francouzských nejvzdálenějších regionů Martinik a Guadeloupe, kde bylo v případě Martiniku 20 % půdy, 20 % plochy ostrova, tedy plocha 1 000 km², na neurčitou dobu znečištěno molekulou chlordekonu, o níž se neví, jak dlouho přetrvá. Tato molekula neznečistila jen půdu, ale také povrchové vody, některé podzemní vody a moře v pobřežní oblasti, což velkou měrou poškozuje naše hospodářství. A kdo myslí na současné problémy veřejného zdraví? Není-li příliš pozdě, radím Parlamentu, aby se zabýval případem Martiniku, který Francie velmi dobře zná.

Je rozhodující, že se tato směrnice snaží výrazně omezit používání chemických pesticidů, především podporou alternativních řešení, jako je ekologické zemědělství a biopesticidy. Bude to k poctě Parlamentu. A konečně nezapomínejme – a to tu několikrát zaznělo – na zničující dopad pesticidů na faunu, především na včely. Parlament také musí být ostrážitý, pokud jde o přípravky na volném trhu, především o zemědělské přípravky ze země, které nejsou vůči používání pesticidů přísné.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Paní předsedající, máme tu společnou věc, a tou je ochrana zdraví, ale nezapomínejme, že dobré, čerstvé a výživné jídlo, které je základem našeho zdraví, vyrábějí zemědělci. Pocházím z velmi deštivé země. Moji zemědělci neustále bojují s plísňovými nákazami. Přísně – na rozdíl od hmyzu, který přijde a odejde – přijdou a zůstanou. Kdyby se fungicidy zakázaly nebo se přikázalo jejich ředění, nebylo by v Irsku možné pěstovat brambory a obilí, ale tyto navrhované právní předpisy již mají jiný účinek.

V našich médiích se již objevily články podporující pěstování geneticky modifikovaných brambor jako reakce na zákaz pesticidů v EU. Co způsobí včelám a životnímu prostředí mnohem větší škody: trvalé, uvážlivé používání pesticidů, jako to praktikují irští farmáři, nebo geneticky modifikované plodiny? Řekli jsme, že pesticidy mohou narušit DNA. Genetická modifikace je založená na narušení DNA. Je více než kdy jindy důležité, abychom zahájili posouzení plného dopadu.

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, text o balíčku o pesticidech, přijatý 18. prosince jako výsledek dialogu mezi Radou, Parlamentem a Komisí, se zdá velmi vyvážený.

Zohledňuje totiž jak zájmy zemědělců, tak nutnost ochrany životního prostředí, včetně chráněných oblastí. Tuto otázku jsem podrobně sledoval a s dosaženým výsledkem jsem spokojený, neboť umožní zemědělcům věnovat se své hospodářské činnosti, aniž by byli znevýhodněni úplným zrušením pesticidů a přípravků na ochranu rostlin, které budou přísně kontrolovány.

V této souvislosti připomínám, že pěstitelé zeleniny a kyselého ovoce v mém regionu v Normandii jsou již řadu let v agroenvironmentální oblasti na špičce. Rada a Parlament našťastí našly velmi užitečnou oblast k dohodě v tomto období nejistoty, které ještě zhoršila závěrečná rozvaha společné zemědělské politiky a hrozby, které visí nad zemědělským rozpočtem.

Na závěr chci říct, že budeme vždy stát na straně zemědělců při obraně jejich pracovního nástroje a jejich nezastupitelné úlohy ve společnosti, která spočívá především v živění svých spoluobčanů a pak v ochraně krajiny a v úpravě území ke spokojenosti všech. S ohledem na neodpovědný tlak ekologů je povzbudivé, že zvítězil zdravý rozum.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, zítra budeme hlasovat o nových předpisech týkajících se ochrany rostlin, otázce, která budí mezi lidmi velké emoce. Odráží se i v rozpravě v Parlamentu. Všichni bychom chtěli čerstvé, zdravé, lokálně vypěstované jídlo za rozumné ceny bez nebezpečných zbytků přípravků na ochranu rostlin. Předpokladem bude výsledek, kterého bylo dosaženo v dialogu. Nové nařízení o ochraně rostlin je velkým krokem k větší ochraně spotřebitele a zdraví.

Při vytváření kritérií pro výjimky byla znovu upřednostněna vědecká kritéria, nikoli politická dogmata. Výsledek dialogu je obrovským krokem vpřed ve srovnání s výsledkem našeho Parlamentu po prvním čtení. Téměř 80 % všech aktivních látek se to již nebude týkat, půjde jen o ty, které jsou rizikové pro lidské zdraví a životní prostředí, a to na vědeckém základě. K dispozici bude také dostatečné množství přípravků na ochranu rostlin pro udržitelné hospodaření v budoucnu. Nicméně skutečně nebezpečné látky budou zakázány.

V budoucnu již nebude 27 vnitrostátních orgánů udělujících licence pro přípravky na ochranu rostlin, ale jen 3 zóny, v nichž se budou vydávat licence. Členské státy v těchto zónách si musí vzájemně tyto licence

uznávat. Nové nařízení o ochraně rostlin poskytne harmonizaci, po níž již dlouho oprávněně volá odvětví zabývající se přípravky na ochranu rostlin. Získáme tak v Evropě jednotně stejnou úroveň ochrany, aniž by byla ohrožena udržitelná zemědělská výroba. Dosáhneme skutečně vnitřního trhu, jednotných podmínek hospodářské soutěže a velkého pokroku v oblasti ochrany zdraví. Jde o skvělý úspěch pro spotřebitele a zemědělce. Děkuji vám mnohokrát.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Používání přípravků na ochranu rostlin v souladu s účinnými zemědělskými metodami je životně důležité pro výrobu dostatečného množství kvalitních potravin, což zajistí vysokou úroveň ochrany zdraví spotřebitelů a životního prostředí.

Omezení rizik a dopadu spojených s používáním pesticidů a stanovením cílů omezení frekvence používání těchto přípravků napomůže zajistit udržitelné zemědělství.

Přítomnost vysoké úrovně pesticidů v potravinách, které se v Evropské unii konzumují, je výsledkem závislosti na těchto chemických přípravcích, které jsou sice nezbytné pro omezení zamoření škůdci a pro zvýšení efektivity výroby, ale mohou mít negativní dopady na lidské zdraví.

Některé členské státy včetně Rumunska čelí vysokému stupni zamoření škůdci, postihujícími jejich zemědělskou půdu, kde se jako nejlepší metoda likvidace jeví využití pesticidů.

Návrhy na zavedení společného řízení pesticidů, používání alternativních látek a řízení rizik proto napomůže sklizni udržitelných zemědělských plodin, přičemž zohlední bezpečnost životního prostředí a lidského zdraví a současně sníží závislost na přípravcích na ochranu rostlin.

Velký počet škůdců na zemědělské půdě v Rumunsku současně znamená, že musíme provádět ošetření postřikem z letadel. Jakmile však tato směrnice vstoupí v platnost, bude se toto ošetření provádět jen tam, kde nebude možné jiné řešení na vyhubení škůdců, aby se životnímu prostředí zajistila patřičná úroveň ochrany.

Mám radost z kompromisního výsledku, který získal podporu většiny politických skupin. Zajistí také rovnováhu mezi dostupností přípravků na ochranu rostlin a tím pádem dostatečného množství potravinových produktů, a současně pomůže udržet konkurenceschopnost evropských zemědělců a zvýšit úroveň ochrany životního prostředí a zdraví.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, přípravky na ochranu rostlin byly a stále jsou základními provozními prostředky zemědělského hospodářství. Zemědělci potřebují minimální výběr přípravků na ochranu rostlin, protože jde o ochranu původní kulturní krajiny, výrobu kvalitních potravin a ochranu zdrojů.

Naše diskuse o chemikáliích jsou příliš často vedeny na velice neracionální úrovni. Musíme myslet a jednat racionálně, pokud chceme dosáhnout výrazných výsledků. Účinky původního stanoviska Parlamentu by bývaly byly fatální: široký zákaz přípravků na ochranu rostlin by vedl k nižším zemědělským výnosům a nakonec ke zvýšení cen potravin. Proto jsem šťastný, že byl v jednáních tří stran nalezen přijatelný kompromis. Je potěšitelné, že jsme ponechali rozhodnutí o třech zónách, dokonce se značnými výjimkami pro členské státy. Odvážný krok k důslednému řešení vnitřního trhu by v tomto stádiu vypadal jinak.

Souběžně s dosažením přijatelného kompromisu bychom neměli anticipovat konečnou definici látek působících na endokrinní systém, ale skutečně nechat Komisi její čtyři roky na to, aby vytvořila vědeckou definici. Jinak zde překročíme zásadu předběžné opatrnosti.

Dle mého názoru je politováníhodné, že neumožňujeme žádné posouzení dopadu přijaté dohody.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Paní předsedající, naše práce na budoucí sérii úkolů zaměřených na regulaci otázek důležitých pro lidské zdraví v rámci Evropské unie se chýlí ke konci. Domnívám se, že kompromisy, na kterých se doufám shodneme, jsou rozumné. Měly by zajistit, že zavedená omezení podpoří zdraví a přitom neohrozí vývoj evropského zemědělství.

Pamatujme si však, že všechny tyto změny zacílené na zpřísnění bezpečnostních podmínek v zemědělství povedou k výraznému nárůstu nákladů. Ty půjdou na bedra našich zemědělců, po nichž současně požadujeme, aby zlepšili svou konkurenceschopnost na světových trzích. Naši zemědělci zaplatí za bezpečnější pesticidy více peněz. Zopakuji, co už jsem v Parlamentu několikrát řekl. Rozhodně zavedme vysoké normy pro naše zemědělce a výrobce potravin. Vyžadujeme však stejné normy od dovozců potravin z území mimo Unii, jinak se naše úsilí o zlepšení norem obrátí proti nám.

Jim Allister (NI). - Paní předsedající, nesouhlasím s tím, že jsme v této otázce dosáhli vyrovnaného balíčku. Podle mého z této rozpravy vyplývají dvě hlouposti: první je naprostá hloupost EU, která si neudělala čas ani na posouzení dopadu, a rychle načrtla cestu zákazů mnoha přípravků na ochranu rostlin, aniž by se starala o to, že za ně neexistuje náhrada a že tím drasticky utrpí domácí výroba potravin, především v odvětví obilovin a zeleniny, čímž násilně vnutila ještě vyšší závislost na dovozu ze zemí, které se o tyto věci vůbec nestarají.

Paní předsedající, v této rozpravě jsem mnohokrát slyšel o vědě, ale co to je za vědu, která nepodrobí sama sebe řádnému posouzení dopadu?

Druhé hlouposti se dopouští především moje země, kterou tyto návrhy možná nejvíc postihnou, jež v této otázce přijala hlasování kvalifikovanou většinou v Radě, takže dnes jsme pravděpodobně bezmocní. Do této pozice jsme se dostali kvůli hloupému přijetí hlasování kvalifikovanou většinou a ještě by někdo pod vlivem Lisabonu mohl říct, že bychom do této kategorie měli odevzdat další a další témata.

Richard Seeber (PPE-DE). - (DE) Paní předsedající, jde o vyvážený kompromis, a proto ho podpořím. Chtěl bych také poděkovat všem, kdo se do věci zapojili. Tyto texty byly, jak v této rozpravě již zaznělo, připravovány s velkými emocemi, přesto se však podařilo různé cíle ochrany, které tyto právní předpisy řeší, sladit.

Evropa tvrdí, že má jedny z nejmodernějších právních předpisů zaměřených na ochranu rostlin na světě a to je velké plus. Bylo důležité, abychom našli rovnováhu mezi ochrannými cíli a ochranou zdraví, cíli vnitřního trhu a pochopitelně ochranou životního prostředí, ale podařilo se dosáhnout vyrovnaného výsledku mezi těmito specifickými cíli ochrany. Bylo důležité, abychom dbali různých principů, aby se například celá problematika opírala o fakta a vědecké principy, a ne o emoce, za druhé, abychom zachovali přístup opírající se o rizika, a ne o nebezpečí jako dřív. To je pro proveditelnost celého legislativního projektu a jeho pozdější uplatnění nesmírně důležité.

Současně připomeňme, že nezavádíme nějaké zvláštní přednostní zacházení s dovozem k újmě vnitrostátní a evropské výroby. V tomto případě má však Komise před sebou stále velký úkol. Tyto principy byly obecně rozumně zohledněny. Proto můžeme žít s kompromisem. Pokud jde o podrobnosti, je pro mě obzvlášť důležité, že členské státy dostaly dostatečnou flexibilitu a subsidiaritu, pokud jde o ochranu podzemních vod, takže jsou v postavení, kdy mohou zareagovat na své specifické podmínky. Nizozemsko nelze v tomto ohledu srovnávat s Německem nebo s Maltou či Řeckem. Důležité také je, že bylo na minimum omezeno používání pesticidů v oblastech Natura 2000 a v ptačích rezervacích. Členské státy budou mít dostatečný manévrovací prostor se podle toho zařídit. Nicméně jde o kompromis, který by měli všichni podpořit.

Bogdan Golik (PSE). - (PL) Paní předsedající, rád bych nejprve pogratuloval paním zpravodajkám za jejich vynikající zprávy. Čas běží, takže se chci jen zmínit o zprávě paní Klassové a poukázat na některé nedostatky navrhované směrnice.

Směrnice stanovuje systém školení a certifikace pro distributory a profesionální uživatele pesticidů. Navrhovaný text by však měl zajistit možnost vzájemného uznání osvědčení o absolvování školení v používání pesticidů mezi členskými státy. Směrnice také zachovává řízení systému technických kontrol a údržby zařízení na aplikaci pesticidů dle vnitrostátních právních předpisů. Domnívám se, že by bylo vhodné tuto otázku řešit na úrovni EU. Pokud by se takové kontroly opíraly o mezinárodní normy, byly by všechny důvody pro to, aby si členské země vzájemně uznávaly výsledky těchto kontrol. Důležité je to obzvlášť ve vztahu s obděláváním půdy v pohraničí a na územích oficiální ochrany rostlin. Na závěr bych chtěl vyjádřit výhradu k tomu, že zprávy neberou v úvahu specifikum ochrany lesů. Lesy nelze udržovat bez postřiků ze vzduchu.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Paní předsedající, jako nizozemský poslanec sleduji tyto právní předpisy s velkou pozorností a zájmem. V mé nízkopoložené zemi je velmi specifická situace. Na rozdíl od jiných oblastí Evropy je zde nemožné pracovat s nárazníkovými zónami, které Evropa předepisuje podél všech vodních toků. To by nefungovalo. Normální udržitelná výroba v zemědělství a zahradnictví by pak byla nemožná. Nizozemsko je však známé i díky svým plodinám menšího významu včetně tulipánů, cibule a čekanky. Proto bychom měli věnovat zvláštní pozornost tomu, jak bude kompromis naformulován. Kompromis, kterého jsme nyní dosáhli, znamená velký pokrok ve srovnání s návrhem paní Breyerové, o němž se hlasovalo v Komisi. Jako člen skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů jsem tehdy hlasoval proti. Nyní zde máme rozumné přechodné klauzule, které v kombinaci s inovacemi a náhradními přípravky mohou průmyslu pomoci. Kromě toho se vytváří fond pro plodiny menšího významu, který bude také velkou pomocí. Tři nařízení, tři zóny v Evropě s vzájemným uznáváním a přijímáním jsou také mnohem lépe v souladu se současnou praxí.

Chtěl bych se zmínit ještě o jedné věci, a tou je vstup přípravků ze zemí mimo Evropskou unii. Razíme cestu, pokud jde o rovnováhu mezi zdravím a praktickou použitelností, co se ale děje s dovozem zvenčí? Tento konkurenční postoj by měl být společně s paralelním dovozem a paralelním trhem podle mého řešení na úrovni Světové obchodní organizace, kde se podobné otázky diskutují.

Návrh můžeme podpořit. Chtěl bych poděkovat zpravodajkám a především paní Klassové a paní Hennicotové-Schoepgesové za jejich úsilí. Zůstává jen ta jediná věc, která je pro zemědělce důležitá, a to, že my sice provozujeme udržitelné zemědělství, ale co ti ostatní? Tento problém zůstává prozatím nevyřešen a rád bych slyšel, co si o tom myslíte.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, bezpečnost potravin je pro Evropskou unii důležitým cílem, ale toto je ubohý kompromis. Maďarsko bude v Radě proti této zprávě a podobně i maďarští poslanci v Evropském parlamentu, protože škodí evropskému zemědělství.

Stojíme před dvěma obzvlášť důležitými problémy. Systém zón je umělý a odporuje principu subsidiarity Evropské unie, a jak právě ukázalo vystoupení mého kolegy z Nizozemska, flexibilní reakce je nemožná. Evropskému zemědělství to škodí, protože se zvyšuje úroveň rizika, nebezpečí rezistence, rostou výrobní náklady a protože, jak již mnoho mých kolegů řeklo, nebudeme schopni kontrolovat výrobky ze třetích zemí. Z těchto důvodů je tato směrnice nesmírně nebezpečná.

A konečně může z pohledu radikálních environmentalistů omezení přípravků na ochranu rostlin otevřít cestu geneticky upraveným organismům, což by v Evropě nebylo žádoucí.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Paní předsedající, chci poděkovat všem, kdo na těchto dvou významných zprávách pracovali. Z některých příspěvků mých kolegů by člověk řekl, že EU v současnosti nemá nad prodejem a používáním těchto chemikálií absolutně žádnou kontrolu – to není pravda! Máme přísná pravidla a samozřejmě pravidla týkající se reziduí a potravin. Nepodlehnu tedy ani jedné ze stran v této rozpravě, především těm, kdo nechápou nutnost přípravků na ochranu rostlin při výrobě potravin, ani těm, kdo říkají, že tyto dvě směrnice jsou katastrofou pro zemědělství a výrobu potravin v Evropě.

Jsem poněkud znepokojená poznámkami pana komisaře Dimase, který řekl, že lidé se pesticidů bojí. Ano, stát se to může, ale otázka zní: jak oprávněné jsou tyto obavy? Co jste udělali v Komisi proto, abyste spotřebitelům ukázali, že při výrobě velkého množství našich potravin se používají přípravky, díky nimž jsou potraviny kvalitní a bezpečné? Ano, některé přísady používané v chemikáliích jsou velice nebezpečné, ale riziko jejich používání závisí na tom, jak se používají, a na tom, zda splňují úroveň maximálních limitů reziduí v potravinách. Pokud jde o mé zkušenosti, tak jsou lidé, kteří je používají, velmi dobře proškolení, a možná musíme urychlit školení v jiných členských státech.

Má se zakázat dvacet dva látek; v Irsku a ve Spojeném království existují velké obavy ohledně produkce obilnin a brambor. Otázka zní: zareaguje agrochemický průmysl a vyrobí nové přípravky? Na tuto otázku Komise odpověď nemá. Budou výjimky fungovat? Co se stane, když nebudou existovat alternativy? Myslím, že je nutné to řešit, protože my v Irsku chceme dál pěstovat obilí a brambory. Otázka dovozu potravin je velmi reálná a prosím, abychom jí věnovali čas. Pokud by se Komise této otázce věnovala spolu s evropskými výrobci potravin, mohli bychom se pohnout kupředu. Není prostě udržitelné, že Komise tu sedí a říká, že zakážeme používání látek v Evropě, ale výrobci mimo Evropskou unii nám mohou dál posílat potraviny obsahující tyto látky. Není to konkurenční postoj, není to obhajitelné a žádám vás, abychom se této otázce dnes večer věnovali.

Pilar Ayuso (PPE-DE). – (ES) Paní předsedající, ráda bych se zmínila o zprávě paní Breyerové. Je nutné říct, že evropští zemědělci jsou si plně vědomi, že při používání přípravků na ochranu rostlin musí věnovat zvláštní pozornost lidskému zdraví a ochraně životního prostředí. Průmysl však má velké obavy, protože Evropský parlament nechápe dopad, jaký toto nařízení může mít v budoucnu.

Z hodnocení potenciálního dopadu vyplývá, že když bude v budoucnu nedostatek přípravků na ochranu rostlin, bude velmi obtížné korigovat škůdce a nemoci, které postihují pěstování mnoha potravinářských plodin – především ve Středomoří – i pěstování okrasných rostlin a řezaných květin.

Jsem si plně vědoma toho, že dohoda dosažená v dialogu je výsledkem obtížných jednání, proto musím uznat, že zpravodajky odvedly velký kus práce. Nicméně je nutné uznat, že provizorní definice látek poškozujících endokrinní systém vyústí ve vymizení velké řady aktivních látek, především insekticidů, které mají pro zemědělství maximální význam.

Pěstitelé musí mít k dispozici dostatečné množství aktivních látek, aby mohli efektivně a bezpečně bojovat s veškerými chorobami a škůdci, které postihnou jejich úrodu, s tím, že nebezpečí často není v samotném výrobku, ale v jeho nesprávném použití.

Z tohoto důvodu španělská delegace skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů podporuje návrh požadující posouzení dopadu a bude hlasovat pro pozměňovací návrhy pana Sturdyho – které jsem já osobně podepsala – týkající se látek poškozujících endokrinní systém a podpory použití přípravků na ochranu rostlin v případě nouze.

Kromě toho, pokud bude nařízení ve znění dohody přijato, bude výsledkem omezení výroby potravin a navýšení cen, což povede k tomu, že ty stejné potraviny, které nebudeme vyrábět, budeme dovážet, ale zpracované pomocí přípravků, které zde zakážeme.

Robert Sturdy (PPE-DE). – Paní předsedající, ohledně zprávy paní Breyerové, a mluvím ke Komisi, proč jste proti posouzení dopadu? Co je tak důležité nebo tak znepokojující, že je Komise proti posouzení dopadu?

Neexistují vědecké důkazy, které by naznačovaly, že některé z výrobků, které používáme, jsou nebezpečné pro lidské zdraví. Některé z nich jsou, ale je pár látek, které navrhuje odebrat z nabídky a které nebezpečné nejsou. Myslím konkrétně na jednu, která se nazývá Triasol a je nesmírně důležitá pro produkci pšenice v Evropské unii. Zklamali jste, a to myslím zcela jasně, jako Komise jste zklamali širokou veřejnost, když jste nezastavili příchod geneticky upravovaných organismů do Evropské unie, což Komise uznává. Uznali jste, že nezastavili příchod geneticky upravovaných organismů do Evropy. Zklamali jste, pokud jde o mou zprávu o maximálních limitech reziduí. Máme zde členku generálního ředitelství pro zdraví a spotřebitele – paní komisařka je zabraná do hovoru, ale kdyby přestala mluvit, mohla by slyšet, co chci říct. Zklamali jste v otázce kontroly dovozu s limitní úrovní reziduí pesticidů. Nacházejí se na regálech v supermarketech.

Takže pokud tyto přípravky zakážeme v Evropské unii, co se stane s dovozy? Řeknete jen: inu, na tom opravdu nezáleží – a tyto přípravky se budou stejně dál dovážet? Necháme to být a budeme jen předpokládat, že to lidem nebude vadit?

Zemědělci po celé Evropské unii byli nejodpovědnější lidé, pokud jde o výrobu potravin, a přijetí těchto předpisů v podstatě znamená, že jim řekneme, že jsou blázni a nezajímá je to. Žádný normální zemědělec by nepoužíval chemikálie, které jsou nebezpečné pro lidské zdraví. V této věci jsme prováděli rozsáhlý průzkum.

Na závěr bych k tomu chtěl říct jednu nebo dvě věci. Chystáme se zakázat klecovou výrobu vajec a vy k tomu vydáte výjimku. Přesto je to pro lidi hodně důležité. Obávám se, paní komisařko, že se vám doposud nepodařilo zavést veškeré právní předpisy, které máme. Je velice důležité, abyste dala zemědělcům možnost, aby se osvědčili a aby prokázali, že jejich výrobky jsou bezpečné.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Objevují se znepokojující zdravotní trendy, které jsou z velké části důsledkem neodpovědného používání pesticidů. Je jasné, že zlepšení zdraví a snížení počtu rakovinových onemocnění není možné, když je v našich potravinách stále více jedů. Mluvím o jednom z hlavních zdravotních a environmentálních problémů, a proto nám může pomoci jen změna paradigmatu vývoje, nikoli pouhé kosmetické úpravy.

Práce, kterou odvedly mé kolegyně paní Klassová a paní Breyerová společně se stínovými zpravodaji, je krokem správným směrem a chci jim za to vyjádřit mé plné uznání. Jsem potěšen, že v obou zprávách se hovoří o řadě oblastí, ve kterých je nutné bojovat, jež se týkají výrobců, prodejců i uživatelů pesticidů. Současně však požadujeme zavedení vnitrostátních akčních plánů s vyčíslenými cíli.

Zdá se mi velmi podstatné, že bylo zahrnuto informování sousedů, protože to by mělo mít velký význam nejen pro lidi, ale také a především pro včely. Znamená to, že můžeme snadno předcházet škodám, jednoduše tím, že se zaměříme na ty, kteří by je mohli způsobovat. V této směrnicí je stanoveno, že členské státy mohou zahrnout ustanovení o informování sousedů do svých vnitrostátních akčních plánů. Byl bych raději, kdyby bylo stanoveno, že to udělat musí.

Jsem přesvědčen, že je možné dát větší prostor ochraně rostlin pomocí nechemických přípravků, které jsou biologické a mechanické.

Neil Parish (PPE-DE). - Paní předsedající, paní komisařko, pane komisaři, před méně než rokem jsme v této sněmovně debatovali o tom, co uděláme pro globální zabezpečení potravin, ve světě bylo dost potravin a my jsme o to měli velké obavy. A teď jsme tady, o méně než rok později, a diskutujeme o těchto právních

předpisech, které mají potenciál skutečně omezit výrobu potravin v Evropské unii; a výroba potravin je otázka morálky, protože si musíte uvědomit, že pokud v Evropě nebudeme vyrábět potraviny, pravděpodobně za ně můžeme zaplatit, ale rozvojový svět ne.

Mnoho těchto právních předpisů bude mít vliv na naše plodiny – nejen na pšenici, o níž se zmiňoval Robert Sturdy, ale především na brambory. Máme za sebou dvě nejhorší léta, jaká jsem kdy v severní Evropě zažil. Potřebujeme fungicidy, abychom mohli omezit plíseň a skutečně pěstovat brambory. A pokud lidé v Evropě nejedí brambory, co jedí, paní komisařko, pane komisaři? Jedí rýži a jedí těstoviny, kterých má – především v případě rýže – rozvojový svět skutečný nedostatek.

Ohledně toho, co řekl Robert Sturdy, používáme mnoho těchto pesticidů a fungicidů, ale pokud se používají správně a se správnými ochrannými lhůtami, nepředstavují problém, a za použití těchto specifických chemikálií můžeme vyrábět velmi kvalitní potraviny. A když se postavíte a řeknete mi, že zastavíte dovoz potravin, které byly postříkány tímto konkrétním typem chemikálií – neuděláte to! Z prostého důvodu, že pokud byly použity správně, můžete skutečně testovat pšenici přicházející do Rotterdamského přístavu jak chcete a rezidua nenajdete. Takže si myslím, že si opravdu musíte uvědomit, že v Evropě potřebujeme vyrábět potraviny a potřebujeme je vyrábět bezpečně, musíme zajistit, že omezíme množství používaných chemikálií, což už děláme, a musíme zajistit školení zemědělců, aby prováděli postřik správně, což už také děláme.

Takže bych vás rád požádal: provedme prosím řádné posouzení dopadu, protože už to jsou dva roky, co jsme jej provedli. Máme za sebou dvě nejvlhčí léta od doby, kdy se vedou záznamy, je čas posoudit dopad znovu. Skutečně vás žádáme, aby se provedlo posouzení rizika.

Avril Doyle (PPE-DE). – Paní předsedající, pan Struan Stevenson mi nabídnul své dvě minuty, protože tu nemůže být. Mohu je využít jako dobu pro PPE-DE?

Předsedající. – Prosím!

Avril Doyle (PPE-DE). – Paní předsedající, přehnané požadavky způsobily, že je v jednotlivých stádiích této náročné debaty obtížné zjistit, co je pravda a co výmysl. Ano, potřebujeme kontrolovat používání agrochemikálií, s tím všichni souhlasíme, a pokud nejsou používány udržitelně, mohou být nebezpečné pro uživatele i životní prostředí. Pokud jsou však používány udržitelně a pokud se dodržují limity reziduí a ochranné lhůty, jsou pak jen minimálně riskantní, a vůbec ne pro spotřebitele.

Návrh vyjít při rozhodování o schvalování aktivní látky ze základní vlastnosti látky – což je přístup opírající se o nebezpečí – spíše než z vědeckého principu posuzování rizik je velkým problémem.

Alkohol, čistý alkohol, je nebezpečí. Pokud pijete čistý alkohol, víme, co se stane. Když je však dostatečně rozředěný na 4 % nebo 12 % nebo jakkoliv – když se používá udržitelně –, riziko je minimální. Smím říct, že zde máme dvě rozdílné otázky.

O evropském posouzení dopadu tu již byla řeč. O vědecké definici látek narušujících endokrinní systém a její absenci tu již byla řeč. Pozitivní však je, že období výjimek umožní průmyslu investovat do velmi potřebné vědy a výzkumu a vyvíjet nové produkty a životaschopné alternativy. Chtěla bych vyzvat agrochemický průmysl a jeho společenství CERP, aby se této oblasti věnoval a investoval do ní.

Anomálie, kdy dovolujeme dovážet potravinové výrobky, při jejichž výrobě byly použity přípravky na ochranu rostlin, zatímco sami našim zemědělcům nepovolíme je používat, je dál jednou ze záhad a jedním z největších problémů, které máme s tímto druhem právních předpisů. Po bližší úvaze se však domnívám, že od původního návrhu jsme dosáhli velkého zlepšení a jsem nakloněná ho podpořit.

Colm Burke (PPE-DE). – Paní předsedající, chci zdůraznit, jak je důležité vysvětlovat všem zainteresovaným osobám od počátku legislativního procesu důvody, proč je nutné regulovat.

Jako zástupce převážně venkovských voličů jsem k této věci dostal velkou řadu protestů od velmi zainteresovaných voličů ze zemědělské komunity.

Tato komunita obecně vnímá, že z Bruselu přicházejí svévolně předpisy, bez jakéhokoliv vstupu zezdola. Proto se opravdu domnívám, že vlády členských států musí hodně zapracovat na vysvětlování těchto záležitostí zainteresovaným stranám, místo aby jim jednoduše podsouvali odpovědnost na takzvané bruselské byrokraty. Konec konců, to členské státy musí tato opatření provádět a členské státy mají prostředky, pokud jde o místní zástupce, kteří musí tyto věci vysvětlovat zemědělcům.

Je důležité, aby ti, kdo vyrábí potraviny v rámci EU, nebyli přeregulováni ve srovnání s těmi, kdo přinášejí výrobky na trh ze zemí mimo EU. Jakýkoliv návrh musí být v rovnováze z hlediska spotřebitelů, zemědělců a životního prostředí, ale musíme také zajistit, aby měli všechny zainteresované osoby k dispozici správné informace.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Vážené kolegyně, vážení kolegové, jako lékařka citlivě vnímám, že je naší povinností vůči evropským spotřebitelům eliminovat takové rostlinné lékařské látky, které jsou nebezpečné, a to na základě vědeckých poznatků. Současně oceňuji, že se zpravodajům podařilo najít vyvážené řešení nové regulace tak, že bude motivovat průmysl hledat a vyvíjet alternativní bezpečnější pesticidy. Do té doby je nutné udělovat výjimky, které potřebují země s vlhkým podnebím, a jižní země to prostě musí pochopit. Trvám na tom, že členské státy, ale i Komise musí důsledně a nekompromisně kontrolovat, že také potraviny a květiny k nám dovážené ze zemí mimo Evropskou unii nebyly ošetřeny zakázanými pesticidy a fungicidy. Nejde jen o hodnocení úrovně reziduí v potravinách. Nesmíme dopustit takovou nerovnou soutěž pro evropské zemědělce. Připojuji se také k těm, kteří kritizují, že Evropská komise neprovedla dopadovou studii, a díky tomu bohužel nemůžeme občanům odpovědět na všechny pochybnosti ohledně této regulace, i když její smysl podporuji.

Gerard Batten (IND/DEM). – Paní předsedající, společná zemědělská politika způsobila britskému zemědělství obrovské škody a představovala obrovské finanční a ekonomické náklady.

A nyní tu máme tyto návrhy o pesticidech. Odhaduje se, že by tato směrnice měla znamenat zákaz 15 % pesticidů. Odhaduje se, že takový zákaz by snížil výnosy pšenice o 26 – 62 %, výnosy brambor o 22 – 53 % a další zeleniny o 25 – 77 %. V důsledku toho vyletí maloobchodní ceny vysoko nahoru, což nejhůř postihne ty, kdo jsou nejméně schopní platit.

Zajímalo by mě, zda by nám zpravodajky mohly říct jméno alespoň jedné osoby, která je postižená nebo zemřela kvůli účinkům těchto pesticidů? Pravděpodobně ne! Já bych vám ale mohl říct jména spousty mých voličů, kteří si nemohou dovolit platit víc za účty za jídlo.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Jsem rád, že podle směrnice spadá používání přípravků na ochranu rostlin v zásadě do kompetence členských států, především pokud jde o velikost a označení nárazníkové zóny. Jsem pro předepisující akční plány na vnitrostátní úrovni a podporuji návrh, že by základem zákona mělo být snížení používání takovýchto přípravků. Mám radost i z dosaženého kompromisu ohledně postřiku ze vzduchu.

Pokud jde o směrnici zabývající se uváděním přípravků na ochranu rostlin na trh, je návrh v zásadě správný, protože řeší zákaz a postupné nahrazování přípravků, které mají závažné škodlivé účinky na lidské zdraví. Současně může způsobit problémy kontrolování materiálů ze třetích zemí.

Povolování přípravků na ochranu rostlin v systému 3 zón považuji za nepřijatelný. Člověk nemusí být odborník na ochranu rostlin, aby byl vyděšený z myšlenky, že by se například Maďarsko mělo dostat do stejné zóny jako Irsko, které má zcela jiné podnebí a zcela jiné podmínky zemědělské produkce.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, chtěl bych se zmínit o věci, která tu dnes v této souvislosti nebyla diskutována. Na konci dne jsme opět dospěli k tomu, že to, co očekáváme, je rozumný kompromis v Evropě. Co jsme však mezitím udělali? Vzpomeňme si na diskuse před mnoha měsíci, kdy se obě strany vzájemně občas radikálně obviňovaly. Média se toho chytla s velkým nadšením. To všechno v médiích vedlo ke znejistění spotřebitelů a všichni zase říkali, že „Evropa dělá něco špatně“ a „Evropa je zase spíše proti občanům než pro ně“. Nyní, na konci dne jsme dosáhli aspoň trochu rozumného řešení, kompromisního řešení, ale stále řešení, na kterém se shodneme. Co pak v průměru zůstane? Něco málo až nic!

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Je to poprvé, co Evropská komise, Rada a Parlament přijaly tak důkladné a dalekosáhlé předpisy týkající se kvality a bezpečnosti potravin. Zítřejší hlasování v Parlamentu završí tři roky práce. Naším úkolem je zajistit, aby byly tyto předpisy jasné, bezpečné a založené na znalostech, především proto, že se jedná o tak citlivé téma, jako je výroba potravin. Proto společně se skupinou poslanců upozorňujeme na nutnost provádět neustálé monitorování účinků nařízení přijatého v souvislosti s pesticidy.

Tvrdíme, že předpisy založené na řádných znalostech vyvolají mezi spotřebiteli důvěru, pokud jde o používání pesticidů na vědeckém základě. Dosažený kompromis napomůže zlepšit podmínky zdraví občanů, ale zvýší výrobní náklady. Musíme na to myslet, až budeme diskutovat o finančních zdrojích pro společnou zemědělskou politiku. Chceme se také zeptat, zda budou dovážené potraviny splňovat přísné předpisy, které

platí v Unii. Apeluji na podporu pozměňovacích návrhů 179, 180 a 181, které jsme předložili společně s ostatními poslanci.

James Nicholson (PPE-DE). - Paní předsedající, musím říct, že jsem návrhem, který před námi dnes večer leží, a důsledky, jaké bude mít na budoucnost našeho zemědělství, velmi znepokojen.

Chci, aby bylo zaznamenáno, že podporuji pozměňovací návrhy pana Sturdyho, které jsem podepsal a které s radostí podporuji. Domnívám se, že mohou přinejmenším přinést v budoucnu průmyslu určitou pomoc.

Ano, potřebujeme a vyžadujeme právní předpisy, ale musí to být dobré právní předpisy. Nepotřebujeme přitom způsobit výrobu škody. Potřebujeme kvalitní posouzení dopadu, abychom věděli, jaké účinky to bude mít, a to požadujeme a to potřebujeme a to dnes nemáme. Musíme mít více faktů, a ne smyšlenek, a na fakta bychom se měli určitě soustředit.

Podstatou není, abychom si v Evropě vydávali zákony, které nás přivedou ke krachu, protože nemůžeme kontrolovat, co se dováží. Komise má zde naprosto dvojitou normu v tom, co zavádí v Evropské unii a co dovozuje v Evropské unii, a v tom, co se stane, když se lidé dostanou ven.

Stavros Dimas, člen Komise. - (EL) Paní předsedající, rád bych poděkoval všem, kdo vystoupili v dnešní debatě, za jejich velmi konstruktivní příspěvky. Na základě schváleného textu, který je kompromisem, a velmi úspěšným kompromisem, jsou členské státy povinny připravit vnitrostátní akční plány stanovující kvantitativní cíle omezení rizik.

Podle těchto vnitrostátních akčních plánů jsou členské státy povinny monitorovat používání pesticidů, které občas způsobovaly specifické problémy, a stanovit cíle snížení používání některých pesticidů. To představuje výrazný pokrok, který vedle ochrany zdraví evropských občanů a životního prostředí přinese finanční výhody, spojené s omezením vnitrostátních výdajů na zdravotnictví, a užitek spočívající v omezení používání pesticidů dle nových právních předpisů.

Navrhovaný kompromisní balíček obsahuje kromě vnitrostátních akčních plánů i řadu jiných významných aspektů. Musí se použít princip prevence. V rámci společného řízení škůdců jsou upřednostňovány jiné, nechemické metody ochrany rostlin.

Zlepšila se ochrana občanů i ostatních lidí, tyto vnitrostátní akční plány mohou obsahovat ustanovení týkající se informování osob, které by mohly být vystaveny úniku aplikační kapaliny, přičemž půda postřikovaná ze vzduchu nesmí ležet v sousedství obytných oblastí.

Všichni prodejci pesticidů, nejen ti, kdo je prodávají profesionálům, musí zajistit, že někteří z jejich zaměstnanců budou mít speciální osvědčení o způsobilosti – které se pochopitelně, jak jeden poslanec okomentoval, musí vzájemně uznávat – o tom, že jsou schopni přinášet informace o pesticidech a na vyžádání poskytovat zákazníkům rady. Od tohoto požadavku budou osvobozené jen určité kategorie malých prodejců.

Pokud jde o zákaz postřiku ze vzduchu, bylo nalezeno kompromisní řešení, týkající se postupu požadavků na udělení výjimek. Na výjimky se bude vztahovat dvouetapový postup. Za prvé půjde o obecný plán postřiku ze vzduchu, který se bude předkládat k výslovnému souhlasu úřadům, po němž bude následovat předložení zvláštních individuálních žádostí o povolení provedení postřiku, který bude muset splňovat podmínky dohodnuté v obecném plánu.

Na závěr bych rád dodal, že Komise je s výsledkem jednání spokojená, a proto je připravená souhlasit se všemi navrhovanými kompromisními pozměňovacími návrhy.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: MARTINE ROURE

Místopředsedkyně

Androulla Vassiliou, členka Komise. - Paní předsedající, děkuji vám všem za vaši velmi plodnou účast v této velice zajímavé rozpravě. Komise věnovala této otázce zvláštní pozornost a já sama jsem se angažovala v otázce dosažení co nejvyšší úrovně veřejného zdraví. Během dialogu probíhala dlouhá a obtížná jednání, které paní zpravodajka řídila s velikou oddaností a dovedností, a za to jí děkuji.

Komise podpořila společný postoj a může nyní podpořit návrh, který vzešel z druhého čtení. Byly ponechány všechny novátorské aspekty návrhu, především kritéria schvalování, která zajistí, že budou nebezpečné látky, představující vysoké riziko pro zdraví obyvatel, zrušeny nebo nahrazeny bezpečnějšími alternativami,

zlepšilo se vzájemné uznávání a některé přípravky byly nahrazeny bezpečnějšími alternativami. Dovolte mi nicméně, abych odpověděla na některé komentáře, které tu zazněly.

Podle odhadů Komise by měla zmizet jen 4 % látek, které jsou v současnosti na trhu, kvůli tomu, že narušují endokrinní systém, a jen 2 % kvůli tomu, že jsou karcinogenní, mutagenní nebo toxické pro reprodukci. Celkový počet aktivních látek, které jsou v současnosti na trhu a které možná nebudou podle nových právních předpisů schváleny, se odhaduje na méně než 25 látek.

Toto hodnocení potvrdila zpráva od Švédské chemické agentury a je též v souladu s revidovaným posouzením dopadu od britského ředitelství pro bezpečnost pesticidů. Navíc bych chtěla upozornit, že pro látky již schválené budou platit nová kritéria při obnově schválení a pro většinu těchto látek platí datum prodloužení do roku 2016. Průmysl bude mít proto dostatečný čas na vyvinutí nové bezpečnější látky.

Chci se také zmínit o některých komentářích týkajících se dovážených potravin. Dovolte mi, abych vám připomněla, že od roku 2008 máme nařízení o maximálních limitech reziduí, která jsou plně v platnosti. Pokud není některá aktivní látka schválená pro použití v přípravcích na ochranu rostlin v EU, platí pro maximální limit reziduí hodnota rovná úrovni detekce. Tento maximální limit reziduí platí pro výrobky EU, ale i pro dovážené potraviny a krmiva.

Existuje však několik důvodů, proč by mohla být aktivní látka v EU neschválena a možné riziko pro spotřebitele je jedním z nich. Další mohou být rizika spojená s otázkami životního prostředí nebo ochrany pracovníků, což spadá do svrchovanosti třetích zemí, ve kterých se pesticidy používají. Za těchto okolností by pro nás použití pesticidu nebylo přijatelné, ale ošetřené plodiny by neměly nutně znamenat pro spotřebitele v EU riziko. Třetí země, která chce vyvážet zboží ošetřené těmito látkami do EU, může proto požádat o odchylku od maximálních limitů reziduí, dokud nebude moci předložit údaje dokazující, že ze spotřeby tohoto zboží nehrozí žádné riziko pro lidské zdraví a že jsou tato data kladně hodnocena Evropským úřadem pro bezpečnost potravin a oficiálně byla schválena právními předpisy EU. To je stanovisko týkající se dováženého zboží.

Když se vrátím ke směrnici, kterou doufejme přijmete, Komise se domnívá, že konečný kompromis musí být řádně vyvážený, aby dosáhl cílů zdravé a ekologické výroby a zajistil dostupnost pesticidů pro zemědělce. Nyní se těšíme na formální schválení dohody ve druhém čtení.

Jde nepochybně o velmi dobrou možnost pro Evropský parlament a Radu, jak začít nový rok, a dobré je to i pro naše občany, neboť je to prospěšné pro jejich zdraví. Domníváme se, že je to prospěšné i pro naše zemědělce, neboť se tím prostřednictvím specifických opatření, jako je podpora bezpečnějších výrobků, zaručuje jejich vlastní výroba. To, čeho jsme dosáhli, je důležité. Dosáhli jsme toho všichni společně a slouží to jako vynikající příklad toho, jak může být meziinstitucionální spolupráce přímo prospěšná pro naše občany.

Christa Klaß, zpravodajka. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, v dnešní době je pomocí nejmodernější analýzy možné zjistit, že se v Bodamské jezeře nachází kostka cukru. Musíme si však také položit otázku, jak s těmito novými objevy naložíme, co s nimi uděláme.

Potřebujeme nyní objektivně posoudit riziko a najít rovnováhu mezi oprávněnými zdravotními a environmentálními požadavky a oprávněnými obavami o obchod a bezpečnost potravin, včetně celosvětového srovnání.

Na otázky, které moji kolegové položili, Komise podle mého názoru neodpověděla dostatečně. Nestačí říct, že odpadnou čtyři látky nebo odpadnou dvě látky a že jde celkem jen o 25 látek. Ne, my chceme přesné ekonomické posouzení, posouzení, které nesplňuje jen ekonomická, ale i zdravotní kritéria. Stále potřebujeme posouzení. Komise musí nyní provést důkladnou analýzu účinků těchto nových právních předpisů, abychom věděli, jaké účinky to nakonec bude mít. Musíme to dál sledovat, protože vědecké objevy budou stále pokračovat.

Dosažený kompromis přináší nový směr do evropské politiky ochrany rostlin. Přináší více evropské společné akce a vyžaduje od členských států cílená opatření, která zajistí udržitelné používání přípravků na ochranu rostlin.

Jako zpravodajka vám děkuji za podporu. Vyšli jsme z různých startovacích pozic a podařilo se nám najít dobrý kompromis. Do nového roku bych si přála více pozitivního myšlení. Jednu věc lze říct, a sice to, že mi chybělo dost pozitivních myšlenek: přípravky na ochranu rostlin nám v Evropě zajistí zdraví a dostatek potravy a zdravou kulturní krajinu!

Hiltrud Breyer, zpravodajka. – (DE) Paní předsedající, i já bych chtěla poděkovat za tuto živou rozpravu. Chtěla bych ještě jednou zdůraznit, že mám stále stejný názor; jde o milník v ochraně životního prostředí a spotřebitelů a především je to magický moment pro Evropu. Evropa nyní jede v rychlém pruhu. Evropa ukazuje, že je světovým průkopníkem. Toto rozhodnutí postupně odstranit vysoce toxické pesticidy je ve světě ojedinělé, a proto na tom Evropská unie může vydělat.

Nyní, pokud jde o argumenty, které se tu v rozpravě opakovaly, tedy otázku dovozů, jež nebyla vyjasněna: není to pravda, otázka dovozu vyjasněna byla. Tyto vysoce toxické látky se tímto zákazem staly v Evropě nezákonné. To znamená, že když dovážíme – vezměme si například ovoce a zeleninu –, musí tyto dovozy pochopitelně splňovat evropské právní předpisy a především nařízení o maximálních limitech reziduí. Pokud se v testech na množství reziduí najdou látky jako pesticidy, které byly v Evropě zakázány, pak je přípravek nezákonný. To znamená, že banány z Kostariky, které byly ošetřeny karcinogenními látkami, které jsme dali na index a které jsou proto zakázané, jsou v Evropské unii nezákonné. Zcela jasně je to objasněno v nařízení o maximálních limitech reziduí. Proto není jakýkoliv důvod k podporování dalšího odporu, paniky a strachu!

Mohu udělat jen to, že opět upozorním na to, na co již Komise upozorňovala, a tedy že ačkoli původní studie PSD tvrdila, že 80 % pesticidů z trhu zmizí, toto číslo se od té doby značně snížilo. Bohužel jsem ve studii PSD nenašla o této opravě zmínku.

Proto prosím přestaňte vytvářet strach a neshody. Pojďme skutečně oslavit úspěch, kterého doufejme právě dosahujeme ve prospěch občanů Evropy, životního prostředí a ochrany zdraví.

(Předsedající řečníka přerušila.)

Předsedající. – Paní McGuinnessová, máte procesní námitku.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Paní předsedající, je to procesní námitka, protože lidé mluví a neposlouchají.

Vyslechla jsem si, co paní komisařka řekla o situaci s dovozem potravin. Myslím, že jste na něco zapomněla, a myslím, se vši účtou, že i naše zpravodajka na něco zapomněla. Zemědělcům v Evropě zakážeme používat některé konkrétní látky. Jejich kolegové mimo Evropskou unii je používat mohou. V dovezených potravinách nenalezneme rezidua. Mluvíme o konkurenčním znevýhodnění pro výrobce v EU. Třeba bychom se jindy mohli zabývat skutečným světem, spíše než tímto mlhavým éterem, ve kterém momentálně jsme. Omlouvám se za rozčilení.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Nebudeme znovu otevírat rozpravu.

Slovo má paní Breyerová.

Hiltrud Breyer, zpravodajka. – Paní předsedající, já i paní komisařka jsme obě vysvětlily situaci velmi jasně. Pokud neposloucháte – nebo možná nechcete slyšet, že jsme problém vyřešili, protože se vám to nehodí do vaší kampaně proti regulaci –, pak jsem na rozpacích! Ale ještě jednou prohlásím, že problém je vyřešen. V Evropské unii nemůžete prodávat látku, která není k prodeji v Evropské unii povolena. A tečka.

Předsedající. – Nebudeme znovu otevírat rozpravu. Mohli byste v ní pokračovat na chodbách, je-li to nutné.

Společná rozprava je ukončena a hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), písemně. – Podporuji kompromis ve zprávě paní Breyerové o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, protože to přinese větší stabilitu a bezpečnost pro zemědělce a výrobce potravin.

Kompromisní dohoda však stanoví, že by nové právní předpisy měly postupně nahradit existující právo EU a že pesticidy, které již byly podle současných předpisů schválené, by měly zůstat dostupné, dokud jejich současné povolení nevypřší. Přípravky obsahující nebezpečné látky musí být nahrazeny do tří let, pokud k nim existují bezpečnější alternativy.

Pokud bude zpráva přijata, bude to krokem k lepšímu zdraví cestou ochrany životního prostředí a prostředkem, který umožní EU pohnout se směrem k lepšímu systému bez dalšího prodlení.

Magor Imre Csibi (ALDE), písemně. – (RO) Vítám kompromisní dokument o udržitelném používání pesticidů a chtěl bych poděkovat paní Klassové za kvalitní práci, kterou odvedla.

Podle mého názoru máme před sebou vyvážený text, který zakáže používání některých škodlivých pesticidů, ale nepoškodí evropské zemědělství.

Dále bych chtěl říct, že mám radost z toho, že se mezi doporučenými nechemickými metodami ochrany rostlin a řízení škůdců a plodin neobjevuje jako alternativa používání geneticky modifikovaných organismů. Bývala by existovala možnost zařadit je mezi nechemické metody.

V tom případě by se v EU otevřela cesta pro budoucí obchodování s potravinovými výrobky obsahující geneticky modifikované organismy. Kompromisní text nám dokazuje, že tak tomu není.

Evropský parlament opět říká používání geneticky modifikovaných organismů kategorické NE. Spojený hlas 58 % obyvatel Evropy se tak znovu prosadil. V tom případě budeme mít na své straně i členské státy reprezentované Radou.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Předpisy regulující používání pesticidů jsou důležité k omezení rizik pro lidské zdraví a životní prostředí spojených s používáním pesticidů. Opatření přijatá za tímto účelem však musí být rozumná a brát v úvahu jak kvalitu výroby, tak dosahování maximální sklizně.

V současné hospodářské krizi může být zvýšení výroby potravin řešením. Jak uvedla paní McGuinnessová ve zprávě předložené na konci loňského roku Výboru pro zemědělství rozvoj venkova, cena pšenice za dva roky vzrostla o 180 % a ceny potravin se zvýšily celosvětově celkem o 83 %. Tyto vysoké ceny vznikají jako důsledek přísných norem, které ukládáme evropským výrobcům.

Aniž bych chtěl zpochybňovat potřebu vyšší regulace používání pesticidů, mám stále pocit, že jedno z navrhovaných opatření povede ke snížení počtu přípravků na ochranu rostlin na trhu EU. Konečným výsledkem bude pokles produktivity v určitých odvětvích, jako je odvětví obilovin.

Některá ustanovení tohoto právního předpisu se výrobců dotknou, protože budou znamenat zákaz většiny pesticidů na trhu a podpoří místo toho prodej přípravků, které jsou považovány za bezpečnější, ale jsou mnohem dražší. V důsledku toho se zvýší výrobní náklady, kvůli čemuž se dostanou zemědělci v nových členských státech do obrovské nevýhody.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Pokud všichni zainteresovaní toto doporučení podpoří, zajistí to podmínky potřebné pro harmonizaci principů spojených s ochranou životního prostředí a zdraví zvířat a účinné fungování vnitřního trhu.

Ustanovení týkající se vzájemného uznávání a systému zón Rumunsko přijalo, vzhledem k tomu, že do textu byla začleněna ustanovení umožňující členským státům, aby přijaly opatření na úpravu podmínek povolování přípravků na ochranu rostlin s přihlédnutím ke specifickým podmínkám a k ustanovením odmítajícím uznání v určitých oprávněných případech.

Tato verze je proto považovaná za verzi nabízející dostatečné záruky. Přináší další výhody plynoucí z omezení administrativní zátěže, protože hodnocení přípravků na ochranu rostlin se budou provádět jen v jednom státě v každé zóně a budou se při něm zohledňovat specifické podmínky ve všech členských státech v dané zóně.

Jako sociálně demokratická poslankyně se domnívám, že potřebujeme vyvinout udržitelné úsilí na ochranu životního prostředí, lidského zdraví a zdraví zvířat, aniž by se přitom ohrozila zemědělská výroba.

15. Akční plán o městské mobilitě (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je ústní otázka pana Costy pro Komisi, položená jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch, a pana Galeota, položená jménem Výboru pro regionální rozvoj, ohledně akčního plánu o městské mobilitě (O-0143/2008 – B6-0002/2009).

Paolo Costa, autor. – (IT) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, Komise, jejíž členkou, paní Vassiliouová, jste, oznámila již několikrát vydání svého Akčního plánu o městské mobilitě. Tento plán měl být Radě a Parlamentu předložen v loňském roce na podzim. Komise tento závazek přijala loňského března v závěru konzultace o Zelené knize o městské mobilitě, která byla vydána v roce 2007, a následně opět

v Akčním plánu pro logistiku nákladní dopravy pro rok 2007 a ve svém sdělení o strategii pro provedení internalizace vnějších nákladů a pro dopravu v roce 2008.

Čas uplynul, avšak akční plán dosud nespátřil světlo světa. Vzhledem k tomu, že se blížíme ke konci současného funkčního období tohoto zákonodárského sboru, je Výbor pro dopravu a cestovní ruch, který zastupuji, znepokojen tím, že velká část práce vynaložené v posledních několika letech může přijít vniče. Můžete mne, paní komisařko, ujistit, že je tento akční plán připraven? Můžete mi říci, že bude uveřejněn v příštích týdnech, aby mohl Parlament finalizovat svá doporučení, jak je to obsaženo v Rackově usnesení „Na cestě k nové kultuře městské mobility“, přijatém touto sněmovnou v červenci 2008?

Paní Vassiliouová, městská mobilita je bezpochyby záležitost ovlivňující místní život a záležitost, u které bude mít místní pravomoc vždy přednost před vnitrostátní pravomocí nebo pravomocí Společenství, avšak to neznamená, že by neměla být řešena bez jakéhokoli zásahu ze strany státu nebo Společenství. Kdo, když ne Evropská unie, může a měl by definovat úlohu Společenství v této otázce? Kdo může a měl by interpretovat limity stanovené zásadou subsidiarity v této oblasti?

Skutečnost, že se Komise – a tudíž EU – tomuto tématu vyhýbá, nijak nepomáhá řešit problém městské dopravy a mobility občanů, ani problém znečištění ovzduší ve městech – víme, že 40 % emisí CO₂ je způsobováno městskou dopravou a že 70 % dalších znečišťujících látek produkováných dopravou vzniká ve městech. Také to nepomáhá řešit problémy s bezpečností silničního provozu – víme, že k 50 % smrtelných nehod dochází ve městech – ani problémy týkající se produkce spotřebitelů, občanů se změněnou pracovní schopností, jejichž mobilita je závislá na veřejné dopravě.

Můžeme akceptovat, že by měly existovat rozdíly mezi členskými státy? Rozdíly mezi městy v úrovni ochrany městského životního prostředí? V normách pro bezpečnost silničního provozu ve městech? V normách pro dostupnost mobility pro občany? Nebo se nejedná o základní práva, která by Unie měla zaručit všem Evropanům? Pak tedy musíme stanovit normy a jednotné minimální cíle, ale také nejlepší postupy a finanční pobídky. Potřebujeme koordinaci a inovativní projekty a vypracovávat a sdílet spolehlivé a porovnatelné statistické údaje.

Pokud se toho ujme Unie, copak to nepomůže realizovat ta subsidiární řešení, v jejichž případě mají členské státy a místní obce naprosté právo chovat se ochránářsky? Paní Vassiliouová, možná, že se nám právě chystáte uvést celou řadu dobrých důvodů, proč došlo ke zpoždění, respektive proč dosud nebyl předložen Akční plán o městské mobilitě. Pokud se chcete pokusit obhájit nedodržení tohoto slibu, dříve než tak učiníte, zeptejte se sama sebe – jsou to skutečné důvody a nikoli banální výmluvy? Neposilujte, paní Vassiliouová, myšlenku – která se v poslední době dostala do obliby –, že Komise se začala tolik bát toho, že bude členské státy obtěžovat, že rezignovala na řešení evropských problémů? Byl by to sebevražedný krok pro orgán, jako je Evropská komise, která nebyla úspěšným funkčním obdobím francouzského předsednictví nijak posílena.

Plnit, plnit, plnit: to je to, evropští občané chtějí, a jen z tohoto důvodu jsou podle mého názoru připraveni nebo mohli by být připraveni pohlížet na naše orgány vlídněji. Plán o městské mobilitě by jako malý příklad mohl být skutečnou pomocí při řešení tohoto mnohem většího problému

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Paní předsedající, nejprve bych chtěla tlumočit, že je místopředsedovi Tajanimu líto, že tu dnes s námi není Je na velmi důležité misi v Japonsku.

Dovolte, abych přešla přímo k věci. Komise je nadále pevně oddána myšlence vypracovat politiku EU v oblasti městské mobility, protože je přesvědčena, že přestože odpovědnost za městskou mobilitu spočívá především na místních, regionálních a vnitrostátních orgánech, v některých specifických oblastech je akce na evropské úrovni přínosem.

Přestože je každé město jiné, ve skutečnosti se potýkají města se společnými problémy. Problémy v oblasti městské mobility jsou významné a rostou a týkají se mnoha občanů a podniků, kteří se setkávají s problémy bezpečnosti dopravy, s omezenou dostupností veřejné dopravy, s dopravními zácpami a zdravotními problémy způsobenými znečištěním. Abych ilustrovala význam městské mobility, dovoluji mi uvést několik údajů: 60 % populace žije v městských oblastech, ve kterých je vytvářeno 85 % HDP Evropské unie. Města však také produkují 40 % emisí CO₂ a ke dvěma ze tří silničních nehod dochází v městských oblastech. A nakonec, pokud jde o dopravní zácpy, které jsou jedním z hlavních problémů, s nimiž se občané musí potýkat každý den, tak tyto dopravní zácpy způsobují každoročně ztráty ve výši přibližně 1 % HDP Evropské unie.

Trvale udržitelná městská mobilita je proto klíčem k dosažení našich cílů, co se týče změny klimatu, ekonomického růstu a bezpečnosti silničního provozu. Proto Komise podniká v této oblasti kroky již od roku 1995, aby podpořila výměnu osvědčených postupů. Významným počinem je nesmírně úspěšný program CIVITAS, který byl zahájen v roce 2000.

Zelená kniha „Na cestě k nové kultuře městské mobility“ z roku 2007 pak stanovila široké oblasti pro možné doplňkové kroky na úrovni EU, které by podpořily zelenější a bezpečnější města a inteligentnější a dostupnější městskou dopravu.

Co však lze provést konkrétně na úrovni EU? Můžeme pomoci místním orgánům realizovat příslušné politiky EU a co nejlépe využívat financování EU. Šíření a opakování inovativních přístupů v rámci celé EU může orgánům umožnit dosahovat více výsledků a lepších výsledků při nižších nákladech.

Můžeme pomáhat podporovat trhy pro nové technologie, například čistá a energeticky efektivní vozidla, a napomoci harmonizovaným normám pro široké zavedení nových technologií na trhu. EU také může vést orgány k řešením, která jsou interoperabilní a napomáhají hladšímu fungování jednotného trhu.

Komise proto bude nadále jednat, protože si myslíme, stejně jako velká většina zainteresovaných subjektů, že snaha vyvíjená na úrovni EU s cílem podpořit iniciativy na místní, regionální a vnitrostátní úrovni může být velice přínosná.

Nyní mi dovoluďte odpovědět na vaši otázku. Proč se zdrželo přijetí Akčního plánu o městské mobilitě? Naneštěstí nebyly vhodné podmínky k tomu, aby Komise přijala komplexní akční plán před koncem roku 2008.

Můj kolega místopředseda Tajani by vás však rád ujistil, že je nadále odhodlán usilovat o přijetí akčního plánu a rozvíjet politiku EU v oblasti městské dopravy v plném souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality. Vzhledem k tomuto cíli není úmyslem Komise navrhnout univerzální řešení; naopak bychom rádi vytvořili sadu nástrojů, zahrnující krátkodobé a střednědobé praktické kroky, abychom města vybavili nástroji k tomu, aby mohla specifické záležitosti související s městskou mobilitou řešit uceleným způsobem. Pak bude na místních orgánech, aby se rozhodly, co je pro ně vhodnější podle jejich vlastních cílů a potřeb.

Aby reagoval na obavy, které mohou stále přetrvávat ohledně strategické úlohy EU v městské mobilitě, má místopředseda Tajani v úmyslu prokázat konkrétními kroky, jak může EU přispět k městské mobilitě v Evropě a zkvalitnit ji. Na základě reakcí na zelenou knihu a mnoha diskusí se zainteresovanými stranami byla stanovena celá řada kroků, jejichž realizace bude zahájena později v tomto roce.

Abychom podpořili inovativní řešení a nové technologie, vyhlásili jsme již výběrové řízení s uzávěrkou na konci března, v jehož rámci bude vybraným projektům poskytnuto až 50 % financování. Jakmile někdy přibližně v březnu vstoupí v platnost směrnice o podpoře čistých a energeticky úsporných vozidel pro silniční dopravu, zahájíme tvorbu internetových stránek s cílem napomoci společnému nákupu čistých vozidel.

Pokud jde o informace a výměnu přístupů, přibližně v dubnu hodláme zprovoznit internetové stránky poskytující informace o legislativě upravující městskou mobilitu a o financování v Evropě a také o osvědčených postupech. Rovněž budeme se zainteresovanými stranami uvažovat o budoucnosti našeho programu CIVITAS a o tom, jak dále využívat obrovské znalosti a zkušenosti získané při akcích financovaných v rámci programu CIVITAS.

A konečně abychom pomohli zvýšit informovanost o politikách pro trvale udržitelnou mobilitu, zahájíme studii o aspektech souvisejících se zelenými zónami a studii o možnostech, jak zajistit, aby byly systémy veřejné dopravy více interoperabilní. Také hodláme vytvořit síť odborníků pro posuzování aspektů tvorby cen městských silnic a internalizace vnějších nákladů.

Jsem přesvědčena, že tento balíček kroků, které budou brzy podniknuty na úrovni EU, zajišťuje důležitý základ pro pokročení kupředu v oblasti městské mobility.

Reinhard Rack, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, při veškeré úctě ke Komisi a k vám osobně, vy jste ve skutečnosti na otázku předsedy výboru, pana Costy, neodpověděla. Již před časem jste nás podrobně informovala, když jste uvedla – a to již bylo zřejmé v Zelené knize o mobilitě ve městě –, že potřebujeme společná evropská řešení pro problémy, které mají téměř všechna evropská města v té či oné podobě, některé problémy jsou dosti odlišné a jiné dosti podobné. Tehdy, před několika měsíci, jsme

to uvítali a dychtivě jsme se těšili na návrhy Komise, které byly příslibeny. Tyto návrhy nevznikly a pokud váš projev obsahoval nějaké sdělení, pak jsem jej nyní pochopil takto: nebude žádný komplexní akční plán. Proč ne?

Pokud můžeme věřit tomu, co zaslechneme – a v této sněmovně a v orgánech této Evropské unie toho zaslechneme hodně –, znamená to, že existuje jeden členský stát nebo možná několik členských států, které vyvolávají úzkost a naneštěstí také vyvolaly úzkost u této Komise, a to pod záminkou, že by mohla být porušena subsidiarita. Evropský parlament ve svých návrzích výslovně uvedl, že si nepřejí porušovat subsidiaritu. Vy jste znovu zdůraznila, že nechcete předložit jednotný plán, který by vyhovoval každému, avšak nepředložení vůbec žádného plánu není řešením. Pojďme učinit tento krok, dodržet tento slib! Znovuzvolení Komise nebude zaručeno tím, že nebude učiněno nic, a tím, že nebude jeden členský stát uražen nebo více členských států uraženo, avšak znovuzvolení bude zaručeno, když bude předloženo a prezentováno něco pozitivního.

Gilles Savary, jménem skupiny PSE. – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, právě jste nás podpořila v iniciativě, kterou my, Evropský parlament, plánujeme zahájit v této otázce. Právě jste nám řekla, že ze zjevných důvodů, tedy z důvodu významu městské dopravy v oblasti dopravy, a z důvodu cílů evropského plánu týkajícího se změny klimatu, se nemůže Evropská unie nezajímat o městskou dopravu. Pan Barrault se již před vámi ujal iniciativy a předložil zelenou knihu se slibem akčního plánu. Nemůžete nám dnes tento akční plán odepírat a vysvětlovat nám, že jej realizujete v tichosti, bez projednání Parlamentem, bez kontroly ze strany Parlamentu, bez jakéhokoli zviditelnění.

Právě z tohoto důvodu se mi podařilo přimět své kolegy poslance – a musím jim poděkovat, zejména panu Rackovi, který odvedl obrovský kus základní práce –, aby souhlasili s tím, aby Evropský parlament učinil něco zcela mimořádného a vytvořil akční plán, který vy vytvořit nechcete, a to ve zprávě vypracované z vlastního podnětu a ještě před volbami. Tato zcela nekonvenční iniciativa bude mít značnou politickou váhu, protože bude zahrnovat otázky pokládáné novému evropskému komisaři pro dopravu, který bude interpelován Výborem pro dopravu a cestovní ruch, a proto bude mít velkou váhu z hlediska jeho schválení Evropským parlamentem. Domnívám se, že by bylo politováníhodné, kdyby dnes měla Evropská komise couvnout před jakoukoli sebemenší námitkou jakéhokoli starého členského státu.

A právě z toho důvodu, že jsme znepokojeni tímto vývojem, který představuje institucionální kolísání, při kterém se Evropská komise rozhodla, že již nebude hrát s kartou Společenství, nýbrž striktně jen s mezivládní kartou, je dnes legitimní naše přání projednat akční plán mezi sebou, předložit jej vám a zajistit, aby příští komisař pro dopravu vyslovil jasný závazek o následných krocích, které mají být v souvislosti s tímto plánem podniknuty.

Jean Marie Beaupuy, jménem skupiny ALDE. – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, s veškerou úctou k vaší funkci a k vám osobně, bych vám, paní komisařko, rád řekl dvě věci v reakci na váš projev, pokud mohu. Pokusila jste se obejít dotyčnou záležitost a předvedla jste chuť po laně.

Řekla jste nám, jaké různé kapitoly se měly objevit v tomto akčním plánu, a věřím, že moji kolegové poslanci i já můžeme být jen potěšeni zjištěním, že většina našich návrhů na tomto seznamu je. Poskytla jste nám tedy důkaz, že v rámci Komise máte všechny prvky potřebné pro uveřejnění tohoto akčního plánu se všemi jeho částmi.

Za sebe se domnívám, že mohou existovat čtyři způsoby, jak vysvětlit vaši první větu druhé části, v níž se říká, pokud jsem správně porozuměl překladu, že podmínky nejsou příznivé.

Možnost číslo jedna: má generální ředitelství pro dopravu nedostatek technických informací? Údaje poskytnuté panem Barrotem v rámci zelené knihy se zdají naznačovat, že Komise je naopak technickými informacemi vybavena velmi dobře.

Možnost číslo dvě: říkáte, že podmínky nejsou příznivé. Staví se některé členské státy proti tomuto plánu? Pokud však vím, paní komisařko, Komise je nezávislá na členských státech. Ani na vteřinu nevěřím, že byste se sklonila pod tlakem některých členských států.

Možnost číslo tři: existují v rámci samotné Komise názorové neshody, které vám brání předložit nám tento akční plán? Pro všechno na světě, doufám, že ne!

A ohledně poslední možnosti mne napadá otázka, zda odmítáte uspořádat rozpravu v současném Evropském parlamentu a tak ji odkládáte na příští rok. Vzhledem k výborným zprávám, které posílily naše vztahy s místopředsedou Barrotem při práci na zelené knize, se tomu neodvážuji uvěřit.

Paní komisařko, do voleb zbývá jen několik málo týdnů. Tento akční plán je podle mého názoru výborným příkladem, na kterém lze ukázat našim spoluobčanům, že spolu s tím, jak respektuje subsidiaritu, se Evropa také zajímá o jejich zdravotní problémy, a tak dále, jak jste uvedla.

Je mi velmi líto, že k této prodlevě došlo, a stejně jako moji kolegové poslanci doufám, že budete schopni zajistit nápravu co nejdříve.

Michael Cramer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, neustálé prodlevy a vaše odpověď, paní komisařko, nejsou přijatelné. Času není nazbyt.

Městská doprava hraje klíčovou úlohu v souvislosti se změnou klimatu. Je zdrojem přibližně 70 % všech skleníkových plynů ve městech. EU se podaří dosáhnout jejích cílů v oblasti ochrany klimatu pouze tehdy, pokud změní svoji dopravní politiku. Největší potenciál se nachází ve městech, protože 90 % automobilových jízd ve městech je méně než šest kilometrů dlouhých – což jsou vzdálenosti, které by mohly být snadno překonány vlakem nebo autobusem nebo na kole či pěšky.

Doufám, že Komise využila tuto prodlevu k přemýšlení o tom, jak může EU účinně pomoci vládám a městům. Ve skutečnosti zde není žádný evropský přínos, když je zpráva tak mlhavá a nezávazná jako zelená kniha a Rackova zpráva.

My, Zelení, požadujeme, aby bylo spolufinancování EU přebudováno tak, aby bylo ekologické. Dosud bylo 60 % peněz EU používáno na projekty pro výstavbu silnic, zatímco pouze 20 % je věnováno na veřejnou dopravu a železnici. Chceme nejméně 40 % pro železnici, jak rozhodl Parlament v mé zprávě o prvním železničním balíčku.

Za druhé chceme poskytovat peníze EU pouze tehdy, pokud města dokážou předložit plán trvale udržitelné mobility. Za třetí chceme zvýšit bezpečnost silničního provozu všeobecnou nejvyšší povolenou rychlostí 30 km/h s tím, že města by měla možnost stanovit samostatně vyšší povolené rychlosti pro konkrétní silniční komunikace.

Nejenže to je dobré pro klima, ale také to sníží nehodovost, protože každý rok na evropských silnicích umírá 40 000 osob.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, je samozřejmě velkou škodou, že došlo ke zpoždění zveřejnění tohoto dokumentu včetně akčního plánu. Uvědomme si, že sedmdesát procent obyvatel v současné době v Evropě bydlí ve městech a naším zájmem musí být zajistit co nejdříve dostupnější, ale hlavně spolehlivější, bezpečnější městskou dopravu, a to daleko ohleduplnější k životnímu prostředí. Očekávám proto, že zveřejněný dokument bude zahrnovat nejenom nové trendy, ale hlavně i vyhodnocení nových postupů a opatření včetně podpory zdravých způsobů dopravy, jako je cyklistika a pěší doprava. Obce by si potom měly z tohoto zásobníku vybrat to, co je pro danou obec nejdostupnější a nejvýhodnější. To si myslím, že je základní způsob. K tomu bychom měli zajistit podporu, a to samozřejmě ze strukturálních fondů tak, aby i tyto prostředky mohly sloužit k tomuto účelu.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, velice souhlasím se svými předřečníky: v této době a v této éře má životní prostředí ve městech zásadní význam v životě nás všech a nejen v životě lidí, kteří v metropolích nebo velkých městech bydlí.

Z údajů uvedených Komisí v Zelené knize „Na cestě k nové kultuře městské mobility“ jasně vyplývá, že v městském prostředí žije 60 % Evropanů a že tyto oblasti vytvářejí velký procentuální podíl evropského HDP. Tyto statistické údaje citovala také paní Vassiliouová.

Tyto číselné údaje se v posledních měsících nijak nezměnily a musíme také vzít v úvahu rostoucí problém s dopravními zácpami ve velkých městech a také ekologické krize, které jsou nadále naléhavým tématem, a stejně tak nemůžeme přehlížet nedávné snahy Parlamentu ohledně balíčku o změně klimatu.

V rámci regionální politiky Evropské unie byly podniknuty určité kroky v otázce městské mobility a existují četné formy financování EU: v posledním funkčním období parlamentu byly vynaloženy 2 miliardy EUR na Fond pro regionální rozvoj a na období 2007–2013 byla vyčleněna částka přibližně 8 miliard EUR. Fond soudržnosti může v této práci také pomáhat.

Proto jsem přesvědčena, že je skutečně důležité, aby Unie přijala společnou politiku, celkový akční plán, samozřejmě při respektování zásady subsidiarity a pravomocí členských států a místních orgánů. Přínosy,

které by z toho vznikly, jsou evidentní, dokonce lze říci, že je obtížné pochopit, proč již nebyl plán tohoto rozsahu vydán.

Toto je stanovisko vyjádřené v ústní otázce položené předsedou Výboru pro dopravu a cestovní ruch, k níž se připojil také Výbor pro regionální rozvoj. Vzhledem k tomu, že jsme již téměř na konci tohoto funkčního období parlamentu, doufám, že bude tato záležitost znovu zvážena a že Komise skutečně vydá Akční plán o městské mobilitě, který bude mít velmi pozitivní dopad.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, paní komisařko, je zjevné, že otázky týkající se městské dopravy jsou velmi významné z hlediska ekonomického rozvoje i z hlediska ochrany životního prostředí. O tom nemůže být pochyb a asi není zapotřebí o tomto debatovat.

V průběhu práce Evropského parlamentu na znění zelené knihy se však vynořily problémy jiného druhu. Tyto problémy již byly zmíněny a týkají se zejména rozdělení pravomocí mezi místní orgány, vnitrostátní orgány a orgány na evropské úrovni. Vystaly pochybnosti, zda by měla Evropská unie zasahovat do místních záležitostí nebo zda by je měla ponechat na vnitrostátních a místních orgánech.

V této souvislosti bych rád tuto sněmovnu také upozornil na to, že se při této debatě též objevila otázka, zda tato zelená kniha povede ke krokům, které nějak městům pomohou, nebo zda povedou ke krokům, které městům uloží povinnost podniknout určité kroky. Shodli jsme se na tom, že tyto kroky by měly být podpůrné, jinými slovy, že by měly obnášet pomoc. Nyní však vzhledem ke zmíněné prodlevě vyvstává následující otázka. O co Evropská komise usilovala předložením této zelené knihy? Jaký byl její dlouhodobý plán? Chtěla skutečně zahájit dynamické kroky nebo měla zájem pouze o vyslovení svého názoru na tuto záležitost?

Ve světle událostí, které proběhly, se mi zdá, že po počáteční velmi skeptické reakci Komise další práce značně zpomalila a stále ještě zvažuje, jak postupovat v souvislosti s akcí, kterou zahájila. Je nejvyšší čas přijmout jednoznačná rozhodnutí.

Saïd El Khadraoui (PSE). – (NL) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, rád bych podpořil to, co zde již uvedli mí kolegové. Jsem velmi zklamán vaší odpovědí. Uvedla jste, že Komise samozřejmě přijde s celou řadou návrhů týkajících se městské mobility. Podle mého názoru je toto samozřejmé a nebylo to předmětem naší žádosti. To, co chceme, je soudržná vize, akční plán stanovící podrobně opatření a návrhy, které bude Komise v příštích několika letech realizovat, abychom mohli o těchto opatřeních a návrzích diskutovat nejen mezi sebou, ale také s veřejností a se všemi zainteresovanými subjekty a stranami, kterých se to týká.

Proto bych vás rád požádal, abyste se nakonec sešla se svými kolegy a abyste trvala na tom, aby bylo několik záležitostí po této debatě znovu zváženo a abyste přišla s nějakým návrhem velice rychle, ještě před volbami, a každopádně předtím, než tento Parlament před létem ukončí zasedání.

Jak naši kolegové poslanci již v minulosti mnohokrát řekli, městská mobilita je něco, co se týká každého člověka v Evropě. Ve všech našich městech se potýkáme s problémy s mobilitou. Na evropské úrovni může Unie sehrát velmi pozitivní roli při řešení této otázky a souvisejících problémů, a to jako investor investující do nových technologií, jako orgán, který stanoví a rozšíří nové technické normy, a jako orgán, který má skutečně nejlepší předpoklady pro šíření nových myšlenek a dobrých postupů, který může podporovat zhmotnění plánů pro mobilitu a který může zavést nové mechanismy financování a tak podobně.

Vzhledem k výše uvedenému bych chtěl velice naléhavě vyzvat Komisi, aby znovu zvážila svoji odpověď a brzy předložila akční plán.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Akční plán o městské mobilitě je pro městská společenství v EU nezbytností. 67 % evropských občanů očekává, že bude v této oblasti vypracována evropská politika.

Jakou odpověď můžeme občanům Evropy dát?

Náklady způsobené městskými dopravními zácpami stoupají na úroveň přibližně 1 % evropského DPH. Abychom snížili míru znečištění městských prostředí a rozsah dopravních zácp, musíme investovat do veřejné dopravy a do inteligentních dopravních systémů.

V loňském roce jsme schválili zprávu o podpoře používání zelených vozidel ve veřejné dopravě.

Praha je hlavní město, které jde příkladem tím, že v loňském roce za použití státní dotace zakoupilo zelené autobusy pro svůj systém městské hromadné dopravy.

Vyzývám Komisi, aby městskou mobilitu patřičně vzala v úvahu také při střednědobém přezkoumávání rámce pro využívání strukturálních fondů.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Paní předsedající, skutečně si cením vašich příspěvků. Rozhodně předám všechny vaše připomínky místopředsedovi Tajanimu, kterému – jak vím – na tomto stále velmi záleží.

Tento akční plán je dokonce zahrnut do pracovního programu Komise pro rok 2009 a vím, že místopředsedovi Tajanimu osobně záleží na tom, aby bylo s tímto akčním plánem pokročeno kupředu. Proto nepochybuji, že to, co jste řekli, vezme seriózně v úvahu. Víím, že bylo dokončeno posouzení dopadů, a jak jsem řekla, tento akční plán je v legislativním programu a bude doufejme v tomto roce předložen.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), písemně. – (PL) V zelené knize z roku 2007 Komise zmiňuje legitimnost debaty ohledně potřeby, aby byla Komise zapojena do řešení otázky zvýšení mobility ve městech v Unii, a to na základě zásady subsidiarity. Podle zásady subsidiarity Unie jedná v rámci svých pravomocí pouze tehdy, když je její krok nezbytný a přináší určitou přidanou hodnotu ke krokům členských států. Účelem zásady subsidiarity je zajistit, aby byla rozhodnutí přijímána co nejbližší občanům, jak je to jen možné. Toho se dosahuje neustálým kontrolováním toho, že kroky podnikané na úrovni Společenství jsou oprávněné s přihlédnutím k možnostem, které existují na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni. Úloha členských států ohledně legitimnosti zapojení také orgánů Evropské unie na místní úrovni je dále posílena v Lisabonské smlouvě, která je v současné době ve fázi ratifikace.

V balíčku, který je předmětem rozpravy a který se týká možných kroků směřujících ke zvýšení mobility v městských aglomeracích, je o inovativních technologiích pojednáváno spíše odděleně od inteligentních dopravních systémů. Mělo by být využito synergií mezi těmito dvěma oblastmi, aby byly tyto oblasti spojeny s cílem zvýšit průchodnost ulic a zajistit, aby bylo cestování pohodlnější. Mezi dalšími přínosy by byly lepší podmínky při cestování, kratší doba strávená cestováním, úspora energie, méně emisí, nižší náklady na správu vozového parku a na údržbu a renovaci povrchu vozovek. Také by došlo ke zlepšení bezpečnosti silničního provozu.

Vzhledem k výše uvedenému bude základem pro akční plán Komise o městské mobilitě dokončení ratifikace Lisabonské smlouvy a provedení programu českého předsednictví. V programu českého předsednictví je jednou z priorit zlepšit fungování vnitřního trhu Unie v oblasti dopravy.

16. Revize sdělení o vysílání – státní podpora veřejnoprávnímu vysílání (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je ústní otázka, kterou Komisi položil pan Visser, pan Belet a paní Hieronymiová jménem Výboru pro kulturu a vzdělávání ohledně revize sdělení o vysílání – státní podpoře veřejnoprávnímu vysílání (O-0102/2008 – B6-0495/2008).

Cornelis Visser, autor. – (NL) Paní předsedající, paní komisařko, je politováníhodné, že paní Kroesové nehoda zabránila v tom, aby zde mohla být dnes večer. Rád bych využil této příležitosti a vyjádřil své upřímné přání, aby se brzy zotavila. Politicky však zásadně protestuji proti tomu, aby zasahovala do národního veřejnoprávního vysílání.

Minulý týden ve čtvrtek jsem společně s paní Hieronymiovou a panem Beletem uspořádal slyšení pro skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů o sdělení Komise o veřejnoprávním vysílání. Mohu vám říci, že zájem ze strany tohoto odvětví a členských států byl značný. I generální ředitelství pro hospodářskou soutěž se zúčastnilo ve velkém počtu. Toto téma je zjevně považováno za významné v jejich programu činnosti. Generální ředitel pro hospodářskou soutěž byl přítomen celé dopoledne jako člen grémia.

Paní předsedající, návrh Komise revidující pravidla pro veřejnoprávní vysílání je v jeho současné podobě nepřijatelný. Veřejnoprávní stanice hrají kriticky důležitou úlohu v ochraně kulturní různorodosti, jazykové různorodosti a mediální plurality. Zásadně nesouhlasím s plány Komise. Za prvé si musíme uvědomit, že veřejnoprávní korporace jsou národní rezervací a že v důsledku toho by měly jejich politiku určovat vnitrostátní orgány, a nikoli Evropská komise. To je také jasně zakotveno v protokolu o veřejnoprávním vysílání v Amsterodamské smlouvě. Členské státy zakládají a financují veřejnoprávní stanice tak, jak to

považují za vhodné. Plány paní komisařky Kroesové vážným způsobem narušují zásadu subsidiarity a svobodu pohybu členských států a nahrazují je evropským zasahováním. Jsem velmi překvapen tím, že se jako liberální komisařka rozhodla pro tuto cestu.

Za druhé mám obavy z návrhu zavést průzkum trhu, který by byl prováděn předem nezávislým dohlížitelem. Tím by komerční stanice získaly značně cenné informace. To je to, co chceme? Průzkum trhu nevyhnutelně zvýší rozsah administrativní práce. Je velkou otázkou, zda si menší stanice budou moci dovolit najmout další pracovní sílu, a kdo uhradí dodatečné náklady s tím spojené? Měly by tento účet zaplatit stanice? Nebo snad daňoví poplatníci? Tato iniciativa není v malých členských státech realizovatelná. Navíc je tento průzkum velmi podrobný; tento návrh je nedostatečně flexibilní. V důsledku toho již nebudou moci členské státy přijímat politiku a postupy, které by navazovaly na jejich vnitrostátní systémy. Navíc je velkou otázkou, zda to, že bude dopad na trh vyhodnocen a že budou nové služby posouzeny veřejností předem, neposkytne komerčním konkurentům příliš velký náskok.

Za třetí mi tento návrh dělá starosti z toho důvodu, že systémy veřejnoprávního vysílání nejsou v každém členském státě uspořádány přesně stejným způsobem. Jsou zde technické rozdíly, stejně jako rozdíly ve vysílacích systémech, organizaci a rozsahu. Také existují rozdíly z hlediska jazyka a kultury. „Univerzální“ pravidlo, které je navrhováno v této zprávě, v tomto případě jistě nefunguje. Tento návrh toto nijak nebere v úvahu.

Nyní, když jsem vyjádřil své obavy, chtěl bych stručně popsat, co se dělo na slyšení skupiny PPE-DE minulý týden ve čtvrtek, kde byl postoj Komise velmi pozitivní. Komise připustila, že jsou tyto návrhy pravděpodobně příliš podrobné a že je zapotřebí jejich znění zredigovat. Generální ředitel mne informoval, že je možné odložit konečné znění sdělení až do 5. března, což je den, kdy bude na toto téma pořádat druhé slyšení Výbor pro kulturu, sdělovací prostředky a sport. Generální ředitel řekl, že po tomto slyšení možná bude muset Komise vypracovat novou verzi na základě těchto nových informací, než tento materiál předloží jako sdělení v konečném znění. To byl výborný výsledek.

Jistě pochopíte, paní předsedající, že jsem těmito sliby příjemně překvapen. Koneckonců to znamená, že Komise otevírá své oči a je připravena naslouchat hlasu tohoto sektoru, členských států a Parlamentu. Výborně.

Rád bych Komisi položil ještě několik dalších otázek. Za prvé, bude Komise trvat na tomto podrobném průzkumu trhu, předem prováděném nezávislým dohlížitelem – což je otázka, kterou možná můžete předat paní komisařce Kroesové –, respektive je Komise připravena opustit tuto představu nezávislého dohlázele a tohoto předem prováděného průzkumu trhu nebo trvá na tom, aby toto zůstalo zachováno?

Za druhé, jak může být zaručena technologická nestrannost? Nevyplývá snad z návrhu, že je rozlišováno mezi současnými službami veřejnoprávních rozhlasových a televizních stanic a novými mediálními službami?

Za třetí, ještě k poznámce generálního ředitele pro hospodářskou soutěž, je Komise připravena na základě nových informací vypracovat nový návrh?

Za čtvrté, co hodlá Komise učinit ohledně rozsudku soudu první instance v případě dánské stanice TV2? Zahrne jej do svého nového návrhu? Pokud ne, jak bude tento rozsudek uplatněn?

Moje poslední otázka zní: je Komise připravena zapojit Parlament do následného postupu a očekávat další diskusi s Parlamentem?

Doufám ve výbornou spolupráci mezi Evropským parlamentem, Evropskou komisí a členskými státy, ze které vzejde konečné znění tohoto sdělení.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Paní předsedající, jak již bylo řečeno, má kolegyně paní Kroesová měla malou nehodu a z tohoto důvodu zde nemůže být s námi.

Dne 4. listopadu 2008 Komise uveřejnila, za účelem konzultace do 15. ledna, návrh nového sdělení o rozhlasovém a televizním vysílání. Proces rozsáhlé konzultace bereme vážně. Parlamentní výbor pro kulturu a vzdělávání má naplánované slyšení na 5. března a jak již bylo řečeno, skupina PPE-DE již takovéto slyšení uspořádala ve čtvrtek minulý týden v přítomnosti generálního ředitele pro hospodářskou soutěž, Philipa Loweho.

Tento dialog mezi Komisí a Parlamentem je důležitý. Jsme připraveni naslouchat a odpovídat na vaše otázky. Také víme, že Parlament v září 2008 souhlasil s tím, že by měla být veřejnoprávním stanicím poskytována státní dotace, aby mohly plnit svoji funkci v dynamickém prostředí, a že by nemělo být využíváno veřejného

financování z důvodů politické nebo ekonomické výhodnosti. To se shoduje s našimi názory; důležité je veřejnoprávní i soukromé vysílání. Duální systém vysílání je odpovědí pro mediální scénu Evropy, která musí být chráněna ve všech platformách.

Návrh sdělení o rozhlasovém a televizním vysílání se proto snaží upevnit argument Komise pro státní dotaci, který je uplatňován od přijetí stávajícího sdělení z roku 2001. Tento návrh zajišťuje, aby naše pravidla odrážela rychle se měnící nové mediální prostředí. Účelem modernizace tohoto sdělení je zvýšit transparentnost a právní jistotu. Tento návrh sdělení vyjasňuje, že veřejnoprávní stanice budou poskytovat audiovizuální služby na všech mediálních platformách a zároveň budou ponechávat soukromým provozovatelům dostatečnou motivaci k tomu, aby zůstali na trhu. To je zajištěno takzvaným amsterodamským testem, který vyvažuje hodnotu a negativa státem financovaných mediálních služeb na vnitrostátní úrovni.

Proč máme tyto testy? Protože když máme tyto testy na vnitrostátní úrovni, pomáhá to vyhnout se zásahu Komise. Komise ve stále větší míře dostává stížnosti na hraniční případy, kdy aktivita veřejnoprávního sdělovacího prostředku možná nemá žádnou jednoznačnou hodnotu pro občany, ale kdy se zdá být tržní dopad značný. Komise se však domnívá, že opakované zásahy v tomto sektoru by nebyly v souladu s duchem subsidiarity. Proto chceme, aby členské státy sdílely odpovědnost Komise za regulaci tržního dopadu státem financovaných mediálních služeb.

Amsterodamský test zajistí, aby nové mediální služby veřejnoprávních stanic uspokojovaly společenské, demokratické a kulturní potřeby diváků a posluchačů a aby byly zároveň na minimum omezeny vedlejší škody způsobené soukromým provozovatelům v souvislosti se státní dotací. Nemůžeme souhlasit s tím, že by byl amsterodamský test spojený s nezdůvodnitelnou administrativní zátěží. Samozřejmě že jakýkoli test vyžaduje práci, avšak to minimální úsilí, které vyžadujeme, je přiměřené a nezbytné. Za prvé se předpokládá, že se tento test bude provádět pouze pro důležité a skutečně nové služby, a v tomto ohledu náš návrh ponechává členským státům velký prostor pro samostatné rozhodování. Každý členský stát se může rozhodnout, kdy je testování nové audiovizuální služby skutečně žádoucí. Za druhé tento návrh zprostředkuje pilotní projekty povinnosti projít tímto testem. Veřejnoprávní stanice tudíž mohou nadále experimentovat s novými médii bez jakýchkoli předběžných testů. Za třetí tento návrh ponechává členským státům plnou svobodu ve výběru jejich příslušných postupů a institucí, které k testu využijí. A nakonec stojí také za zmínku, že menší členské státy, například Belgie a Irsko, takovéto testy již provádějí. Řešení nalezená v těchto zemích jsou úměrná dostupným zdrojům. Protože je tento test dosti široký, není zde také žádná možnost porušení redakční svobody. Tento test pouze požaduje, aby určitá veřejnoprávní mediální služba uspokojovala společenské, demokratické a kulturní potřeby společnosti a aby byl její dopad na trh úměrný. Pro ochranu redakční nezávislosti v návrhu také otevíráme možnost, že za určitých podmínek je test prováděn samotnou veřejnoprávní stanicí.

Souhrnně bych řekla, že amsterodamský test by měl být považován spíše za příležitost než za hrozbu. Pomůže zachovávat mediální pluralitu v novém mediálním prostředí tím, že bude chránit spravedlivost a jistotu pro komerční sdělovací prostředky, včetně internetových novin, i pro naše výborné veřejnoprávní sdělovací prostředky.

PŘEDSEDAJÍCÍ: MANUEL ANTÓNIO DOS SANTOS

Místopředseda

Ivo Belet, jménem skupiny PPE-DE. – (NL) Pane předsedajícím, paní komisařko, dámy a pánové, dobrý večer, nejprve bych vás chtěl požádat, zda byste mohla předat mé pozdravy paní Kroesové. Doufám, že se brzy zotaví, neboť jak jsme vyrozuměli, uklouzla na kluzkém povrchu. Doufáme, samozřejmě, že tu s námi paní Kroesová bude co nejdříve.

Samozřejmě s vámi, paní komisařko, souhlasíme, že vy jako Komise zaručujete nyní i v budoucnu rovné podmínky pro všechny hráče v audiovizuální oblasti, a sice pro veřejnoprávní a soukromé stanice. Toto je zásadně důležité pro vyváženou nabídku a také je to prospěšné pro kvalitu.

Avšak to, co nyní Komise předložila, se od tohoto z různých důvodů diametrálně liší, jak již dal pan Visser zcela jasně najevo. Rád bych začal krátkou poznámkou, paní komisařko, k tomu, co jste před okamžikem řekla. Tento průzkum trhu, který navrhuje, je již prováděn v Belgii i v dalších zemích. Víte, do určité míry je to pravda, avšak ne zcela. Tento průzkum trhu neboli analýza dopadu je skutečně již do určité míry prováděna samotnými stanicemi, kromě jiných subjektů, avšak nikoli takovými způsoby, jaké jsou stanoveny v návrhu Komise, který vypadá poněkud jinak.

Rád bych vám sdělil své výhrady k vašemu návrhu. Mou hlavní námitkou je to, že je v rozporu s Lisabonskou strategií. Dnes je tomu tak, že v mnoha členských státech jsou to právě veřejnoprávní stanice, které přinášejí a podporují inovaci v oblasti sdělovacích prostředků. Takto by to samozřejmě mělo zůstat. Podle mého názoru se posunujeme nesprávným směrem charakterizovaným poučovacím administrativním postojem, který brzdí inovaci. Vytváření nových platforem – zejména v digitálním kontextu – na širokopásmovém přenosu, na internetu a podobně stojí velké množství prostředků. Investice tohoto druhu lze ideálně rozložit do co největší šíře a provádět vývoj na základě spolupráce. Soukromé a veřejnoprávní stanice pak mohou nabízet obsah na společné platformě, a právě v oblasti obsahu by měla říci své slovo konkurence tak, aby z toho měl zákazník maximální prospěch.

Nechápte nás však špatně. Stoprocentně podporujeme vyvážené konkurenční vztahy mezi veřejnoprávními a soukromými stanicemi. Měl by existovat prostor pro oba druhy stanic, aby mohly poskytovat kvalitní obsah. V této souvislosti je zjevné, že veřejnoprávní stanice by se měly zodpovídat ze státních prostředků, které utrácí a se kterými pracují, přestože jsme přesvědčeni, že existují lepší způsoby, jak toto zařídit. V této souvislosti bychom poukázali na příklad britské BBC, kde byla navržena spojení mezi různými partnery v oblasti vývoje, výroby a distribuce. Podle mne je to dobrý příklad a dovolil bych si vyzvat Komisi, aby začala uvažovat společně s námi tímto směrem.

Katerina Batzeli, jménem skupiny PSE. – (EL) Pane předsedající, paní komisařko, revize základních pravidel pro státní podporu veřejnoprávního vysílání, předložená francouzským předsednictvím, je velice aktuální debatou jak uvnitř mnoha členských států, tak z hlediska pozice masových sdělovacích prostředků na evropské a mezinárodní úrovni.

Revize telekomunikačního balíčku, který v podstatě restrukturalizuje způsob přidělování rozhlasových frekvencí a kritéria pro toto přidělování na evropské úrovni, však současně ukázala, že pravidla upravující financování rozhlasových a televizních služeb mají nyní zásadní význam pro budoucí regulaci nebo deregulaci služeb týkajících se informační společnosti, inovace a služeb, které jsou předmětem veřejného a hospodářského zájmu. To je v zásadě ona politická otázka, kterou musíme vyřešit.

Je jasné, že se debata o státní dotaci zaměřuje zejména na takzvané veřejnoprávní stanice, jak jsou definovány jednotlivými členskými státy, vzhledem ke v zásadě minimálním prostředkům, které mají k dispozici, a především vzhledem k důležité úloze poskytovat službu veřejnosti, která je jim přidělena. Významná úloha rozhlasových a televizních stanic je zmíněna v Úmluvě UNESCO, v Amsterodamském protokolu a ve sdělení Komise z roku 2001. Jinými slovy, již zde existuje platforma, na které je úloha veřejnoprávních masových sdělovacích prostředků jasně definována.

Byla však otevřena složka týkající se debaty o státní dotaci a my musíme vzít v úvahu určité nové okolnosti, jak jste uvedla, a určité kroky, které jsou podnikány buď vědomě či nevědomě, v důsledku zmatku, který často existuje mezi státními a soukromými subjekty.

Ráda bych zmínila určité body: za prvé by otázka definice mandátu pro veřejnoprávní službu neměla být zaměřována s otázkou mechanismu financování zvoleného pro poskytování těchto služeb. Zatímco veřejnoprávní televize může provozovat komerční aktivity – například prodávat reklamní čas – s cílem získat příjmy, toto bylo některými vládami, například francouzskou vládou, odsuzováno, a tato možnost je rušena na základě vnitrostátní legislativy.

Na druhé straně hrají důležitou úlohu také komerční stanice, které jsou povinny poskytovat služby veřejnosti. Koexistence soukromých a veřejnoprávních poskytovatelů služeb je základním prvkem evropského trhu.

Ráda bych uzavřela svůj projev jedním dalším bodem: předběžné postupy navrhované Komisí pro zkoumání státní dotace by nás měly znepokojovat, ne proto, že je pozastavována nebo odstraňována subsidiarita, avšak měli bychom se zajímat o to, zda jsou slučitelné s podmínkami státní dotace.

Závěrem bych chtěla podotknout, že otázka vnitrostátní dotace rozhlasovým stanicím a masovým sdělovacím prostředkům by měla být zkoumána v rámci mezinárodních vztahů, protože evropské organizace musí konkurovat mezinárodním gigantům a přísná legislativa poškodí evropské úspěchy a *acquis communautaire*.

Ignasi Guardans Cambó, jménem skupiny ALDE. – (ES) Pane předsedající, pokusím se být stručný a samozřejmě musím začít tím, že zasílám srdečný pozdrav paní komisařce Kroesové v naději, že se zotaví ze své nehody. Přinejmenším zde u vchodu do budovy bylo nasypano hodně soli, ale vidím, že na jiných místech dostatek soli nebyl.

Rozprava, kterou zde vedeme, je nesmírně důležitá, a proto je v konečném důsledku jejím základním cílem žádat, vyžadovat, aby Komise do záležitosti zapojila Parlament. To je důvod naší debaty: ne to zde ukončit, ale spíše zajistit, abychom zde předtím, než bude sdělení Komise oficiálně přijato, vedli skutečně rozpravu a abychom do věci byli všichni zapojeni.

Proč? Protože zde nejde pouze o náš model televizního vysílání; ohroženo je mnohem víc, protože televizní stanice nejsou – jak všichni víme a jak jsme si byli dobře vědomi v naší rozpravě o směrnicí o audiovizuálních mediálních službách – takové, jaké bývaly; ve skutečnosti zpracovávají obsah, který dodávají prostřednictvím lineární nebo nelineární platformy, a v obou oblastech probíhá mezi vším dokonalá interakce. Proto již není na místě hovořit o veřejnoprávním vysílání tak, jako kdyby se tato rozprava konala v 70. nebo 80. letech 20. století.

Na druhé straně je jasné, že tato debata musí proběhnout, protože ne všechno, co je dnes označováno za veřejnoprávní službu, je skutečně veřejnoprávní službou, a ne vždy je smysluplné používat státní peníze na to, co se státními penězi některé televizní společnosti dělají. Avšak současně – a to je, domnívám se, jádro našich obav a podle mých informací je to také jádro obav některých mých kolegů poslanců – jsou veřejnoprávní televizní stanice naprosto nezbytné pro ochranu naší kulturní a jazykové různorodosti a v konečném důsledku pro stmelování naší společnosti, protože teoreticky usilují o něco více než jen o přímý zisk.

Finanční rovnováha proto musí být chráněna. Musíme hledat nové modely financování; měli bychom být kreativní a otevřít tuto debatu, avšak nemůžeme to udělat takovým způsobem, že bychom riskovali něco, co je tak životně důležité pro naši společnost – a sice naše současné veřejnoprávní televizní stanice.

Helga Trüpel, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, Barrosova komise vyhlásila odstranění přílišné evropské regulace za jeden ze svých hlavních politických cílů. Z návrhů, které předkládáte nyní, získáváme dojem, že vy ve skutečnosti podporujete nadměrnou regulaci. Ze slyšení, které minulý týden uspořádala skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, jasně vyplynulo, že existují vážné pochybnosti ohledně toho, jak moc nyní zasahujete do kompetencí členských států. To, co je nyní na stole, zapáchá přílišnou regulací, a to nemůžeme schvalovat.

Je správné, že musíme nalézt rovnováhu mezi možnostmi rozvoje veřejnoprávních a soukromých rozhlasových a televizních služeb. Znamená to však také – zejména v digitální éře –, že veřejnoprávní vysílání, které je synonymem pro kvalitu, kulturní různorodost, kulturní a společenskou soudržnost, musí mít v digitální éře možnost rozvoje. Požadujeme to v rámci Lisabonské strategie. Pokud bude veřejnoprávnímu vysílání odepřena tato možnost, přemění se v dinosaura. V takovém případě nebude schopno se dobře rozvíjet.

Pokud jde o naši ekonomickou a finanční krizi, všichni jsme dospěli k závěru, že trhy musí být regulovány. Sociální a ekologická regulace nepředstavuje stanovisko namířené proti trhům, nýbrž stanovisko ve prospěch spravedlivých trhů – a to znamená regulovaných trhů. Pokud chceme být úspěšní v digitálním světě, tak totéž platí pro vztah, v němž je soukromý sektor i státní sektor schopen budoucího rozvoje.

Erik Meijer, jménem skupiny GUE/NGL. – (NL) Pane předsedající, veřejnoprávní vysílání má již 80 let za úkol informovat veřejnost v tom nejširším možném smyslu. Tato služba může přežít za použití veřejných finančních prostředků, které mohou být vybírány prostřednictvím samostatné daně z rozhlasu a televize a které mohou být doplněny členskými příspěvky rozhlasovým či televizním stanicím, jak tomu je v Nizozemsku již dlouhou dobu.

Současně byly v posledních letech veřejnoprávní stanice vyzývány, aby si vydělávaly své vlastní peníze. Tohoto je dosahováno nejen prodejem reklamního času, ale také tím, že je velká část informačního materiálu sbíraného rozhlasovou či televizní stanicí poskytována k dispozici v podobě audio nebo video materiálu. Očekává se, že v důsledku toho se budou diváci a posluchači cítit úžeji spojeni, budou zasaženy nové cílové skupiny a státní náklady budou omezeny. Tento úkol, jehož rozsah v průběhu let vzrostl, nepředstavuje žádné problémy, pokud se komerční stanice necítí být tím nepříznivě dotčeny.

Z hlediska komerčních stanic mohou být mnohem starší veřejnoprávní stanice považovány za konkurenty, kterým je poskytována významná výhoda, neboť vybírají finanční prostředky v podobě peněz daňových poplatníků. Otázkou nyní je, zda by právo veřejnoprávních stanic nemělo být nadále odvozováno v první řadě z jejich užitečnosti pro společnost jako celek, nýbrž z možné deformace hospodářské soutěže ve vztahu ke komerčním stanicím. Vzhledem k tomu, že se veřejné a soukromé zájmy již nekříží, Evropská komise je konfrontována s protichůdnými požadavky.

Budoucnost veřejnoprávních stanic bude ohrožena, pokud bude jejich manévrovací prostor omezen ve prospěch prostoru komerčních stanic pro vytváření zisku. Situace bude ještě horší, pokud toto bude provedeno bez účasti tohoto Parlamentu a bez ohledu na výslovné námitky 19 ze 27 vlád členských států.

V posledních letech jsem požádal Komisi již mnohokrát, aby zanechala tohoto smrtícího plánu. Zdá se mi to být jediné možné řešení, vzhledem k současným všeobecným obavám. Navíc toto je záležitost, která spadá do kompetence členských států, ne Evropské unie. Podporuji otázky a stanovisko vyslovené panem Visserem a ostatními řečníky.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Pane předsedající, paní komisařko, jak zdůraznili mí kolegové poslanci, kteří podepsali ústní otázku, a jak ctihodní řečníci podrobněji uvedli na veřejném slyšení v Bruselu minulý týden, musíme všichni hledět na veřejnoprávní televizi jako na sdělovací prostředek pro poskytování takové služby našim občanům, která se bude do velké míry shodovat s povinností tento sdělovací prostředek provozovat.

Veřejný dialog, nezávislý dohlížecí orgán a různorodost pořadů v souladu s historií a kulturou jednotlivých členských států musí být chráněny po rozvoji nových technologií i po příchodu velkého množství společností, které každý den vznikají.

V rámci zdravé hospodářské soutěže musí Komise podporovat nové způsoby ochrany veřejného zájmu a veřejnoprávního vysílání.

Zejména je zapotřebí ujasnit definici veřejného poslání rozhlasových a televizních stanic; potřebujeme lepší vyhodnocení státní dotace, avšak také, co se týče pravidla transparentnosti, nesmíme na členské státy a veřejnoprávní stanice klást nesmyslná administrativní a finanční břemena v souvislosti s vyhodnocením prováděným předem Komisí.

V novém prostředí hromadných sdělovacích prostředků je také zapotřebí přijmout účinnější kontrolní mechanismy. Dále, vzhledem k tomu, že veřejnoprávní stanice hrají rozhodující úlohu v kulturní a jazykové různorodosti, všechny tyto sdělovací prostředky, stejně jako veřejné korporace a veřejnoprávní televize, jsou povinny poskytovat kvalitní pořady a zároveň v rámci konkurence s ostatními podobnými subjekty musí být schopny reagovat pozitivně na výzvy současné doby vysíláním událostí, které jsou předmětem celosvětového zájmu, například vysíláním Olympijských her, Světového poháru a tak podobně. Naneštěstí toto je v dnešní době něco, čemu brání jednoduše ta skutečnost, že vzhledem k tomu, že soukromé společnosti mají více peněz, tak veřejnoprávní televize si takovéto aktivity nemůže dovolit. V důsledku toho nebudou moci občané tyto události, stejně jako i další pořady, sledovat.

Závěrem bych rád poukázal na to, že to, co je v současné době dostupné na trhu, stejně jako zájem komerčních sdělovacích prostředků na stanovení rozsahu kompetencí a aktivit veřejnoprávních stanic, není zároveň prospěšné obecnějšímu zájmu, samozřejmě až na několik málo výjimek, a Komise musí vzít tuto skutečnost důkladně v úvahu.

Maria Badia i Cutchet (PSE). - (ES) Pane předsedající, paní komisařko, ráda bych také popřála paní Kroesové rychlé uzdravení.

Ráda bych pronesla několik obecných poznámek k revizi sdělení o vysílání. Za prvé bych chtěla říci, že považuji tuto revizi iniciovanou Komisí za pozitivní, pokud umožní přizpůsobit obsah sdělení z roku 2001 změnám, k nimž došlo v oblasti techniky a v právu Společenství.

Dále si uchovává hlavní směr sdělení z roku 2001, které uznávalo nezbytnou úlohu veřejnoprávního rozhlasového a televizního vysílání v zaručování demokracie a plurality. V podstatě zde hovořím o zásadách, podle nichž by členské státy měly definovat a vymezovat nabídku a obsah veřejnoprávních koncesí získaných příslušnými veřejnoprávními subjekty a podle nichž by měly mít svobodu vybrat si model financování a tím se vyhnout jakýmkoli deformacím svobodné hospodářské soutěže.

Dále by měla být licence přidělena konkrétní korporaci nebo skupině na základě oficiálního usnesení a měl by zde existovat externí, nezávislý dohled na touto koncesí; v tomto bodě chci zdůraznit životně důležitou úlohu regulačních orgánů pro audiovizuální odvětví.

Pokud jde o nejvýznamnější dodatky k návrhu, vítám předem prováděné kontroly, jejichž předmětem by bylo poskytování nových služeb veřejnoprávními stanicemi, avšak pouze tehdy, pokud bude zachována dostatečná flexibilita tak, aby mohly být tyto kontroly přizpůsobeny institucionálnímu modelu každého státu a aby mohly být zaváděny postupně.

Závěrem bych chtěla vyslovit přesvědčení, že musí být velmi pečlivě vyhodnocena možnost, že určité služby, které spadají do působnosti poskytování veřejnoprávního audiovizuálního vysílání, mohou být předmětem platby nebo hodnotného protiplnění ze strany občanů, kteří je využívají, se zohledněním bezplatného a všeobecného charakteru tradičního veřejnoprávního audiovizuálního vysílání a rizik vyloučení, která mohou vzniknout, pokud by tato metoda financování byla akceptována. Doufám, že Komise vezme tyto připomínky v úvahu.

Ieke van den Burg (PSE). - Pane předsedající, je jasné, že zde jde o napětí mezi veřejným zájmem a jeho úlohou ve společnosti na jedné straně a dopadem na korektní hospodářskou soutěž a fungování vnitřního trhu na straně druhé. Hranice mezi veřejnoprávním vysíláním a soukromým vysíláním, avšak i jinými sdělovacími prostředky, se stále více stírají a toto je konkrétně případ, kdy jde o nová média jako je internet, iPody, SMS atd.

Jak již někteří uvedli, veřejnoprávní stanice je často hlavním průkopníkem v inovaci služeb, avšak je jasné, že toto je dopad, který je přeshraniční a který jde napříč mediálními sektory. Proto je důležité, aby byl soulad mezi sdělením o rozhlasovém a televizním vysílání a obecným rámcem služeb obecného hospodářského zájmu. Toto je důležitá otázka, kterou jsme se zabývali v Hospodářském a měnovém výboru tohoto Parlamentu. Konkrétně poslanci za skupinu PSE v tomto výboru zdůraznili, že je důležité vytvořit větší právní jistotu pro služby obecného hospodářského zájmu, a byli bychom rádi, kdyby bylo o rámcové směrnici a právních předpisech v tomto odvětví rozhodnuto na politické úrovni.

Konzultace o návrhu sdělení, který je nyní před námi a který předložila Komise, lze připomínkovat do 15. ledna a je důležité vyslat opět jasný signál, že tento horizontálnější obecný rámec by byl důležitým nástrojem pro zasazení diskusí, jako je tato diskuse o veřejnoprávním vysílání, do širšího kontextu.

Je důležité podívat se na to, kdo o pravidlech rozhoduje a jaká vyváženost existuje v pravidlech mezi tržními zájmy a veřejnými zájmy. Mám jednoznačný pocit, že průzkum trhu zmíněný ve sdělení by měl upřednostňovat tržní a komerční hlediska před veřejnoprávními hledisky. To bylo naším úmyslem v souvislosti s novými horizontálními pravidly o službách obecného hospodářského zájmu.

Jsem trochu překvapena, že skupina PPE-DE se nyní tolik zaměřuje na tyto konkrétní záležitosti, zatímco dosti váhala s podporou naší žádosti o obecnější rámec. Zde je jasný příklad – také v tomto případě rozhlasového a televizního vysílání – toho, že pokud nemáte zavedený širší jasný rámec, který klade větší důraz a poskytuje převahu aspektům veřejného zájmu, bude v tomto druhu debaty vždy dominovat tržní zájem.

Ráda bych využila této příležitosti a zopakovala naši žádost o tento rámec pro službu obecného hospodářského zájmu, který by horizontálně obnovil vyváženost mezi těmito zájmy ve prospěch veřejného zájmu.

Emine Bozkurt (PSE). - (NL) Pane předsedající, veřejnoprávní vysílání je v Evropě, srdci demokracie, synonymem pro pluralitu, různorodost, kulturní různorodost – to jsem si nevymyslela, Komise to může potvrdit – a veřejnoprávní stanice mají celonárodní význam. Nyní se chystají plány pro zavedení průzkumu trhu, který má být prováděn předem, zejména pro nové mediální aktivity. Nemyslím si, že je to dobrý nápad, protože Brusel by neměl předem diktovat, jak by si měly členské státy uspořádat své veřejné služby. To, jak je veřejný zájem naplňován, by mělo být podle mého názoru hodnoceno na vnitrostátní úrovni a k tomu účelu není zapotřebí žádného povinného průzkumu trhu.

Ráda bych také řekla několik málo slov o byrokracii. Přestože jsem pro důkladnou kontrolu věcí, měli bychom dbát na to, abychom neskončili s větším množstvím pravidel a s většími náklady pro různé členské státy.

Navíc, pokud jde o nabídku, myslím si, že bychom neměli rozlišovat mezi starými a novými službami, protože v praxi jsou hranice mezi těmito dvěma druhy nejednoznačné. Není to případ buď a nebo; televizní pořady jsou často nerozlučně spojeny s novými službami a naopak. Takže stejně jako v Evropě jsou tyto dva druhy propojené. Nejde jen o trh, ale také o veřejný význam našich veřejnoprávních stanic, který je všeobecně uznáván, v neposlední řadě také Komisí. Ráda bych od Komise slyšela, zda bude toto zahrnuto v upraveném znění sdělení a zda budou povinnosti uloženy patřičným způsobem, konkrétně členským státům, přestože tyto povinnosti budou doplněny pravidly pro služby obecného zájmu, která by měla být vypracována na základě konzultace s Evropským parlamentem a Radou.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, veřejnoprávní vysílání je více než jen hospodářským faktorem. Byl jsem na slyšení, které minulý týden v Bruselu pořádala skupina Evropské lidové strany

(Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů. Byl uznán význam informací a různorodosti evropské kultury a evropského vzdělávání. Pokud je 22 členských států proti revizi nebo intenzifikaci, protože máme různé rámcové podmínky a odlišné trhy, pak je zcela nesprávné chtít rozsáhlou administrativu, časově náročný testovací postup jako tento povinný, předem prováděný test, nebo evropské zasahování na základě těžkopádné byrokratické koncepce.

Již zde existují kontrolní orgány pro veřejnoprávní vysílání: rady pro vysílání. Sledujeme přizpůsobování se technologické změně. Sledujeme podnikaná opatření s cílem zajistit spravedlivou hospodářskou soutěž. Jsem členem takového orgánu jako zástupce Unie evropských federalistů v Hesenském rozhlasu [*Hessischer Rundfunk*]. Naše nezávislost je zaručena zákonem. Na druhé straně jsme v plném rozsahu a právem kontrolování veřejností. Takto funguje účinná mediální politika.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pane předsedo, stát souhlasí s mými kolegy, že státní podpora veřejnoprávnímu vysílání potřebuje legislativní vyjasnění. Nakonec potom v Evropském parlamentu už voláme dlouho. Ale chtěla bych upozornit i na další urgentní záležitosti, které bude muset Komise co nejdříve vyřešit. Z řady problémů zmiňuji tři. Za prvé je nutné jednoznačné uvedení společných televizních antén zejména na družstevních domech ve výjimkách podle článku 5 informační směrnice i pro digitální vysílání, což trápí miliony občanů nových členských zemí včetně České republiky. Za druhé je to podpora vyšší úrovně spolupráce národních rad pro rozhlasové a televizní vysílání ze strany evropských orgánů, aby byla lépe uplatňována ustanovení o veřejné službě. A za třetí vyšší koordinace národních dozorových orgánů pro televizní vysílání ohledně sankcí za nevhodné vysílání ohrožující mravní vývoj dětí a mladistvých.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, děkuji vám všem za vaši velmi plodnou diskusi, kterou zajisté přetlumočím své kolegyni paní Kroesové.

Dovolte mi vyjádřit se k některým vašim poznámkám. Amsterodamský protokol poukazuje na potřebu vyvážit financování používající státní dotace a jeho dopady na hospodářskou soutěž. Chceme, aby se iniciativy v tomto směru chopily členské státy, protože jinak to budeme muset udělat my v Bruselu na základě stížností.

Naším cílem je poskytovat členským státům více možností rozvíjet veřejnoprávní vysílání, pokud budou dodržována ustanovení Smlouvy o hospodářské soutěži. Veřejnoprávní vysílání by mělo být nadále inovováno, mělo by vzdělávat a samozřejmě poskytovat zábavu. S těmito cíli Komise souhlasí.

Je na členských státech, aby se rozhodly, jak financovat veřejnoprávní vysílání. To je v Amsterodamském protokolu jasně uvedeno. Veřejnoprávní stanice budou moci s novými projekty svobodně experimentovat. Návrh sdělení jasně stanoví, že na pilotní projekty se povinnost projít zmíněnými testy nevztahuje. Vždy jsme uznávali možnost poskytovat finance pro účely služby veřejnosti, což zahrnuje širokou škálu pestrých a vyvážených pořadů vysílaných veřejnoprávními stanicemi. Tak tomu bude nadále i v budoucnu.

Komise také chce zaručit směs veřejného a soukromého. Komise usiluje o podporu veřejnoprávních stanic, aby tyto stanice mohly využívat výhod nových technologií a mohly uspokojovat společenské, demokratické a kulturní potřeby společnosti.

Amsterodamský test umožňuje členským státům poskytovat financování pro nové mediální služby poskytované veřejnoprávními stanicemi. Chrání schopnost držet krok se změnami v našem rychle se měnícím mediálním prostředí. Současně je také ve veřejném zájmu zachovat pobídky pro soukromé provozovatele. Inovace veřejných i soukromých stanic je důležitá pro splnění lisabonských cílů a je samozřejmé, že veřejnoprávní stanice budou mít i v budoucnu svobodnou možnost spustit jakoukoli novou službu na komerční bázi bez předchozího vyhodnocení.

Chci vás ujistit, že bereme tuto konzultaci velmi vážně. Text zrevidujeme a vezmeme v úvahu legitimní připomínky. Požádám naše služby, aby při přezkoumávání návrhu sdělení vzaly v úvahu návrhy Parlamentu i členských států.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

17. Obchodní a hospodářské vztahy s oblastí západního Balkánu (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem programu je zpráva (A6-0489/2008) pana Beldera předložená jménem Výboru pro mezinárodní trh o obchodních a hospodářských vztazích s oblastí západního Balkánu (2008/2149(INI)).

Bastiaan Belder, *zpravodaj*. – (NL) Pane předsedající, chtěl bych využít této příležitosti a předložit svou zprávu o obchodních a hospodářských vztazích s oblastí západního Balkánu.

Není bez důvodu, že jsem tuto zprávu zahájil zopakováním evropských perspektiv těchto zemí. Unie nemůže dál věrně opakovat dřívější sliby, jako ty, které země západního Balkánu dostaly na zasedání Evropské rady v Soluni v roce 2003, že by se měly připojit k Evropské unii. Ne, země západního Balkánu by měly dostat spíše hmatatelná opatření a na míru přizpůsobené postupy přistoupení než téměř dokonalé fráze.

Můžete se ptát, proč jsou pro mě vyhlídky na přistoupení těchto zemí tak důležité. Především jsem pevně přesvědčen, že Unie tu má čestný dluh, který by měla vrátit. Připomíná mi to rozpravu o Srebrenici, která se doufejme bude ve sněmovně konat ve středu večer. Navíc má tento region pro Evropu obrovský strategický význam. Ve zprávě uvádím tyto konkrétní návrhy: Argumentuji ve prospěch další konsolidace Středoevropské zóny volného obchodu (CEFTA). Jde o významný nástroj pro zvýšení regionální integrace v této oblasti, který bude představovat významnou přípravu, pokud se budou tyto země chtít začlenit na evropský trh a ve třech etapách vstoupit do Unie. Evropská unie by měla zmobilizovat předvstupní fondy a podpořit v těchto zemích reformní procesy. Důležitou roli mohou sehrát také členské státy, když zaměstnancům místních orgánů poskytnou specifické proškolení. Dá to těmto zemím oficiálnější schopnost formulovat své vlastní ambiciózní projekty, které budou způsobit pro získání dotací z fondu EU.

Pane předsedající, když jsem začal na tomto dokumentu pracovat, jako první jsem navštívil ministerstvo pro hospodářské záležitosti ve své zemi, v Haagu, kde jsem si s radostí vyslechl, že nizozemská vláda přijala přístup mezivládního jednání. Je to něco, co jsem ve své zprávě popsal jako příklad hodný následování, ne proto, že je to nizozemský přístup, ale protože je pro tyto účely jako stvořený a splňuje volání samotných zemí západního Balkánu, aby aktivně a vhodně podporovaly přístupový proces.

Chtěl bych se zmínit o jedné konkrétní věci ze své zprávy, a tou je energetická spolupráce se zeměmi západního Balkánu, což je podle mého velmi aktuální téma. Tato oblast by kvůli svému strategickému umístění mohla velmi dobře sehrát významnou roli v přechodu od surové ropy na zemní plyn. Unie by se měla snažit přijmout vnější energetickou politiku. Jsem také členem Výboru pro zahraniční věci. Před řadou let jsme přijali kvalitní zprávu za účelem přijetí evropské vnější politiky v oblasti energetiky. A teď se podívejte na současnou situaci, podporující výzvu Evropského parlamentu vůči Komisi a Radě. Brusel by určitě neměl nechávat své vlastní členské státy v zimě, ať už doslova nebo jinak.

Na závěr bych chtěl říct, že jako bývalý novinář jsem Balkán mnohokrát navštívil. V důsledku toho cítím k tomuto regionu silný vztah a mám pro něj velké pochopení. V souvislosti s psaním své zprávy jsem využil svůj rozpočet na cestování pro studijní cesty; společně s Výborem pro zahraniční záležitosti, především jeho zaměstnancem Robertem Bendinim a zaměstnancem mé kanceláře Dickem Janem Diepenbroekem jsme podnikli cenné cesty do Srbska a Kosova a příští týden doufám pojedeme do Albánie. Krátce řečeno, zprávu jsem sice dokončil, ale práce ještě zdaleka u konce není, ne pro mě a ne pro evropské orgány. Chtěl bych tento region opravdu Bruselu přiblížit a skutečně ukázat, že se svou obětavostí a aktivní podporou máme veškeré právo požadovat, aby se reformnímu procesu a přistoupení dostalo pomoci, a to by mělo být také zjevné. Na této zprávě jsem pracoval skutečně s radostí a doufám, že po ní budou následovat samostatné zprávy věnované jednotlivým západobalkánským zemím.

Androulla Vassiliou, *členka Komise*. – Pane předsedající, dovolu mi především pogratulovat panu Belderovi k jeho vynikající zprávě. Vaše zpráva přichází v době, kdy se západní Balkán stále více přibližuje EU, a podává vyčerpávající přehled záležitostí, o které jde v hospodářských a obchodních vztazích mezi EU a oblastí západního Balkánu. Dovolte mi zaměřit se na několik bodů z vaší zprávy.

Západní Balkán jako region je pro EU klíčovým a hodnotným partnerem. Poslední sdělení Komise o západním Balkánu z března 2009 opakuje silný závazek EU vůči evropské perspektivě regionu a kromě jiného potvrzuje význam dohody o středoevropské zóně volného obchodu pro hospodářský rozvoj regionu. Komise souhlasí se zpravodajem, že perspektiva členství v EU může fungovat jako katalyzátor udržitelného hospodářského rozvoje a zajištění míru a stability v regionu. Komise také souhlasí s tím, že při hodnocení připravenosti zemí regionu na vstup do EU má největší význam jednotlivé naplnění kodaňských kritérií. EU je pro západní Balkán hlavním obchodním partnerem. Hlubší hospodářské vazby mezi EU a regionem jsou proto pro hospodářský růst regionu zcela zásadní.

Jak ve své zprávě správně uvádíte, liberalizace a integrace trhu je základem pro proces stabilizace a přidružení a EU uskutečňovala tento cíl se zeměmi západního Balkánu na třech úrovních.

Za prvé EU poskytla na bilaterální úrovni od roku 2000 zemím západního Balkánu obchodní preference, aby se usnadnil přístup jejich vývozu na trhy v EU. Komise vyjednala dohody o volném obchodu jako součást dohod o stabilizaci a přidružení s cílem vytvořit podmínky pro politické a ekonomické reformy a základy pro integraci zemí západního Balkánu do EU, například cestou sbližování s *acquis*.

Za druhé působila Evropská komise na regionální úrovni jako facilitátor při jednáních o středoevropské zóně volného obchodu (CEFTA) a rozhodla se poskytnout finanční a technickou pomoc sekretariátu CEFTA a jednotlivým stranám, aby mohly dohodu zrealizovat. Evropská komise současně vysoce hodnotí to, že dle dohody má region vlastní odpovědnost, a uznává, že CEFTA je rozhodující pro hlubší regionální ekonomickou integritu a pro přípravu půdy pro případnou plnou účast zemí západního Balkánu na jednotném trhu EU. CEFTA navíc vytvořila na regionální a bilaterální úrovni veškeré potřebné struktury pro diskusi o otázkách spojených s trhem. To je nezbytné pro usnadnění a prohloubení regionální spolupráce a pro dobré sousedské vztahy. Evropská komise bude dál monitorovat uplatňování CEFTA a bude dál podávat každoroční zprávy o procesu přistoupení a předvstupním procesu.

Za třetí, Komise na mnohostranné úrovni podpořila přístup zemí regionu do Světové obchodní organizace, neboť je to absolutně základní krok pro efektivní účast v globalizované ekonomice. EU zmobilizovala veškeré politické nástroje na podporu zemí západního Balkánu v jejich snahách o reformy a regionální spolupráci. Nástroj pro předvstupní pomoc je důležitý pro vyřešení potřeb dlouhodobého rozvoje regionu. Celkové finanční zdroje současného finančního rámce na období 2007–2013 činí 11,5 miliard EUR. V neposlední řadě zahájila Evropská komise dialogy se všemi dotyčnými zeměmi v regionu, aby společně vytvořily plány na odstranění vízového režimu.

S ohledem na to, co bylo řečeno, mi dovolu, abych vás ujistila, že Komise podniká veškeré nutné kroky ke zlepšení obchodních vztahů a k co největšímu sblížení hospodářství oblasti západního Balkánu s EU. Na závěr chci poblahopřát ještě jednou zpravodajci za tuto kvalitní zprávu a s potěšením oznámím, že Komise sdílí její obecný přístup.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Chtěl bych vyjádřit podporu a uznání zprávě pana Beldera, neboť doporučuje specifická ekonomická opatření zacílená na evropskou perspektivu obyvatel západního Balkánu. Rád bych upozornil na tři aspekty:

1. Musíme realisticky uznat, že Srbsko je klíčovým hráčem úspěchu procesu stabilizace a přidružení a EU musí vyvíjet neustálou snahu na získání důvěry a dlouhodobého přátelství srbského lidu.
2. V budoucnosti by se již neměly dovolovat etnické separatistické tendence a jednostranná vyhlášení nezávislosti, jako se to stalo v Kosovu, jižní Osetii, Abcházii, Podněstří, na severním Kypru atd. Princip státní územní integrity je svatý a musí se v budoucnu dodržovat.
3. Současně musíme dát silnou podporu dodržování evropských norem týkajících se práv osob patřících k národnostním menšinám v zemích západního Balkánu, včetně práv rumunských hovořících komunit ve Valea Timocului, Vojvodině, Istrii a bývalé jugoslávské republice Makedonie. Tato práva se musí dodržovat a musí se přitom vyloučit jakékoliv tendence směrem k územní autonomii na etnických základech a k nárokům na etnická kolektivní práva, které již ukázaly svůj potenciál pro konflikty a vyprovokování krvavých válek.

18. Společná zemědělská politika a potravinové zabezpečení světa (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0505/2008) paní McGuinessové předložená jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova o společné zemědělské politice a potravinovém zabezpečení světa (2008/2153(INI)).

Mairead McGuinness, zpravodajka. – Pane předsedající, když jsem začala pracovat na této zprávě, stála otázka potravinového zabezpečení světa v politickém programu vysoko a pak do určité míry klesla níž. Je to ale bezpochyby otázka, která má význam, protože na světě stále více než miliarda lidí trpí hladem nebo

podvýživou. Každý den zemře třicet tisíc dětí z důvodu hladu a nemocí spojených s chudobou. Jsou to strašlivé statistiky a otázka toho, jak vyrobit dostatek potravin a jak je zpřístupnit lidem, je klíčová.

Chtěla bych poděkovat Komisi za spolupráci při přípravě návrhu této zprávy a také mnoha parlamentním výborům, zejména Výboru pro rozvoj, které se výrazně zapojily do jeho přípravy.

Ve čtyřech minutách nelze vystihnout, co zpráva obsahuje, ale dovoluji mi zdůraznit některé otázky, o kterých se domnívám, že jsou důležité. Za prvé to, že jsem dala společnou hospodářskou politiku a potravinové zabezpečení světa pod jedno záhlaví, napovídá, že staré praktiky kritizování společné zemědělské politiky, na kterou svedeme všechny problémy rozvojového světa, se změnily a že jsme si nyní vědomi toho, že společná zemědělská politika zajišťuje potraviny pro evropské občany a že jako vzor může poskytovat ponaučení o tom, co musíme udělat v rozvojovém světě, pokud jde o zajištění potravin.

Je naprosto jasné, že jsme zemědělskému rozvoji umožnili, aby za poslední dekádu v politickém a rozvojovém programu ztratil na naléhavosti. Byla to doba, kdy bylo mnoho peněz z naší rozvojové pomoci použito ke stimulaci zemědělství a do projektů věnovaných výrobě potravin. Dnes to neplatí, ačkoliv si myslím, že se od té doby, co ceny potravin prudce vzrostly, začínáme opět zaměřovat na zemědělství, a to jak v EU, tak v celosvětovém měřítku.

Znamená to umožnit zemím, které mají zdroje na pěstování plodin, aby je pěstovaly, pomáhat jim a jejich malým zemědělským firmám vyrábět potraviny pro pokrytí místní spotřeby. Znamená to nejen zajištění základních surovin pro potravinářskou výrobu, jako jsou semena a hnojiva, ale také know-how, poradenské služby, pomoc farmářským rodinám v rozvojovém světě, aby se zde pokryly potřeby vlastní výrobou.

To lze učinit. Máme příklady Malawi a jiných států, kterým se podařilo přejít od ohromného hladomoru k výrobě potravin. Je k tomu zapotřebí politická iniciativa. Vyžaduje to také, aby Evropská unie vzhledem ke své angažovanosti v rozvojovém světě vyzývala země, aby se věnovaly svému zemědělství a začaly ve svých vlastních zemích podporovat výrobu potravin.

Otázka nabídky a poptávky je velice citlivá, protože počet obyvatel stále roste – do roku 2050 vzroste o 40 % –, takže se těmto otázkám budeme muset věnovat. Velikým problémem je očividně otázka konkurence – čehož jsme byli svědky – mezi výrobou potravin, výrobou krmiv a palivy. Domnívám se, že se kvůli tomu musíme zaměřit na výzkum a vývoj.

Domnívám se, že otázce výzkumu a vývoje jsme se dostatečně nevěnovali. V Evropě jsme směřovali k výrobě menšího množství potravin, a proto jsme se možná nevěnovali potřebě posoudit efektivnost zemědělské výroby a nutnosti většího objemu výroby v budoucnu.

Jedním z hlavních sdělení je, že skutečně chci za krátkou dobu, kterou mám, vysvětlit, že zemědělci po celém světě budou vyrábět potraviny, pokud z toho budou moci mít příjem, takže musíme vyvíjet nátlak na politiky, aby toto umožnili, aby připravili politické programy, které umožní zemědělcům stabilní příjmy. Jak to udělat? Zajištěním stabilních cen a tím, že se budeme věnovat nákladům na výrobu potravin. Dokud nebudou mít zemědělci stimul příjmu, stáhnou se.

Vyslovuji varování. Už více než rok mluvíme o vysokých cenách komodit. Dnes máme například na skladě přebytky obilí a není pro ně odbytiště. Zemědělci nevyrobí v příští sezóně tolik a to by mohlo dlouhodobě zhoršit problém potravinového zabezpečení světa.

Zpráva se věnuje mnoha otázkám. Doufám, že ji kolegové podpoří a děkuji mnoha lidem, kteří jí věnovali velký zájem.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Paní předsedající, Komise vítá zprávu, kterou připravila paní McGuinnessová, i náruživou debatu, která probíhala v různých výborech Evropského parlamentu a týkala se všeho, co obklopuje toto nesmírně aktuální téma, sahající od obchodu s biopalivy po sledování cen, investiční politiku, finanční krizi, změnu klimatu a používání vody v zemědělství.

Komise se podílí na rozsáhlé analýze příčin potravinové krize, která v první polovině roku 2008 postihla mnoho rozvojových zemí. Komise bude dále analyzovat souvislost mezi cenami potravin a cenami energií. Otázka kauzality je nesmírně složitá, neboť vyžaduje souhrn řady faktorů nabídky a poptávky. Ceny energií jsou jedním z těchto faktorů, ale takovým, který má přímý i nepřímý dopad. Téma biopaliv bylo podrobně diskutováno během mnoha zasedání Parlamentu. Existuje značný rozdíl mezi politikou EU a USA, pokud jde o rozsah, v jakém se produkce obilovin mění na biopaliva. Politika EU zaměřená na biopaliva snižuje dostupnost potravin, neboť množství použitých surovin je celkově velmi malé.

I když se EU víc přiblíží ke svému 10% cíli, dopad na ceny potravin bude omezený, zejména ze dvou důvodů: za prvé bude více a více biopaliv pocházet z nepotravinových surovin nebo budou vyráběna ze zbytků nebo odpadu. Za druhé se zlepší účinnost technik na výrobu biopaliv a lze také očekávat, že dál porostou průměrné výnosy.

Udržitelná politika EU týkající se biopaliv je obecně zaměřená na podporu chudých. Zajistí další možnosti pro dvě třetiny chudých obyvatel světa, kteří žijí ve venkovských oblastech a závisejí na prosperitě zemědělského odvětví. Ne všechny skupiny však získají stejný rozsah výhod. Komise je odhodlaná zblízka sledovat účinky na zajištění potravin a jejich ceny.

EU již přijala kroky k řešení potravinového zabezpečení světa, když přizpůsobila společnou zemědělskou politiku změnám na trhu i celosvětové situaci. Kontrola stavu SZP, která byla nedávno schválena, povede k její modernizaci, zjednodušení a zefektivnění a zbaví zemědělce omezení, aby mohli lépe reagovat na signály trhu a čelit novým výzvám.

Dohoda a kontrole stavu SZP ruší orné vyňaté půdy, zvyšuje kvóty mléka, které budou postupně do roku 2015 zrušeny, a mění tržní intervenci v opravdovou záchrannou síť.

Je nutné se věnovat i novým výzvám, jako je změna klimatu, vodní hospodářství, obnovitelná energie a biologická rozmanitost, které budou mít dopad na rozvojové země.

Společná zemědělská politika nezůstane po roce 2013 statická a po neformální schůzce ministrů zemědělství v září v Annecy již byly zahájeny předběžné debaty. Budoucí SZP je nutné vnímat v kontextu širší vize, jejíž nedílnou součástí bude trvalý rozvoj, konkurenceschopnost a celosvětová potravinová rovnováha.

Díky nejrůznějším důležitým událostem se potravinové zabezpečení světa dostalo na významné místo v mezinárodní agendě. Mezinárodní vnímání jasně chápe a uznává, že je nutné vyhradit rozvoji zemědělství a venkova důležité místo v politických programech na vnitrostátní, regionální a možná i kontinentální úrovni. O zemědělství a zajištění potravin jsme například podrobně diskutovali na říjnovém zasedání kolegia komisařů s představiteli Africké unie a tuto debatu hodláme v průběhu tohoto roku zintenzivnit.

V neposlední řadě se musí Komise řídit stanoviskem představitelů G8 k potravinovému zabezpečení světa. Evropská komise měla již v období před tím, než Rada přijala 16. prosince potravinový nástroj, plodnou debatu s pracovní skupinou OSN na nejvyšší úrovni

Evropská komise se těší, až bude zaveden komplexní rámec opatření. Komise je přesvědčená, že globální partnerství v otázce zemědělství a zajištění potravin, které se postupně krystalizuje, bude mít klíčovou úlohu v uplatňování jednotlivých doporučení obsažených v této zprávě, včetně způsobu podpory drobných rolníků a volby typu obchodní politiky, kterou by bylo vhodné přijmout, aby se přispělo k zajištění potravin, především pro nejzranitelnější komunity.

Zjevně by se mělo upustit od vývozních omezení a zákazů a cestou kupředu je spíše liberalizace trhu. Součástí řešení zajištění potravin jsou intenzivnější obchodní toky.

Komise doufá, že odvážný krok, který učinily evropské orgány, když uvolnily jednu miliardu eur, jež doplní jiné finanční nástroje, které byly vyčleněny na krátkodobé a střednědobé až dlouhodobé řešení potravinové krize, budou následovat i další sponzoři.

Madridská konference o zajištění potravin pro všechny, která se koná 26. a 27. ledna, je určitě nesmírně důležitou událostí, která posune debatu na další úroveň a pokusí se určit zásadní priority řešení hladu ve světě.

Evropská komise bude dál hrát proaktivní roli v přispívání k potravinovému zabezpečení světa a zpráva paní McGuinessové byla nepochybně dobrou analýzou některých možných cest, které by měla EK a širší mezinárodní společenství zvážít.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Kader Arif (PSE), písemně. – (FR) Kroky, které Parlament přijal jako reakci na nepokoje vyvolané cenou potravin, umožnily uvolnit 1 miliardu eur na boj proti potravinové krizi. Kromě těchto nouzových opatření

chci zdůraznit potřebu dlouhodobé mezinárodní strategie, jež se opírá o místní a tradiční zemědělství a je přizpůsobená potřebám obyvatel a územnímu potenciálu.

Zvyšování počtu obyvatel, globální oteplování, nekontrolovaná výroba biopaliv a agresivní spekulace jsou totiž všechno faktory zvyšující napětí na zemědělských trzích. Tyto jevy ukazují, že krize nebude přechodná a že bude nutné přehodnotit veřejné politiky jako celek, aby se zlepšily výrobní metody a regulace mezinárodních trhů.

Domnívám se, že společná zemědělská politika by se po odstranění svých výstřelků a nedokonalostí mohla stát příkladem účinné, spravedlivé a odpovědné politiky, reagující na potravinovou výzvu, ve které se snoubí ekonomický, sociální a ekologický přístup. Měla by také napomoci rozvojovým zemím tím, že se s nimi podělí o evropské techniky, znalosti a zkušenosti. Evropa však musí především pracovat na reformě pravidel mezinárodního obchodu, aby neodporovala právům zemí podporovat své zemědělství a mohla zaručit jejich zajištění potravinami.

Katerina Batzeli (PSE), zpravodajka. – (EL) Mezinárodní a regionální dohody se doposud ukázaly neschopné znormalizovat nabídku na trhu a obchodní činnost a zajistit transparentní a stabilní ceny zemědělských výrobků.

Regulace zemědělských trhů by měla vycházet z dlouhodobé strategie účinných opatření a z organizování a informování producentů o stavu a vyhlídkách trhu.

Základním principem takovéto politiky je zavést příjmy z programů záchranných sítí proti riziku a krizi plynoucí jak z nepříznivých přírodních jevů, tak z narušení trhu a nezvykle dlouhého a všeobecného poklesu cen.

Je nutné přijmout společné a účinné politiky jako:

- evropské a mezinárodní systémy monitorování výroby a trhu a systém včasného varování pro zjišťování tendencí trhu;
- celosvětový soupis potravin a potravinových rezerv;
- evropský systém monitorování trhu a zaznamenávání změn cen zemědělských výrobků a surovin, který by mělo být možné kombinovat s podobným mezinárodním systémem pod záštitou Organizace pro výživu a zemědělství.

Bylo by také dobré, kdyby budoucí dohoda vzešla z jednání z Dohy zahrnovala případy nouze, během nichž by bylo možné poskytovat potravinovou pomoc, protože dosavadní předpisy nejsou závazné.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), písemně. – (RO) Závěry zprávy paní McGuinnessové o potravinovém zabezpečení světa jsou dnes zřetelné i v Rumunsku. Čelíme nárůstu cen všech základních potravinových výrobků, což je důsledek devalvace národní měny, nárůstu cen surovin a půjček, které si nabraly zpracovatelské firmy.

Navíc jsme v důsledku globálního oteplování svědky neustále častějších případů, kdy je úroda zničena přírodní pohromou. Zemědělci z nových členských států jsou totiž v těchto situacích nejvíce znevýhodnění, protože výše dotací, které dostávají, jsou menší než v ostatních členských státech.

Proto jsem na základě navrhovaných pozměňovacích návrhů vyzval Komisi, aby provedla analýzu možnosti vytvoření určitých intervenčních mechanismů na úrovni Společenství, nezávisle na jakékoliv specifické pomoci určené pro zajištění úrody, pro prevenci a boj s účinky globálního oteplování.

Normy Komise uložené výrobcům potravin jsou přísné, a proto jsou ceny potravin v EU vysoké. Jsem však pevně přesvědčen, že zemědělství může působit jako motor pro oživení evropského hospodářství, které postihla globální krize, a rozvoj obnovitelných energetických zdrojů může mít pozitivní dopad na agropotravinářské odvětví.

Pokud přijmeme nutná preventivní opatření, můžeme dosáhnout růstu výroby biopaliv, aniž bychom ohrozili životní prostředí nebo celosvětově potřebné potravinové zásoby.

Roselyne Lefrançois (PSE), písemně. – (FR) Tato zpráva o společné zemědělské politice a potravinovém zabezpečení světa nám nabídla vynikající možnost zamyslet se nad tím, jak můžeme zajistit, aby se evropské zemědělství plně podílelo na dosažení potravinové rovnováhy na světě. I když potřeba potravin ve světě

neustále stoupá, podíl rozvojové pomoci určené pro zemědělství naopak od 80. let neustále klesá. Proto jsem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova podala řadu pozměňovacích návrhů, jejich cílem je, aby byla tato zpráva ambicióznější, a především jsem chtěla navrhnout, aby Evropská komise přijala globální strategii o otázkách zajištění potravin, jež umožní větší soudržnost mezi všemi politikami Společenství.

Sice se raduji, že tento text zdůrazňuje základní úlohu společné zemědělské politiky pro dosažení cíle zajištění potravin, ale lituji, že zpravodajka obhájí větší sblížení zemědělské politiky s trhem a obviňuje iniciativy na ochranu životního prostředí, že jsou odpovědné za omezování zemědělské výroby v Evropě. Toto tvrzení je v mých očích naprosto mylné a naopak považuji za nutné chopit se problematiky změny klimatu a rozvinout nové modely, jejichž cílem je vyrábět více a lépe.

Véronique Mathieu (PPE-DE), písemně. – (FR) Evropská unie dnes musí urgentně posílit zdravotní bezpečnost a odpovědět na hlavní výzvy. Zemědělství bude především muset během 30 let zdvojnásobit svou produkci, protože počet obyvatel na světě dosáhne do roku 2050 celkem 9 miliard. Jenže 860 milionů lidí stále trpí hladu. Tento rozvoj musí být trvale udržitelný a musí se především spoléhat na místní zemědělství.

Obrovské kolísání světových cen potravin i kvalitní řízení světových zásob představují další výzvu. Abychom zajistili evropským zemědělcům spravedlivé příjmy, podporuji myšlenku pojistek, které by lépe chránily zemědělce před výkyvy cen, stejně jako iniciativu na vytvoření celosvětového systému soupisu potravinových zásob.

A konečně vzhledem k nárůstu obchodování se zvířaty a rostlinami má EU povinnost vytvořit účinnou strategii pro předcházení jakékoliv zdravotní krizi v Evropě. Tato strategie musí být založena na prevenci, vysledovatelnosti a reaktivitě. Nedávné rozhodnutí Rady ministrů posílit a sladit předpisy týkající se kontroly dovozu bude v tomto ohledu znamenat lepší záruku kvality potravinových výrobků pro naše občany.

Zemědělství hraje více než kdy jindy ústřední roli v oblasti růstu a rozvoje. Proto ho musíme za každou cenu chránit!

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Světová potravinová krize, způsobená neustálým zvyšováním cen kukuřice, pšenice a energií, růstem počtu obyvatel a změnou klimatu, vyvolala řadu nepokojů a protestů, které by mohly, pokud nebudou v blízké budoucnosti vyřešené, destabilizovat země a regiony po celém světě. Alarmující je propast mezi tempem růstu počtu obyvatel, který by měl do roku 2050 dosáhnout více než 9 miliard, a snižováním zásob potravin po celém světě. Takováto situace povede velmi pravděpodobně k tomu, že konflikty kvůli ropě nahradí konflikty kvůli pitné vodě a potravinám nebo boj za přežití. Evropská unie je v současnosti hlavním sponzorem humanitární pomoci, ale zásoby potravin se ztenčují a rozvojové země především v Africe potřebují větší podporu na pomoc v boji proti chudobě a neustálému hladu. Omezení závislosti zemědělství na zdrojích fosilní energie, používání organických přípravků, udržení úrodných půd a přizpůsobení společné zemědělské politiky situacím potravinové krize jsou některé z klíčových věcí, které musíme vzít v úvahu, abychom se z této slepé uličky dostali.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), písemně. – (HU) Nejdůležitější otázkou, která v roce 2009 stojí před evropským zemědělským odvětvím, je, jak postihne celosvětová hospodářská krize podmínky výroby a spotřeby zemědělských výrobků. Tato otázka bude hlavním tématem Druhé maďarské zemědělské akademie, kterou organizují společně se státním tajemníkem Zoltánem Gógósem z maďarského ministerstva zemědělství a rozvoje venkova 17. dubna 2009 ve městě Pápa. Cena kukuřice se od roku 2006 na mezinárodních trzích ztrojnásobila a cena pšenice se zvýšila o 180 %, zatímco ceny potravin stouply celkově o 83 %. Do roku 2050 se počet obyvatel na Zemi zvýší na 9 miliard a abychom zajistili jejich potřeby, budeme muset zdvojnásobit úroveň zemědělské výroby; dny levných potravin jsou tedy sečteny. Proto je nesmírně důležité v Evropské unii zachovat a tam, kde je to možné, i zvýšit kapacitu zemědělské výroby. Je nepřijatelné, aby se zemědělská výroba jako výsledek odvětvových reforem SZP v Evropské unii snížila. Dobrým příkladem je reforma v odvětví cukru, která vedla, tomu, že tento průmysl v Maďarsku vymizel a v rámci politiky reformy vinařství byly rozdány dotace na vyhrabání vinic. Oddělení přímých zemědělských fondů od výroby jde rovněž stejným směrem.

Musíme najít vhodnou rovnováhu mezi potravinářskou výrobou a výrobou biopaliv a ta nesmí ohrožovat potravinové ohrožení světa. Bioetanolový program Spojených států v roce 2008 výrazně přispěl k nárůstu cen potravin; na základě těchto zkušeností musí Evropská unie své předchozí závazky týkající se podílu biopaliv znovu zvážit. A konečně nabádám k rychlé akci na úrovni EU proti vytváření monopolů mezi maloobchodníky s potravinami, abychom ochránili výrobce.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO) Nárůst cen energií, nepříznivé meteorologické jevy a nárůst poptávky po energiích v důsledku růstu počtu obyvatel způsobily nárůst cen potravin. Žádám Komisi, aby přezkoumala vztah mezi vysokými cenami potravin a růstem cen energií, především u používaných paliv.

Odvětví zemědělství potřebuje zlepšení energetické účinnosti. Nárůst podílu plodin pro biopaliva a využívání obnovitelných energií má pozitivní dopad na zemědělsko-potravinářské odvětví, které bylo postiženo vysokými cenami hnojiv a pesticidů, stejně jako nárůstem nákladů na zpracování a dopravu. Žádám Komisi, aby úzce monitorovala účinky nárůstu výroby biopaliv v Evropské unii a ve třetích zemích, pokud jde o využití půdy, ceny potravin a přístup k potravinám.

Pobídky podpory udržitelné výroby energetických plodin by neměly ohrozit výrobu potravin. Domnívám se, že je nutné provádět výzkum v oblasti zemědělství, aby se oživila zemědělská výroba. Vyzývám také členské státy, aby plně využily možnosti, které jim v tomto ohledu nabízí sedmý rámcový program pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace, a aby přijaly opatření na zlepšení zemědělské výroby udržitelným a energeticky účinným způsobem.

19. Perspektivy rozvoje občanského dialogu podle Lisabonské smlouvy (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0475/2008) paní Grabowské předložená jménem Výboru pro ústavní záležitosti o perspektivách rozvoje občanského dialogu podle Lisabonské smlouvy (2008/2067(INI)).

Genowefa Grabowska, zpravodajka. – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, měníme téma a budeme mluvit o kontaktech mezi orgány Evropské unie a jejími obyvateli. Tyto kontakty jsou nedostatečné. Existuje hluboký rozpor mezi Uníí a jejími občany; již Jean Monnet poukazoval na to, že Unie se vytváří pro občany, nikoli pro státy a vlády.

Unie se rozšiřuje a přijímá nové obyvatele, ale orgány mají problémy s vytvářením kontaktů s těmito občany. Začalo to být evidentní v případech bolestné zkušenosti s francouzským a nizozemským „ne“ Lisabonské smlouvě. Je sice pravda, že se orgány Unie snaží kontakty s občany vylepšit. Otevírají se jim a zřetelně uznávají roli občanské společnosti. V této oblasti je stále širší škála komunikačních politik Unie. K popisu těchto politik byl dokonce vytvořen název občanský dialog. Je však třeba učinit ještě víc. Evropský parlament se proto snaží se toho chopit a pokouší se vytvořit mechanismus vhodný pro tyto účely a podporovat kontakty tohoto typu mezi orgány Evropské unie a jejími občany. To by mělo vyřešit otázku nedostatku demokracie a ukázat, že občané hrají v rozhodovacím procesu Evropské unie významnou roli.

Článek 10 Lisabonské smlouvy stanoví: „Každý obyvatel má právo podílet se na demokratickém životě Unie. Rozhodování jsou přijímána co nejotevřeněji a co nejbližší občanům.“ Je zde i dodatečné ustanovení, které umožňuje legislativní iniciativu jednoho milionu obyvatel Evropské unie. Poté, co Lisabonská smlouva začne platit, bude se moci jeden milion obyvatel obrátit na Evropskou komisi a vyzvat ji, aby podala legislativní návrh k otázce, která je pro obyvatele důležitá.

Proto v této zprávě mluvím o občanském dialogu. Tento dialog není v zákoně definován. Je však důležitý a chtěla bych, aby byl řízen následujícími principy, nebo spíše aby se jimi sám řídil. Za prvé jsem do této zprávy zavedla princip zastupování občanské společnosti. Chtěla bych, aby byla občanská společnost na úrovni Evropské unie řádně zastoupena, což znamená, že bych chtěla, aby ji zastupovali partneři, kteří dané zájmy odrážejí a zastupují řádně.

Chtěla bych, aby měl občanský dialog vzájemný, dvoustranný charakter. To znamená, že by Evropská unie měla oslovovat občany a oni by jí měli odpovídat, a nejen to. Unie by také měla občany informovat, když byly jejich názory vzaty do úvahy, a vysvětlovat důsledky těchto názorů. Proto také potřebujeme zpětnou vazbu od Unie k obyvatelům.

Chtěl bych, aby se občanský dialog opíral o principy srozumitelnosti a transparentnosti. Když vyzýváme zástupce společnosti, aby se zapojili do dialogu, měli bychom se řídit jasnými pravidly. Měli bychom systematicky zveřejňovat seznam organizací zapojených do konzultace. Bylo by rozumné, kdyby Unie určila kontaktní osobu odpovědnou za tuto oblast, tedy dialog.

Není snadné vytvořit pravidla, kterými se má tato oblast řídit. Evropská komise připravila koncept posílení kultury konzultací a dialogu již v roce 2002, a proto doufám, že je připravena připravit návrh vhodných principů. Tyto principy by měly být společné pro všechny tři orgány. Chtěla bych také dodat, že i členské

státy by měly být povinny podporovat občanský dialog. Nebyla jsem schopná zmínit se o všech částech zprávy. Chtěla bych však, aby byl obsah otestován při první vhodné příležitosti, tedy při volbách do Evropského parlamentu v roce 2009. Chtěla bych také využít této příležitosti a učinit první krok ke kontaktu s evropskými občany, ukázat jim, co nejlepšího jim Unie může nabídnout, a zjistit od nich, za co bychom měli v této sněmovně bojovat.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, Komise by především chtěla paní zpravodajce Grabowské i Výboru pro ústavní záležitosti poděkovat za jejich vynikající zprávu.

Souhlasíme s tím, že občanská společnost hraje v evropské integraci významnou úlohu. Jde o jeden z hlavních nástrojů pro komunikaci mezi evropskými orgány, evropskou společností a evropskými občany. Napomáhá občanům uplatňovat právo účastnit se demokratického života v Unii.

Komise má dlouhou a životaschopnou tradici vzájemného působení s organizacemi občanské společnosti. Tato spolupráce mezi Komisí a občanskou společností narůstala a dnes pokrývá širokou škálu otázek od politického dialogu po řízení projektů, jak v rámci EU, tak v našich partnerských zemích.

Lisabonská smlouva by měla naše stávající praktiky postavit na vyšší úroveň a dát jim čerstvý impuls, aby se ještě zlepšily. Měla by také otevřít dveře další možnosti pro občanskou společnost, aby své názory přivedla do praxe prostřednictvím občanské iniciativy.

Zapojení stran do aktivního dialogu vyžaduje vhodné nástroje k tomu, aby mohla občanská společnost vyjádřit své názory a byla vyslyšena. Orgány EU také potřebují vhodné nástroje k zajištění toho, aby byly názory, které slyšíme od občanské společnosti a občanů, řádně zachyceny a vloženy do systému. Komise vítá fakt, že současná zpráva podporuje mnoho myšlenek, které již Komise realizovala.

Současná Komise přijala prostřednictvím svého mandátu řadu iniciativ, které zapojují organizace občanské společnosti a individuální občany do veřejné debaty o otázkách EU. Jedním z nejinnovativnějších příkladů tohoto úsilí byly konzultace občanů, kde se vyzkoušely deliberativní průzkumy veřejného mínění a konzultace tváří v tvář.

Porozumění potřebám a očekáváním lidí, o něž se již více než 35 let snaží Eurobarometr, bylo rozvinuto do velmi cenného nástroje po monitorování veřejného mínění v Evropě. Komise ani Parlament však nemohou samy zorganizovat celoevropskou veřejnou debatu. To lze provést pouze ve spolupráci orgánů EU a členských států. Je to účelem politického prohlášení „Partnerství pro komunikaci o Evropě“, které Parlament, Rada a Komise podepsaly dne 22. října 2008.

Komise a Parlament v této souvislosti vždy koordinují své úsilí s členskými státy, a to prostřednictvím partnerství v oblasti řízení, která zahrnují regionální a místní kampaně ke konkrétním otázkám, spojené s akcemi místních orgánů a nevládních organizací. Jedenáct partnerství v oblasti řízení v roce 2009 tento přístup ještě zefektivní.

Komise sdílí názor, že plodný dialog závisí na aktivní účasti všech stran: orgánů EU, členských států a občanské společnosti. Komise doufá, že Lisabonská smlouva vstoupí v platnost a je připravena podniknout akce nutné k tomu, aby se její ustanovení uvedla do praxe, a je připravena pokračovat v rozvíjení občanského dialogu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), písemně. – (PL) Má-li být Evropská unie skutečně demokratická a blízká svým občanům, vyžaduje to úzkou spolupráci na místní, regionální a vnitrostátní úrovni mezi orgány Unie a jejími členskými státy na jedné straně a občanskou společností na straně druhé.

Občanská společnost zastupuje mnoho nevládních a neziskových organizací, které založili občané ze své vlastní svobodné vůle. Hraje důležitou úlohu v procesu evropské integrace a seznamuje evropské orgány s postoji a přáními občanů Unie. Je proto velmi důležité dávat občanům jasné a spolehlivé informace a propagovat občanský dialog. Platí to především v otázce podpory a šíření akcí a úmyslů Evropské unie, rozvoje evropské sítě spolupráce a posilování evropské identity v rámci občanské společnosti.

Pokud chce Evropská Unie dosáhnout svých politických cílů a záměrů, potřebuje větší politické uvědomění, efektivnější občanský dialog a širší politickou debatu.

Lisabonská smlouva posiluje občanská práva ve vztahu k Unii tím, že občanům a sdružením zastupujícím občanskou společnost usnadňuje účast v diskusích o takzvané občanské Evropě.

Orgány Evropské unie by měly úžeji spolupracovat na rozvíjení evropského občanského dialogu a měly by podporovat občany Unie, aby se pro Evropu více angažovali. Je nesmírně důležité podporovat širší účast občanů v evropských debatách a diskusích. Občané by se měli aktivněji zapojit do nadcházejících voleb do Evropského parlamentu. Koneckonců jak uvedl Jean Monnet, nevytváříme Unii pro státy a vlády, ale tvoříme ji pro obyvatele.

Zita Gurmai (PSE), písemně. – (HU) Účast v organizacích občanské společnosti dává občanům možnost aktivně se zapojit do tvorby politiky. Vzhledem k dosahovaným cílům EU představuje aktivní zapojení občanů do tohoto procesu a vytváření konkrétních hmatatelných příležitostí, aby se mohli chopit iniciativy, dále poskytování zpětné vazby a vyjádření kritiky a opačných názorů skutečnou výzvu. Ale vzhledem k tomu, že neexistuje jediná přesná definice organizace občanské společnosti, může to představovat problémy.

Aby mohli občané EU pochopit, jaké výhody jim Evropská unie nabízí, musíme dále rozšiřovat demokracii, zvyšovat transparentnost a zlepšovat efektivnost operací EU. Deficit demokracie vyplývá v mnoha případech z toho, že občané vždy nemají přístup k základním informacím. Některé z dokumentů týkajících se procesu rozhodování ve Společenství stále nejsou přístupné, proto musíme pokračovat v procesu zaměřeném na větší přístupnost pracovních dokumentů Společenství.

Mechanismus konzultací je nedílnou součástí aktivit evropských orgánů. Musíme stanovit hlavní principy a minimální soubor pravidel, týkajících se konzultací, a vytvořit konzultační rámec, který bude soudržný a přitom dostatečně flexibilní, aby se přizpůsoboval konkrétním očekáváním příslušných stran.

Jo Leinen (PSE), písemně. – (DE) Tato zpráva vysílá jasný signál k tomu, aby se EU dostala blíž k občanům, a navrhuje hmatatelné kroky k uskutečnění tohoto cíle.

Vyzýváme všechny orgány EU, aby z dialogu s občanskými institucemi učinily významný paušální úkol v rámci své politické práce.

Lidé budou podporovat EU, pouze budou-li informováni o politických plánech a aktivitách a budou-li se moci účastnit rozhodování, například prostřednictvím konzultací. Když Irsko odmítlo Lisabonskou smlouvu, viděli jsme, jaké negativní důsledky pro evropskou integraci může mít úmyslně rozšířená mylná informace. V budoucnu je tomu nutné předcházet politikou proaktivního informování a dialogu. Platí to především pro Radu a vlády členských států, které by měly být mnohem aktivnější při podávání lepších informací o EU.

Je nutné zjednodušit a zlepšit přístup k dokumentům ze všech orgánů EU, aby mohl každý občan získat obrázek o jejich práci.

Naším cílem je vybudovat silnou evropskou občanskou společnost jako nutný předpoklad pro rozvoj evropského veřejného prostoru. Proto požadujeme, aby se konečně vytvořily nezbytné rámcové podmínky, což především znamená statut pro evropská sdružení, a také základní nutnou infrastrukturu pro aktivní občany na evropské úrovni.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Pane předsedající, dámy a pánové, zpráva paní Grabowské o perspektivách rozvoje občanského dialogu podle Lisabonské smlouvy je příkladem plýtvání časem a zdroji. Proto se objevuje otázka zásadní povahy. O čem je skutečně tato debata? Lisabonská smlouva je přece mrtvá. Irsko ji odmítlo v národním referendu. Znamená to, že výše uvedený dokument nemá žádnou právní moc. Budování čehokoliv na ní je budováním na písku, bez základů. Budování na základě smlouvy, která ve skutečnosti neexistuje, protože byla odmítnuta, je porušením demokracie a rovnocenných práv svobodných národů. Člověka pak napadá, jaká je definice demokracie. Jak tomu rozumím já, je demokracie svobodnou volbou, ne něčím, co je vnuceno a co ignoruje vůli občanů. V demokracii je suverénním národ, a ne nějaká zájmová skupina. Nejvyšším výrazem vůle lidu je referendum, ne rozhodnutí vládnoucí kliky, odporující vůli lidu. Je to tak těžké pochopit?

Dushana Zdravkova (PPE-DE), písemně. – (BG) Chci pogratulovat paní Grabowské za její skvělou zprávu, která, jak jsem si jistá, přispěje ke zlepšení a rozvoji občanského dialogu. O rozvoji dialogu mezi občany Evropské unie a jejími orgány by se toho dalo říct hodně. Jako předsedkyně jednoho bulharského občanského sdružení se upřímně domnívám, že jde o jednu z nejdůležitějších věcí pro budoucí rozvoj Evropy, kterou je nutné urychleně reformovat a zlepšit.

Věřím, že tato zpráva umožní Evropskému parlamentu dát instrukce a doporučení ostatním orgánům, ale i občanským organizacím, protože bez jejich spolupráce a účasti nebudeme schopni dosáhnout cíle, který jsme si sami dali.

Zpráva počítá s rovnocenným dialogem, který zohlední rozdíly a nezávislost jednotlivých sdružení. Podporuje účast občanů na politických procesech, aby bylo možné se chopit závažných výzev, které před námi stojí na vnitrostátní i evropské úrovni. Proto je nesmírně důležité, abychom našli diferencovaný přístup a dosáhli výsledků na místní úrovni, protože v jednotlivých zemích a v jednotlivých odvětvích existuje různá úroveň rozvoje.

Počítám s tím, že ostatní orgány a členské státy zohlední naše doporučení, i kdyby Lisabonská smlouva nezačala brzy platit.

20. Veřejné finance v HMU – 2007 a 2008 (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0507/2008) paní Gottardiové předložená jménem Hospodářského a měnového výboru o veřejných financích v HMU – 2007 a 2008 (2008/2244(INI)).

Donata Gottardi, zpravodajka. – (IT) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, přesně před rokem jsme přijali rozhodnutí spojit zprávy o veřejných financích na rok 2007 a 2008. Byly k tomu přinejmenším dva důvody: pokusit se urychlit proces a zohlednit známky změny, které se objevily. Neznali jsme v té době ještě plný rozsah změn, ale bylo již zřejmé, že analýzou dvou let společně bychom měli získat komplexnější a přesnější hodnocení. A měli jsme pravdu! Zpráva, o které budeme zítra hlasovat, byla bez přestání aktualizovaná.

Vztah mezi veřejnými financemi a finanční a hospodářskou krizí je očividný. Stačí se zamyslet, kam jdou zdroje určené pro záchranu bank a velkých podniků, popřemýšlet nad podporou výroby, s ohledem na volání především malých a středních podniků a na ochranu občanů před negativními dopady recese. Všechna tato opatření, která jsou v centru pozornosti evropských orgánů a jednotlivých členských států, by však neměla rozložit nebo oslabit naše perspektivy a závazek vůči budoucím generacím.

Zpráva se týká nejméně dvou rovin: jedna je obecná, stabilní a platná ve všech situacích, druhá je bezodkladnou odpovědí na současnou krizi. Princip zůstává netknutý, dokonce posílený, tedy že kvalitní udržitelné veřejné finance jsou nezbytné nejen pro jednotlivé země, ale také pro solidaritu hospodářství a evropského sociálního modelu. Pokud jde o příjmy, je nutné přijmout kroky k rozšíření daňového základu, aniž by se však oslabil princip progresivního zdanění, a je nutné omezit daňový tlak na práci, především u průměrných a nízkých platů a důchodů. Pokud jde o výdaje, je nutné provést hodnocení kontextu, požadavků, složení obyvatelstva, s patřičným zvážením politik pro rovné zacházení s ženami a muži a demografických změn. Spíše než zavádět bez rozmyslu omezení bychom se měli zaměřit na reorganizaci výdajů, tím, že přerozdělíme rozpočtové položky a zmodernizujeme veřejnou správu.

Účelným postupem je sestavování rozpočtu s ohledem na rovné postavení mužů a žen, což je metoda, kterou po určitou dobu Evropský parlament podporoval, i když zatím zdaleka není normou. Zlepšuje transparentnost a porovnatelnost, je pro občany srozumitelnější, a proto vytváří důvěru a smysl pro odpovědnost.

Dnešní bezprecedentní nestabilita volá po rozhodné akci. Pokud se intervence veřejného sektoru staly opět důležité a zásadní, nesmíme se znovu dopustit stejných omylů – to by bylo ještě více neomluvitelné. Místo toho musíme krizi směřovat k novému modelu rozvoje, který je opravdu udržitelný, jak environmentálně, tak sociálně.

Když mluvíme o evropské koordinaci, měli bychom uvažovat nad vlastním anticyklickým řízením, společně vedeným stejným směrem, které urychlí boj proti daňovým únikům a rájům a spojí národní plány dohromady. V případě zásahu na podporu podnikání musíme zhodnotit dopad na hospodářskou soutěž, rovné podmínky a fungování vnitřního trhu a zajistit dohled, odpovědnost, omezení a následné chování. Revize Paktu stability a růstu umožní kontrolovanou flexibilitu, která se musí využívat opatrně a s prozíravostí.

Ve strategických, předem stanovených odvětvích je nutné znovu spustit makroekonomické politiky a společné investice, za použití nástrojů, jako jsou eurobondy, a přitom stále pozorně sledovat místní a regionální úroveň a plány regionální stability. Zpráva získala široký konsensus v rámci Hospodářského a měnového výboru a také většina politických skupin sdílí jeho vizi. Skutečně doufám, že jde o předzvěst dobrého výsledku při zítřejším hlasování.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, Komise vítá zprávu paní Gottardiové, jejíž podstata se shoduje se dvěma dřívějšími zprávami Komise o veřejných financích v HMU zveřejněnými v červnu 2007 a 2008. Komise také souhlasí se třemi nejnovějšími úpravami, které zpravodajka předložila 7. ledna.

Zpráva Evropského parlamentu potvrzuje, že revidovaný Pakt stability a růstu doposud fungoval, jak měl. Mnohé členské státy především vyvinuly značné úsilí, aby s ohledem na pakt splnily své povinnosti. Od provedení reformy Paktu stability a růstu byla uplatněna opravná i preventivní část, plně v souladu s ustanoveními reformního paktu a v jeho prosazování se neobjevila žádná shovívavost.

Zpráva však zdůrazňuje i velmi negativní ekonomické vyhlídky pro EU a eurozónu pro rok 2009. Růst se značně zpomalil, tento rok přechází do vyložené recese. Celkové ekonomické vyhlídky na rok 2010 jsou také pesimistické, takže Komise souhlasí s Evropským parlamentem, že je nyní nezbytné podpořit poptávku využitím diskrečních opatření daňové politiky.

Daňová politika se však musí zachovat na udržitelné úrovni, očekávat lze uspořádané řešení krize. Komise v tomto ohledu sdílí obavy Parlamentu, pokud jde o dlouhodobou udržitelnost veřejných financí, a dále klade důraz na jejich zhodnocení.

Další zprávu o dlouhodobé stabilitě veřejných financí v Evropské unii vydá Komise na podzim 2009. Komise také sdílí názor Evropského parlamentu, že je nutné přesměrovat veřejné výdaje, aby se zlepšila kvalita veřejných výdajů ve shodě s Lisabonskou strategií. Taková politická orientace je rozhodně součástí společných politických zásad, které přijala Evropská rada. Komise dále pracuje na systematictějších hodnocení kvality rozvoje veřejných financí včetně sestavování rozpočtu na základě výkonnosti.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO) Dvanáct členských zemí procházelo na jaře 2006 postupem při nadměrném schodku. V důsledku zavedení doporučení a rozhodnutí Rady v případě zemí s nadměrným deficitem se o dva a půl roku později blíží počet členských zemí procházejících postupem při nadměrném schodku nule. Dosáhlo se toho díky příznivým hospodářským podmínkám v roce 2006 a 2007. V období 2008–2009 čelíme hospodářské krizi, která již v mnoha členských zemích odstartovala hospodářskou recesi, nárůst nezaměstnanosti a bankroty velkého počtu firem, především malých a středních podniků. Plán evropské hospodářské obnovy přináší velké veřejné investice do modernizace dopravní a energetické infrastruktury. Členské státy rozvíjejí programy zacílené na podporu malých a středních podniků, aby mohly pokračovat v podnikání. Za těchto podmínek bude pro členské státy v eurozóně a vlastně pro všechny členské státy obtížné splnit konvergenční kritéria. Domnívám se, že na evropské úrovni je nutné přijmout opatření, která umožní členským státům čelit současným výzvám, jako je stárnutí obyvatelstva, přistěhovalectví, změna klimatu atd. Zemědělství, školství, zdravotnictví a doprava, což jsou klíčové odvětví pro hospodářský rozvoj Unie i pro kvalitu života evropských občanů, musí dostat pomoc z konkrétních veřejných politik.

21. Provádění, uplatňování a prosazování směrnic 2005/20/ES a 2006/114/ES (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0514/2008) paní Weilerové jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů o provádění, uplatňování a prosazování směrnice 2005/20/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a směrnice 2006/114/ES o klamavé a srovnávací reklamě (2008/2114(INI)).

Barbara Weiler, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, než se budu věnovat své zprávě, chtěla bych ještě jednou říct, že nejednáme správně, když jsme přijali rozhodnutí diskutovat o zprávách z vlastní iniciativy. Když vidím, jak diskuze pokračují – bez dialogu, bez výměny názorů, bez konfliktů –, nepovažuji to za správnou parlamentní rozpravu a doufám, že to po evropských volbách rychle napravíme.

Nicméně mi dovoluje vyjádřit poděkování kolegyním a kolegům, kteří zde nejsou přítomni. Na přípravě této zprávy jsme odvedli pěkný kus práce. Chtěla bych také poděkovat Komisi a sekretariátu výboru.

Během společné debaty ve výboru jsme došli k mnoha novým zjištěním. Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů dal záměrně diskusi o uplatňování relativně brzy na program, protože lhůta na uplatnění v členských státech byla polovina až konec roku 2007, což do dneška nebylo příliš mnoho času na směrnici, která vyžaduje obrovský a výrazný podíl harmonizace. Některým členským státům se však její provedení nepodařilo. Určitě to má co do činění s komplikovaným postupem, ale je zajímavé, že tři členské státy, kterým se to nepodařilo, patří mezi zakládající členské státy. Nemůžeme se proto domnívat, že jim chybí znalost evropského práva. Tři členské státy dosud směrnici neprovedly, čtyři ji provedly nedostatečně a neadekvátně a tři členské státy obdržely sdělení od Komise, jež mohou potenciálně vést k řízení před Evropským soudním dvorem. Jde o velký počet nedostatečného provedení. Při našich slyšeních jsme zjistili, že dvě země provedly směrnici s velkou mírou odhodlání a kreativity, konkrétně Spojené království a Rakousko. Takže to možné je.

Výhody vnitřního trhu musí být v zájmu členských států. Cílem této směrnice by mělo být vyjasnit práva spotřebitelů a zjednodušit přeshraniční trh, zavést spolehlivé a spravedlivé předpisy a pochopitelně posílit právní jistotu.

Velmi důležitým bodem pro nás jako poslance byla ochrana občanů a spotřebitelů před podvodnými praktikami. Platí to nejen pro spotřebitele, ale i pro malé a střední podniky. Naším cílem, paní komisařko, by možná bylo ve střednědobém horizontu spojit tyto dvě směrnice dohromady, protože velmi mnoho malých podniků je konfrontováno se stejnými nepříjemnostmi na vnitřním trhu jako spotřebitelé. Známe mnoho příkladů, jako je otravná reklama a zavádějící a agresivní obchodní praktiky. Všichni známe podvody s adresáři, což je problém velmi rozšířený po celé Evropě. Víme o podvádění v loteriích a mnoha dalších věcech.

Chci také poděkovat Komisi za to, že důsledně provedla u leteckých společností a reklam na vyzvánění akcí „sweep“. Doufám, že v této práci bude pokračovat. Očekáváme, že zajistí výraznější propojení s vnitrostátními úřady a to, že nebudou podkopávány černé listiny a pokuty budou skutečně odstrašující – což je pro nás jako pro poslance docela důležitý bod.

Na závěr chci říct, že úspěšné provedení vyžaduje spolupráci mezi členskými státy a mezi poslanci vnitrostátních parlamentů a evropskými poslanci a zcela v souladu s Lisabonskou smlouvou, o níž zde byla řeč, chci také vyzvat poslance vnitrostátních parlamentů, aby lépe kontrolovali své národní vlády. Tyto dvě směrnice by mohly být dobrým startem.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, především chci poděkovat zpravodajce paní Weilerové za její zprávu, jejíž obsah Komise pochopitelně pečlivě posoudí, ale chci jí poděkovat i za poznámky k tomuto postupu.

Komise plně souhlasí, že je nyní velice důležité, aby členské státy řádně provedly do vlastních předpisů nové pojmy, které směrnice o nekalých obchodních praktikách zavádí, a aby také vnitrostátní orgány přispěly k jednotnému uplatňování směrnice v celé EU.

Pokud jde o provedení, dva státy mají stále zpoždění: Lucembursko a Španělsko. Komise tyto případy oznámila v červnu loňského roku Soudnímu dvoru.

Komise také spolupráci na provádění koordinovala, aby nedocházelo k nesprávnému provádění. V malém počtu zemí však stále problémy přetrvávají, a to především kvůli jejich neochotě vyhovět plné harmonizaci. V těchto případech nebude Komise otálet se zahájením řízení o porušení povinnosti.

Zpráva se zmiňuje o potřebě chránit proti nekalým obchodním praktikám nejen spotřebitele, ale i malé a střední podniky. Komise v tomto bodu Evropskému parlamentu připomíná, že plně harmonizovaná směrnice o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům již jednou představovala velmi ambiciózní návrh, který by býval zkrachoval, kdyby se jeho rozsah rozšířil na nepoctivé konkurenční praktiky mezi podnikatelskými subjekty.

Z konzultací o návrhu a z jednání s Radou vyplynulo, že pro rozšíření rozsahu působnosti směrnice na nepoctivé konkurenční praktiky mezi podnikatelskými subjekty existuje jen malá podpora.

Pokud jde o agresivní praktiky, které byly poprvé na úrovni EU regulovány směrnicí o nekalých obchodních praktikách, bylo usouzeno, že k takovýmto praktikám dochází téměř výhradně ve vztahu ke spotřebiteli. Na zavádějící praktiky mezi podnikatelskými subjekty se již vztahuje směrnice týkající se klamavé a srovnávací reklamy. Takovéto praktiky by měly být dále regulovány jen touto směrnicí.

Pokud jde o posílení právních předpisů na ochranu spotřebitele, Komise bude dál koordinovat opatření v oblasti vymáhání práv prostřednictvím sítě pro spolupráci při ochraně spotřebitele.

Komise v této souvislosti připomíná, že Parlament podporuje akce „sweeps“ jako nástroj pro vymáhání práva. Komise má v úmyslu dál tento mechanismus rozvíjet a později v letošním roce plánuje další akci sweep. Na základě požadavku Parlamentu Komise také s potěšením dodává, že chystaná druhá verze hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích bude obsahovat data shromážděná během akcí sweeps doposud.

Vzhledem k tomu, že se zpráva zmiňuje o nutnosti informačních kampaní na zvýšení povědomí spotřebitelů o jejich právech, by chtěla Komise poslance informovat o své nejnovější webové stránce „Je to fér?“, která například obsahuje vzdělávací materiál o černé listině zakázaných praktik.

Na závěr by Komise chtěla sněmovnu ujistit, že bude dál úzce spolupracovat s členskými státy, aby zajistila adekvátní a účinné prosazení směrnic o nekalých obchodních praktikách a o klamavé a srovnávací reklamě.

Letos vznikne databáze s vnitrostátními prováděcími opatřeními a judikaturou, která bude v tomto ohledu sloužit jako užitečný nástroj.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý ve 12:00.

(Na základě připomínek paní Weilerové přečetl předsedající nahlas znění čl. 45 odst. 2 jednacího řádu)

Písemná prohlášení (článek 142)

Zita Plešinská (PPE-DE), písemně. – (SK) Evropští spotřebitelé jsou často vystaveni nekalým obchodním praktikám a klamavé a zavádějící reklamě. Nebezpečí podvodu číhá hlavně na skupinu zranitelných spotřebitelů, do které patří především děti a důchodci.

Vítám úsilí Komise pomoci členským státům při provádění směrnice, která přispívá ke zvyšování důvěry spotřebitelů i obchodníků v přeshraniční transakce. Znamená větší právní jistotu pro spotřebitele a zároveň ochranu malých a středních podniků před agresivními nekalými obchodními praktikami.

Tato směrnice bude mít klíčový význam pro budoucí vývoj spotřebitelských trhů EU a pro plný rozvoj potenciálu vnitřního trhu. Vzhledem k tomu, že stále existují nejasnosti ohledně provádění této směrnice, vítám zprávu kolegyně Weilerové, která poukazuje na problémy v provádění do vnitrostátních právních předpisů.

Abychom byli úspěšní, musí soudní orgány zintenzivnit přeshraniční spolupráci v oblasti podvodných databázových služeb. Velký význam přikládám informačním kampaním na zvýšení povědomí spotřebitelů o jejich právech, protože jsou klíčovým faktorem, jak jim poskytovat větší ochranu. Jen dobře informovaný spotřebitel dokáže rozlišit zavádějící reklamu a předejít zklamání, které mu může způsobit.

Věřím, že prostřednictvím „černých seznamů“ odhalíme nekalé obchodní praktiky a úplně zakážeme každou zavádějící reklamu.

22. Společná rybářská politika a ekosystémový přístup k řízení rybolovu (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0485/2008) pana Guerreira předložená jménem Výboru pro rybolov o společné rybářské politice a ekosystémovém přístupu k řízení rybolovu (2008/2178(INI)).

Pedro Guerreiro, zpravodaj. – (PT) Toto sdělení Komise vyvolává nejrůznější otázky v rámci debaty o možné reformě společné rybářské politiky v roce 2012.

Moje zpráva, kterou přijal parlamentní Výbor pro rybolov, ukazuje na řadu faktorů, které považujeme v kontextu této debaty za důležité.

Rybolov je základní činností pro zajištění stravy a přežití lidských bytostí, a to je základním cílem jakékoliv rybářské politiky.

V této souvislosti stojí za zmínku zdůraznit význam rybolovu ve vodách výlučných ekonomických zón každého členského státu pro jeho suverenitu a nezávislost, především pokud jde o potraviny.

Společná zemědělská politika (SZP) by měla podporovat modernizaci a udržitelný rozvoj rybářského průmyslu, měla by zabezpečovat jeho sociálně-ekonomickou životaschopnost a udržitelnost populace ryb a zajišťovat přísun ryb pro veřejnost i potravinovou suverenitu a bezpečnost, udržení pracovních míst a zlepšení životních podmínek rybářů.

SZP nesmí proto být s ohledem na své vlastní cíle podřízená jiným politikám Společenství, které byly mezitím definovány.

Jinými slovy rybářská politika není a nemůže být politikou pro oceány a mořské prostředí.

Vzhledem k tomu, že rybolov je činnost, využívající samoobnovitelné zdroje, je prvním a hlavním úkolem řízení rybolovu kontrolovat celkovou intenzitu rybolovu, aby se zajistil maximální udržitelný lov.

Politika pro rybolov musí vyjít z předpokladu vzájemného propojení mezi prosperitou rybářských komunit a udržitelností ekosystémů, jehož jsou nedílnou součástí, zejména cestou uznání specifických rysů a významu drobného pobřežního rybolovu a rekreačního rybolovu.

Využití ekosystémového přístupu k přímořskému řízení nutně vyžaduje multidisciplinární a meziodvětvové akce mezi jednotlivými opatřeními, které mají dopad na námořní ekosystémy, zdaleka je přesahují a jdou i proti opatřením přijatým v oblasti rybolovu.

Návrh analýzy hodnocení rybolovných zdrojů založené na ekosystémech musí vycházet z potvrzených vědeckých údajů spíše než předtuch založených na předsudcích.

Musí se také uznat, že je velký rozdíl mezi jednotlivými mořskými oblastmi a zdroji, které se mohou vyskytovat v každé z nich, mezi jednotlivými plavidly a používaným zařízením a mezi jejich dopady na ekosystémy, což vyžaduje opatření pro řízení rybolovu, která budou diverzifikovaná, specifická a přizpůsobená jednotlivým případům, přičemž rybáři budou v případě potřeby odškodněni za jejich sociálně-ekonomické důsledky.

Domníváme se, že k tomu, aby se zajistila udržitelnost zdrojů, rybářská činnost a jednotlivé místní komunity, je nutné, aby členské státy uplatňovaly svou suverenitu ve svých 12 mílích územních vod a aby byla oblast odpovídající výlučným ekonomickým zónám nejvzdálenějších regionů považována za oblasti s výlučným přístupem.

V této souvislosti se v návrhu objevují obavy, pokud jde o přístup ke zdrojům, kdy se směřuje k podpoře systému přenosných individuálních kvót, což by mělo za důsledek koncentraci rybářské aktivity a individuální prisvojení rybářských práv.

Mělo by se také poukázat na to, že politika, která podporuje nerozvážené vyřazování plavidel, která nebere v úvahu specifika lodí, zdrojů, potřeb v oblasti spotřeby každého členského státu a sociálně-ekonomický dopad, je nevhodná a neoprávněná.

Nakonec chci uvést, že prudký pokles příjmů v odvětví není způsoben jen omezeními rybářské činnosti, ale především stagnací/pádem první prodejní ceny a zvýšením výrobních nákladů (nafta a benzín).

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, Komise vítá předloženou zprávu a podporu, kterou naše stanoviska týkající se ekosystémového přístupu dostala.

Jednou z hlavních myšlenek, kterou nám Komise ve svém sdělení předává, je, že i když rybolov závisí na zdravých mořských ekosystémech, řízení rybolovu nemůže samo převzít úlohu celkového řízení oceánů. Zdravé mořské ekosystémy lze chránit jen pomocí politiky, která zahrne všechna odvětví, která mají na tyto ekosystémy vliv.

Proto Komise chápe námořní politiku a především její environmentální pilíř, směrnici o mořské strategii, jako klíč k uplatňování ekosystémového přístupu. Tento přístup dá rybářskému odvětví záruku, že veškerý lidský dopad na mořské ekosystémy, a nejen rybolov, je řešen přiměřeným a promyšleným způsobem. To je také základní podstata zprávy a oceňujeme, že s tímto bodem Komise souhlasí.

Zdůrazním, že to neznamená, že jedna politika je podřízená druhé – že tímto přístupem vytváříme hierarchii například mezi směrnicí o mořské strategii a společnou rybářskou politikou.

Směrnice o mořské strategii slouží společné rybářské politice tím, že jde o nezbytný integrující nástroj pro ochranu zdrojů v budoucnu, a společná rybářská politika pomůže směrnici o mořské strategii tím, že zavádí nutná řídicí opatření k podpoře cílů zdravých mořských ekosystémů.

Jak zpráva uvádí, zajišťování potravinových potřeb, ochrana rybářského odvětví a rybářských komunit a zachování udržitelnosti mořských ekosystémů nejsou neslučitelné. Naopak, z dlouhodobého hlediska existuje mezi těmito cíli součinnost.

Zpráva se zmiňuje o mnoha otázkách týkajících se specifických nástrojů, které se mají v budoucnu používat. Jde o důležité a relevantní otázky, kterými se budeme zabývat během debaty o reformě společné rybářské politiky. Proto tyto otázky nebudu nyní speciálně komentovat.

Zmíním se však o tom, že je zde pár bodů, ve kterých spolu možná souhlasit nebudeme. Uvádí se, že rybáři, které postihly řídicí plány a opatření na ochranu ekosystémů, by měli dostat dotace nebo odškodnění. Nemyslíme si, že přímé dotace jsou správnou cestou, ale že řešením je pomoci odvětví, aby bylo ekonomicky odolnější, a pomoci pobřežním společenstvím rozrůznit činnost o další ekonomické aktivity.

Uvádí se též, že způsobem, jak obnovit populace divokých ryb, může být doplnění zásob z akvakultury. I když to může být v několika velmi specifických případech možností, nedomníváme se, že je to obecně cesta kupředu. Populace ryb by měly být obnoveny řádným řízením dopadů lidské činnosti na mořské ekosystémy, včetně dopadů jak rybolovu, tak i jiných odvětví.

K podrobnější debatě o nástrojích řízení rybolovu se vrátíme v souvislosti s debatou a rozvíjením reformy společné rybářské politiky, která začne zveřejněním naší zelené knihy v dubnu. Mezitím děkuji Parlamentu za podporu pro náš přístup, který vyjádřil v souvislosti s touto zprávou.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Současné populace ryb ve vodách Evropské unie se neustále snižují, jak kvůli nadměrnému rybolovu a používání nevhodného zařízení, tak kvůli dopadu, jaký mají na mořský biologický život jiná odvětví, především turistika. Vědecký výzkum, zjišťující, které faktory včetně vlivu změny klimatu ovlivňují mořské ekosystémy, zajistí možnost zjistit, jak se budou vyvíjet zdroje ryb, a přijmout preventivní opatření, aby se zabránilo rychlému a nepřetržitému úbytku populace ryb.

Vzhledem k tomu, že rybolov je základní aktivitou pro zajištění potravy a přežití, stává se řízení rybolovných zdrojů v době, kdy se zhoršuje mořská biologická rozmanitost, životně důležité. Z tohoto důvodu je ve všech iniciativách na podporu udržitelného rozvoje pobřežních oblastí Evropské unie nutné zohlednit společenské, hospodářské a ekologické aspekty.

23. Rovné zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0491/2008) paní Rierové Madurellové předložená jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví o provedení a uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES ze dne 23. září 2002, kterou se mění směrnice Rady 76/207/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky (2008/2039(INI)).

Teresa Riera Madurell, zpravodajka. – (ES) Pane předsedající, směrnice, o níž se zpráva zmiňuje, je pozměněnou verzí směrnice z roku 1978 o stejném tématu, která byla vypracována s ohledem na Amsterodamskou smlouvu, dle judikatury Soudního dvora Evropských společenství a nových společenských skutečností. Tato verze zahrnuje základní zásady zlepšování práv žen, které se v této zprávě hodnotí.

Právní text zavádí definici přímé a nepřímé diskriminace, násilí a sexuálního násilí; požaduje po členských státech, aby podporovaly zaměstnavatele v přijímání opatření, zabráňujících všem formám diskriminace na základě pohlaví; a chrání práva pracujících po mateřské nebo otcovské dovolené.

Provedením této směrnice se členské státy nejen zavážou vytvořit orgány, které budou propagovat, hodnotit, zavádět a podporovat rovné zacházení, ale také se ujmou závazku podněcovat společenský dialog zaměřený na podporu rovného zacházení na pracovišti, a to plánovaně, cestou kolektivních dohod. Zavážou se také posilovat úlohu nevládních organizací v podpoře rovnosti, přijímat účinná opatření na trestání těch, kdo neplní ustanovení směrnice, a zavádět ochranná opatření pro ty, kdo poskytují pomoc obětem.

Pokud byla Komise schopná vytvořit zprávu, která je podle směrnice závazná po čtyři roky, měla by být její hodnotící práce relativně snadná. K tomu by měly všechny členské státy provést směrnici do vnitrostátního práva ve stanovené časové lhůtě, udělat to řádně a předložit veškeré informace Komisi. V takovéto situaci jsme se však na začátku nenacházeli.

Po vypršení lhůty na provedení směrnice do vnitrostátního práva neposkytlo devět členských států informaci o opatřeních přijatých k jejímu provedení. Komise proto zahájila řízení o porušení povinnosti a v květnu loňského roku bylo toto řízení stále ještě vedeno proti dvěma členským státům. Komise navíc kvůli složitosti směrnice a novým aspektům, které obsahuje, zjistila problémy s jejím prováděním ve 22 členských státech, ačkoliv se očekávalo, že mnoho z nich se vyřeší cestou dialogu.

Pro přípravu důkladné, užitečné a co možná nejkompletnější zprávy jsme potřebovali mít k dispozici více údajů, a proto jsme se rozhodli o ně členské státy požádat. S informacemi od Komise, s informacemi od členských států – od jejich orgánů zabývajících se rovným zacházením a od vnitrostátních parlamentů – a s příspěvky od mých kolegů z různých skupin jsme byli schopni připravit tuto zprávu, která nám nyní podává jasnou představu o tom, jak proces provádění směrnice v každém členském státě pokračuje.

Po této zkušenosti bych ráda zdůraznila, že spolupráce mezi vnitrostátními parlamenty a Evropským parlamentem byla pro řádné provedení práce zcela zásadní. Bez informace od parlamentů a orgánů zabývajících se rovným zacházením bychom nebyli schopni tuto zprávu sepsat, přinejmenším ne tak důkladně, jako jsme ji sepsali; nebylo by to možné ani bez vzájemné spolupráce, kterou se nám podařilo navázat s Komisí, nebo bez neocenitelné pomoci služeb Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, mého úřadu a služeb mé parlamentní skupiny. Chtěla bych rozšířit své poděkování na všechny tyto ženy. Chci také poděkovat stínovým zpravodajům za jejich příspěvky a za jejich snahu.

Naším cílem bylo od samotného počátku, aby naše práce nebyla jen důkladná a užitečná, ale aby byla výsledkem co nejširšího konsensu, neboť jsme potřebovali získat přesný obraz toho, jak provádění postupuje. Tato směrnice je nesmírně důležitá, neboť Evropské unii poskytuje velmi účinný nástroj, který členským státům umožní podpořit právní předpisy o rovném zacházení na pracovišti – což je něco, co je zcela zásadní, pokud máme dosáhnout cílů, které jsme si sami jako Evropané dali.

Nezapomínejme, že i dnes je v Evropské unii 28,4% rozdíl v míře nezaměstnanosti mezi muži a ženami, že jsme daleko od dosažení lisabonského cíle, podle něhož by měla být do roku 2010 míra nezaměstnanosti žen 60 %, a že navíc ženy vydělávají v průměru o 15 % méně než muži.

Pokud tato zpráva poslouží i k tomu, že si lidé v členských státech tuto otázku uvědomí, budeme spokojeni dvojnásobně.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, Komise vítá zprávu Parlamentu o této důležité směrnici a děkujeme paní Madurellové za náročnou práci, kterou na ní odvedla.

Směrnice 2002/73/ES je významným nástrojem boje proti diskriminaci na základě pohlaví při přístupu k zaměstnání, odbornému vzdělávání, postupu v zaměstnání a pokud jde o pracovní podmínky. Právo Společenství se na tomto poli významně zlepšilo, obsahuje jasnější definice typů diskriminace a řadu inovativních právních řešení. Zahrnují ustanovení na ochranu těhotných žen a žen na mateřské dovolené, zapojení sociálních partnerů a nevládních organizací do zajišťování rovnosti mužů a žen na pracovišti a vytváření orgánů, jež se zabývají problematikou rovného zacházení pro muže a ženy.

Tato zpráva je obzvláště důležitá, vzhledem k mnoha nerovnostem mezi muži a ženami v oblasti zaměstnání. Upozorňuje členské státy, Komisi, sociální partnery a občanskou společnost na klíčová ustanovení směrnice a zdůrazňuje nutnost jejího plného uplatnění. Může proto přispět k většímu dodržování směrnice a lepšímu povědomí o právních předpisech Společenství v oblasti rovného zacházení pro muže a ženy.

Komise jako „strážkyně Smluv“ dál pečlivě monitoruje, jak členské státy směrnici uplatňují. Udrží dialog s členskými státy v souvislosti s řízením o porušení povinnosti, aby zajistila řádné uplatnění směrnice.

V souladu s povinnostmi, kterou jí směrnice ukládá, přijme Komise v první polovině tohoto roku zprávu o uplatňování směrnice ve všech členských státech a předá ji Parlamentu a Radě.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek.

Písemná prohlášení (článek 142)

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Irský úřad pro rovné zacházení je považován za vzor správné praxe. Irská vláda mu však snížila rozpočet o přibližně 43 % a urychlila decentralizaci úřadu, v době, kdy byl vládní obecný program decentralizace veřejných orgánů zastaven.

Pan Niall Crowley, výkonný ředitel Irského úřadu pro rovné zacházení, na svou funkci rezignoval, přičemž prohlásil, že „Úřad se stal nefunkčním kvůli rozhodnutí [...] snížit jeho rozpočet o 43 % a pokračovat v decentralizaci jeho zaměstnanců“ a že „práce Úřadu pro rovné zacházení byla fatálně ohrožena“. Navíc rezignovalo dalších šest členů vedení úřadu.

Tato zpráva vyzývá členské státy, aby rozvíjely své kapacity a zajistily adekvátní zdroje pro orgány podporující rovné zacházení pro muže a ženy a rovné možnosti pro muže a ženy dle směrnice 2002/73/ES. Opakuje také požadavek směrnice na zajištění nezávislosti těchto orgánů.

Irská vláda je se směrnicí v jasném rozporu, protože je očividné, že nemá v úmyslu ani zajistit adekvátní zdroje, ani nezávislost orgánu, jehož rozpočet byl zkrácený téměř o polovinu, což si vyžádalo rezignaci poloviny vedení.

Louis Grech (PSE), písemně. – S ohledem na přetrvávající propast mezi muži a ženami, pokud jde o míru nezaměstnanosti, mzdy a přístup k manažerským pozicím, vyzývám členské státy, aby urychlily uplatňování směrnice 2002/73/ES tím, že zajistí její plné a účinné provedení ve vnitrostátním právu. S rozvíjející se finanční krizí jsem přesvědčen, že pomalé nebo nekvalitní provedení této směrnice pravděpodobně zhorší nerovnosti mezi muži a ženami, ohrozí plnění cílů Lisabonské strategie a zabrání EU v rozvoji plného potenciálu své ekonomické kapacity.

Politováníhodné je rovněž rozhodnutí některých členských států omezit rozsah zakázaných typů diskriminace a tím vyhovět směrnici 2002/73/ES jen částečně. Je neuspokojivé, že i přes řadu studií vyhotovených v této věci stále někteří vnitrostátní zákonodárci opomíjejí destruktivní účinky diskriminace a sexuálního obtěžování na morálku zaměstnanců a produktivitu.

Aby se lépe zavedly antidiskriminační postupy a praktiky zabráňující obtěžování, je nutné zapojit zainteresované osoby na úrovni nejširších vrstev, využívat nevládní organizace i formálnější nástroje včetně speciálních ustanovení v kolektivních smlouvách a ve vnitrostátních právních předpisech, jež se týkají rovného zacházení pro muže a ženy.

Zita Pleštinová (PPE-DE), písemně. – (SK) Schválením evropské legislativy začíná proces provádění směrnice v jednotlivých členských státech. Evropský parlament podrobně monitoruje provádění každé směrnice, příkladem čehož je i zpráva kolegyně Teresy Rierové Madurellové, která zkoumá provádění zásady rovného zacházení s muži a ženami.

Výbor pro práva žen a rovnost mezi muži a ženami intenzivně upozorňuje, že neustále přetrvává diskriminace na základě pohlaví v mnoha sociálních a politických aspektech. Pomalé a nekvalitní uplatňování směrnice 2002/73/ES ohrožuje realizaci Lisabonské strategie a možnost plného uplatnění sociálního a hospodářského potenciálu EU.

Vyzývám Komisi a členské státy, aby zavedly jasné, podrobné a měřitelné ukazatele stejného zacházení a normy hodnocení vztahů mezi ženami a muži. Věřím, že institut pro rovné zacházení, který zahajuje svou činnost, významně přispěje svou agendou v oblasti rovnosti mezi muži a ženami.

Jsem přesvědčená, že úspěšného provedení této směrnice dosáhneme výměnou osvědčených postupů a přijetím pozitivních opatření v oblastech, v kterých byla zjištěna znevýhodňování.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) S velkou radostí jsem si přečetla na webových stránkách Evropského parlamentu, že se téma rovného zacházení pro muže a ženy umístilo na vynikajícím třetím místě mezi nejčtenějšími zprávami za rok 2008. Obrovský zájem o toto téma nám však ukazuje, že je toho v této věci ještě stále potřeba hodně udělat, především v oblasti rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odborné vzdělávání a postup v zaměstnání. V tomto směru je zpráva Teresy Rierové Madurellové úspěšná, protože objasňuje roli zaměstnavatelů a občanské společnosti při podpoře rovnosti mezi muži a ženami.

Myslím, že Komise má v boji o zajištění rovného zacházení pro muže a ženy na pracovišti nesmírně důležitou úlohu. Především musí prověřit způsob, jakým členské státy EU učinily pozitivní kroky ve vztahu k znevýhodňování, s nimiž se ženy během své pracovní kariéry setkávají. Mluvím především o integraci a dodržování principu rovnosti mužů a žen v administrativních a politických rozhodnutích členských států.

Současně s předkládáním zpráv Komisi jednou za čtyři roky musí každý členský stát nabídnout ucelenou prezentaci skutečných sankcí za porušování této směrnice, která by měla velice pomoci při výměně zkušeností a osvědčených postupů.

24. Program jednání pro příští zasedání: viz zápis

25. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 22:45.)